

**Joroisten kunnan
varhaiskasvatussuunnitelma
2022**

Nimi	Joroisten kunnan varhaiskasvatussuunnitelma 2022
Kunta	Joroinen
Hyväksymispäivämäärä	31.5.2022
Pdf luotu	10.6.2022

SISÄLTÖ

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat.	1
1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja niiden velvoittavuus.	1
1.2. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma.	2
1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma.	6
1.4. Paikallisesti päätettävät asiat.	9
2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet.	11
2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet.	11
2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot.	13
2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua.	15
2.4. Arvoperusta.	16
2.5. Oppimiskäsitys.	18
2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus.	19
2.7. Laaja-alainen osaaminen.	20
2.7.1. Ajattelu ja oppiminen.	21
2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu.	22
2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot.	22
2.7.4. Monilukutaito.	23
2.7.5. Digitaalinen osaaminen.	23
2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen.	24
2.7.7. Laaja-alaisen osaamisen erityispiirteet Joroisissa.	24
2.8. Paikallisesti päätettävät asiat.	25
3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri.	27
3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet.	28
3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä.	29
3.1.2. Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö.	29
3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo.	30
3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus.	31
3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa.	32
3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt.	33
3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa.	35
3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö.	35
3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa.	36
3.4. Paikallisesti päätettävät asiat.	39

4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen.	40
4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys.	40
4.2. Pedagoginen dokumentointi.	41
4.3. Monipuoliset työtavat.	42
4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä.	43
4.5. Oppimisen alueet.	44
4.5.1. Kielten rikas maailma.	45
4.5.2. Ilmaisun monet muodot.	47
4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme.	48
4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni.	49
4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityn.	51
4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia.	52
4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus.	53
4.7. Paikallisesti päätettävät asiat.	55
5. Lapsen tuki.	56
5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut.	56
5.2. Yhteistyö tuen aikana.	57
5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö.	58
5.2.2. Monialainen yhteistyö.	58
5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa.	59
5.3.1. Yleinen tuki.	60
5.3.2. Tehostettu tuki.	61
5.3.3. Erityinen tuki.	63
5.3.4. Tuen muodot.	65
5.4. Lapsen tuen arviointi.	66
5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana.	67
5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista.	68
5.7. Paikallisesti päätettävät asiat.	69
6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus.	71
6.1. Paikallisesti päätettävät asiat.	71
7. Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa.	72
7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen.	72
7.2. Paikallisesti päätettävät asiat.	74

1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuslain perusteella Opetushallituksen antama valtakunnallinen määräys, jonka mukaan paikalliset ja lasten varhaiskasvatussuunnitelmat laaditaan ja varhaiskasvatus toteutetaan. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden laatimista ohjaa erityisesti varhaiskasvatuslaki, jossa säädetään lapsen oikeudesta varhaiskasvatukseen sekä varhaiskasvatuksen tavoitteista. Esiopetus, jota säätelee perusopetuslaki, on osa varhaiskasvatusta. Esiopetusta ohjaa Opetushallituksen määräyksenä annettu Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteet.

Varhaiskasvatus on osa suomalaista koulutusjärjestelmää sekä tärkeä vaihe lapsen kasvun ja oppimisen polulla. Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea lapsen oppimisen edellytyksiä, edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti. Periaatteisiin kuuluu kaikkia lapsia koskevat yhtäläiset oikeudet, tasa-arvoisuus, yhdenvertaisuus, syrjimättömyys, moninaisuuden arvostaminen sekä sosiaalinen osallisuus ja yhteisöllisyys. Inklusiivisuus on käsitteenä laaja ja se tulee nähdä kaikkia lapsia koskevana ja varhaiskasvatuksen järjestämiseen liittyvänä periaatteena, arvona ja kokonaisvaltaisena tapana ajatella. Tämä perusteasiakirja on laadittu inklusion periaatteiden mukaisesti, joita tarkastellaan erityisesti arvoperustaa käsittelevässä luvussa 2, toimintakulttuurin näkökulmasta luvussa 3 ja lapsen tuen näkökulmasta luvussa 5. Huoltajilla on ensisijainen vastuu lasten kasvatuksesta. Varhaiskasvatus tukee ja täydentää kotien kasvatustehtävää ja vastaa omalta osaltaan lasten hyvinvoinnista.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisen ohjauksen tarkoituksena on luoda yhdenvertaiset edellytykset varhaiskasvatukseen osallistuvien lasten kokonaisvaltaiselle kasvulle, kehitykselle ja oppimiselle.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden lähtökohtana ovat lasten kasvuympäristön ja varhaiskasvatuksen toimintaympäristön muutokset. Lisäksi perusteissa on otettu huomioon lainsäädännön muutokset. Perusteita on valmisteltu sidosryhmäyhteistyössä hyödyntäen uusimpia tutkimus- ja kehittämistyön tuloksia.

Varhaiskasvatussuunnitelmakokonaisuus on kolmitasoinen. Se koostuu valtakunnallisesta varhaiskasvatussuunnitelman perusteista, paikallisista varhaiskasvatussuunnitelmista sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmista.

1.1. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet ja niiden velvoittavuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tehtävänä on tukea ja ohjata varhaiskasvatuksen järjestämistä, toteuttamista ja kehittämistä sekä edistää laadukkaan ja yhdenvertaisen varhaiskasvatuksen toteutumista koko maassa. Varhaiskasvatuksella tarkoitetaan suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatuksen, opetuksen ja hoidon muodostamaa kokonaisuutta, jossa painottuu erityisesti pedagogiikka.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määrätään varhaiskasvatuksen toteuttamisen keskeisistä tavoitteista ja sisällöistä, varhaiskasvatuksen järjestäjän ja lasten huoltajien välisestä yhteistyöstä, monialaisesta yhteistyöstä sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelman sisällöstä.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on varhaiskasvatuksen järjestäjiä oikeudellisesti velvoittava määräys. Perusteasiakirja sisältää määräysten lisäksi kokonaisuuden ymmärtämistä avaavaa tekstiä. Jokaisen luvun päätteeksi on koottu paikallisesti päätettäviä asioita, jotka ohjaavat paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimista ja varhaiskasvatuksen toteuttamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa on myös viittauksia lainsäädäntöön. Viittausten tarkoituksena on selvittää perustetekstin yhteyttä lainsäädännölliseen perustaan.

Tässä perusteasiakirjassa tarkoitetaan **varhaiskasvatuksen järjestäjällä** kuntaa, kuntayhtymää tai yksityistä palveluntuottajaa. Käsitettä huoltaja käytetään tarkoitettaessa lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa.

1.2. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksen järjestäjien tulee laatia ja hyväksyä valtakunnallisten varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden pohjalta paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat. Varhaiskasvatussuunnitelman laatimisvelvoite koskee myös kunnan hankkimaa avointa varhaiskasvatustoimintaa ja kunnan valvomaa yksityistä lasten päiväkotitoimintaa tai yksityistä perhepäivähoitoa. Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat ovat velvoittavia ja niitä tulee arvioida ja kehittää. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan laatia kaikkia toimintamuotoja koskevaksi (päiväkotitoiminta, perhepäivähoito ja avoin varhaiskasvatustoiminta) tai kullekin toimintamuodolle erikseen. Varhaiskasvatuksen järjestäjät voivat sopia järjestäjärajat ylittävästä yhteistyöstä varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa, arvioitaessa ja kehitettäessä.

Varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan siten, että se määrittelee, ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen järjestämistä paikallisesti. Suunnitelmaa laadittaessa tulee ottaa huomioon paikalliset erityispiirteet, mahdolliset pedagogiset painotukset, lasten tarpeet sekä varhaiskasvatusta koskevan arviointitiedon ja kehittämistyön tulokset. Paikalliset suunnitelmat voivat tarkentaa valtakunnallisia perusteita, mutta ne eivät voi sulkea pois mitään lain, asetuksen tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden edellyttämää tavoitetta tai sisältöä.

Varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa otetaan huomioon muut paikallisella tasolla tehtävät suunnitelmat, kuten

- varhaiskasvatusta, lapsia ja perheitä koskevat suunnitelmat
- esiopetuksen opetussuunnitelma
- perusopetuksen opetussuunnitelma
- mahdollinen perusopetukseen valmistavan opetuksen opetussuunnitelma
- lastensuojelulain mukainen lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma
- kotoutumissuunnitelma
- yhdenvertaisuus- ja tasa-arvosuunnitelma.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii siitä, että varhaiskasvatuksen henkilöstölle, huoltajille sekä lapsille annetaan mahdollisuus osallistua paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen.

Lapsen kasvun ja oppimisen polun jatkuvuuden ja eheyden turvaamiseksi esi- ja perusopetuksen edustajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja kehittämiseen. Paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa tehdään yhteistyötä kunnan eri hallinnonalojen sekä sosiaali- ja terveydenhuollon tehtäviä hoitavien viranomaisten kanssa (luku 3.3).

Varhaiskasvatuksen järjestäjä hyväksyy varhaiskasvatussuunnitelman erikseen suomenkielistä, ruotsinkielistä, saamenkielistä sekä tarvittaessa muulla kielellä annettavaa varhaiskasvatusta varten.

Varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävänä on arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin. Paikallisen varhaiskasvatuksen arvioinnissa voidaan hyödyntää kansallista varhaiskasvatuksen tietovaranto Vardasta tuotettua arviointitietoa sekä Kansallisen koulutuksen arviointikeskuksen tuottamia arviointityökaluja. Arviointia käsitellään tarkemmin luvussa 7.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa miten varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan (kokonaan tai osittain järjestäjä-, yksikkö-, ryhmä-, toimintamuotokohtaisena tai alueellisina suunnitelmina), miten sen toteutumista arvioidaan ja miten sitä kehitetään.

Kuvaa miten varhaiskasvatuksen henkilöstö, lapset ja huoltajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen, arviointiin ja kehittämiseen.

Kuvaa miten yhteistyö esiopetuksen, perusopetuksen ja hyvinvointialueen sosiaali- ja terveystoimen asiantuntijoiden sekä muiden tarvittavien yhteistyökumppaneiden kanssa toteutetaan varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa.

Kuvaa miten paikalliset erityispiirteet, varhaiskasvatuksen erilaiset järjestämisen tavat, kehittämisen tavoitteet sekä lapsia koskevat muut paikalliset suunnitelmat otetaan varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa huomioon.

Joroisten kunnan varhaiskasvatussuunnitelman laadinta

Joroisten kunnan varhaiskasvatussuunnitelma päivitettiin kevään 2022 aikana vastaamaan uutta varhaiskasvatustaloutta. Suunnitelman päivittäminen alkoi varhaiskasvatushenkilöstön yhteisellä suunnittelupäivällä. Henkilökunta oli jaettu kuuteen ryhmään, joissa aiheina olivat inkluusio, yleinen tuki, tehostettu ja erityinen tuki, digitaalinen osaaminen, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo sekä lapsen varhaiskasvatussuunnitelma. Keskustelut käytiin ja kirjattiin Teams-alustaa hyödyntäen.

Päivitystyön tiukan aikataulun vuoksi kokosimme pienen työryhmän laatimaan kunnan varhaiskasvatussuunnitelman. Työryhmään kuuluivat varhaiskasvatuspäällikkö Kirsi Toroi, varhaiskasvatuksen erityisopettaja Tanja Savolainen ja varhaiskasvatuksen opettaja Elmiina Toroi-Räisänen. Työryhmä kokoontui säännöllisesti noin kaksi kertaa kuukaudessa maaliskuun ja toukokuun välisenä aikana. Työryhmä työsti kerrallaan yhden luvun, jota henkilöstö pääsi Teams-sovelluksessa kommentoimaan. Henkilöstön kommenttien perusteella työryhmä teki muutoksia ja korjauksia. Toukokuussa järjestettiin vakitukselle henkilöstölle vaka-ilta, jossa suunnitelma käytiin läpi. Valmis suunnitelma oli henkilöstön luettavissa ja kommentoitavissa ennen vaka-iltaa Teams-alustalla.

Joroisten kunnan varhaiskasvatussuunnitelma kirjataan ePerusteisiin ja julkaistaan Joroisten kunnan internet-sivulla. Se on suomenkielinen ja tiivistelmä on saatavissa myös englannin kielellä.

Joroisten varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa on huomioitu seuraavat suunnitelmat:

- Lasten ja nuorten hyvinvointisuunnitelma Varkaus ja Joroinen 2021-2024

"Toimivat peruspalvelut järjestetään lähipalveluna myös jatkossa eli varhaiskasvatuksen, perusopetuksen ja nuorisotyön palvelut tulee olla laadukkaita ja kuntalaisten helposti saavutettavissa."

- Esiopetussuunnitelma 2016
- Perusopetuksen opetussuunnitelma
- Kestävän kehityksen ja kulttuurikasvatuksen suunnitelma
- Kiusaamisen ehkäisy suunnitelma
- Joroisten kunnan kotouttamisohjelma 2021-2024

Lasten osallisuus 2022 hyväksytyyn varhaiskasvatussuunnitelman laatimisessa

Keräsimme varhaiskasvatuksessa olevien lasten ajatuksia yhteisellä teemalla: Unelmien päiväkotona. Ajatuksia selvitettiin havainnoimalla lasten toimintaa, saduttamalla, piirtämällä ja laiva on lastattu -leikillä.

Unelmien päiväkodissa saa leikkiä, siellä on paljon erilaisia leluja ja tilaa leikille. Unelmien päiväkodissa saa oppia tutkimalla ja kokeilemalla. Siellä askarrellaan, rakennetaan, piirretään, lauletaan, luetaan ja liikutaan. Luistelu ja jumppa nousivat esiin useissa vastauksissa.

"Saa leikkiä."

"Voi roikkua renkaissa."

"Rakennetaan dubloilla vaikka koti tai eläintenhoitola."

"Leikitään tietysti. Leluilla, vaikka autoilla, barbeilla, pikkulegoilla, mahalautoilla, padit --"

"Oppisi kirjoittamaan ja tekemään kirjan."

"Tutkitaan kaikkee ja selvitetään juttuja."

Unelmien päiväkodissa lepoa hetket rakennetaan lasten tarpeiden mukaan.

" - - sängyissä on aina yläpuolella katto, et saa nukkua rauhassa - -"

"- - rentola-aika olisi lyhyempi."

"- -Ei nukuta yhtään- -"

Unelmien päiväkodissa ulkoillaan ja tehdään retkiä lähiympäristöön, esimerkiksi metsään, kirjastoon, leikkipuistoon tai Kanavalle. Monessa vastauksessa mainittiin myös uiminen.

"Ulkona olis iso kiipeilyteline, pitkä liukumäki, iso hiekkalaatikko, paljon keinoja ja jokin vesialue."

"Ollaan paljon ulkona. Ulkoleikit on mukavia."

"Siellä olis uima-allas ja vesiliukumäki. Huimaa."

"Huimaan. Koulun pihalle kiipeileimään. Eskarin pihalle. Jätti-isossa porukassa touhutaan. Oikea traktori. Isoja huoneita. Kiipeillä puissa. Leikkiä kavereiden kanssa. Kiipeillä lampuissa ja käydä uimassa. Ei nukuta yhtään. Koululäksyjä haluaisin."

Sosiaalisten suhteiden merkitys näkyi vastauksissa. Usean lapsen unelmien päiväkodissa on sensitiivisten aikuisten ja mukavien leikkikavereiden lisäksi eläimiä.

"Aikuiset pitää sylissä."

(Aikuiset) "pelaa lasten kanssa."

"Siellä on paljon leikkikavereita. Mä tykkään leikkiä kavereiden kanssa."

"Koiria, kissoja, poreallas ja uima-allas."

Unelmien päiväkodissa syötäisiin paljon herkkuja.

"Ruokana olis pitsaa, ranskalaisia, nugetteja ja ketsuppia."

"Iso suklaalevy - -"

"Siellä on terveellistä ruokaa, makaronilaatikkaa, nugetteja, nuudelia ja tortillaa."

"Siellä on myös juomakone. Toisesta nappulasta tulee vettä ja toisesta mehua. Jälkkäriks on aina jätskiä tai suklaata. Nekin tulee koneesta."

Yhteiskunnan digitalisoituminen näkyi vastauksista. Mitä vanhempia vastaajia, sitä useammin digilaitteet ja pelit mainittiin.

"On paljon rahaa, että voi ostaa pleikka vitosen, saisi syödä karkkia ja pelata muistipeliä."

"Voi joskus pelata iPadilla, sillä voi ottaa kuvia ja pelata."

" - - kattoo telkkaria ja äitin uutta puhelinta - - "

"Siel on Among usseja ja kirjoja paljon. Playmobile ja dinoja. Siel on Pokemonkortteja."

Unelmien päiväkodissa on turvallista olla ja yhteistyö perheiden kanssa sujuu.

"Tikkareita, sydämiä koristeina, kissoja ja paljon koristeita. Ihanaa elämää!"

"Isi ja äiti hakee mut sieltä kotiin."

Huoltajien osallisuus 2022 hyväksytyn varhaiskasvatussuunnitelman laatimisessa

Huoltajien ajatuksia uuden varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden keskeisimmistä teemoista selvitettiin sähköisellä kyselyllä. Kyselyyn vastasi parisenkymmentä huoltajaa.

1. Millaista mielestäsi on laadukas, lapsen tarpeisiin vastaava varhaiskasvatus?

Huoltajien vastauksissa korostui lapsen yksilöllinen huomioiminen, turvallisuus, lapsilähtöisyys sekä henkilökunnan ammattitaito ja positiivinen asenne.

"Tärkeänä asiana mieleen nousee henkilökunnan ammattitaito, motivoituneisuus sekä asenne lasta ja perhettä kohtaan. Lasten ja perheiden tasa-arvoinen kohtelu. Se, että varhaiskasvatuksen aikuinen oikeasti tietää mitä päivän aikana tapahtuu. Että heikommilla ja aremmillakin lapsilla on turvallista olla päiväkodissa."

"Varhaiskasvattajilla on aikaa ja halua kuunnella lasta. Lapset kohdataan yksilöinä ja heidän ideoitaan toteutetaan arjessa mahdollisuuksien mukaan. Perustarpeisiin vastataan ja niistä huolehditaan. Tilat ovat varhaiskasvatustoimintaan sopivat."

"Kaikki tunteet huomioiva ja -salliva opetus. Lisäksi huomioiden lapsen erityisominaisuudet."

2. Kuinka mielestäsi varmistetaan, että jokainen lapsi pääsee osaksi varhaiskasvatusryhmää, -yhteisöä ja yhteiskuntaa?

Huoltajat nostivat esiin lasten osallisuuden, ryhmäkoot ja henkilökunnan riittävyyden. Yhdessä tekemisen merkitys korostui vastauksissa.

"Tarjotaan lapsen tasoista varhaiskasvatusta, tuetaan lapsen kehitystä ja itsetunnon vahvistumista esim. positiivisen kasvatuksen keinoin, tuetaan ryhmähenkeä ja otetaan kaikki mukaan toimintaan. Taataan ammattitaitoisen henkilökunnan riittävyys."

"Ei anneta syntyä "mä en leiki sun kanssa" ja että kaverit valitaan jo aamulla, ja myöhemmin tullut ei pääsekään mihinkään "ryhmään". Kaikkien kanssa toimitaan yhdenvertaisina ja kaikki otetaan leikkiin mukaan."

"Varhaiskasvattajalla on tässä suuri rooli, koska mitä paremmin henkilökunta tuntee jokaisen lapsen ja mitä avoimemmin keskustelua vanhempien kanssa voidaan/ehditään käydä, sitä suuremmalla todennäköisyydellä löytyy jokaiselle lapselle tapa harjotella yhdessäoloa. Jos tälle vuoropuhelulle ja tutustumiselle ei ole aikaa on yksilöllinen mukauttaminenkin mahdotonta."

"Ei liian isoja ryhmiä, joissa hiljaisemmat ja ujommat lapset jäävät helposti syrjään."

3. Millaisia ajatuksia lapsen tuki varhaiskasvatuksessa sinussa herättää?

Huoltajat kokivat tuen varhaiskasvatuksessa positiivisena asiana ja lapsen oikeutena. Tärkeäksi koettiin, että lasta tuetaan heti tarpeen ilmetessä ja että tukemiseen on riittävästi resursseja. Myös perheiden tukeminen koettiin tärkeänä. Aihe herätti vastaajissa myös pelkoa.

"Positiivisia ajatuksia. mitä aikaisemmin tuen tarve huomataan, sitä helpompi asiaa/ongelmaa on lähteä ohjaamaan oikeaan suuntaan jolloin vältytään mahdollisesti suuremmilta ongelmilta myöhemmin."

"Jokaisella ja erilaiset tarpeet ja kehityksen kulku. Mielestäni varhaiskasvatuksen ohjaajilla kuuluisi olla silmää aistia mm. Erikois tarpeet ym. Ja tarjota tukea myös vanhemmille."

"Hiukan pelottavia, että onko lapsessa joku vialla. Mutta varmasti äärimmäisen tärkeä olla olemassa!"

"On hyvä asia, jos vaan resursseja riittää. On hyvä, jos saadaan lisää esim. henkilöitä töihin, jos tarvitaan."

"Oikea-aikaisuus on avainsana, kun puhutaan lapsen ja perheen tukemisesta. Perheen on helpompi ottaa tukea vastaan, kun sitä tarjotaan tarpeeksi ajoissa ja huomioidaan myös perheen oma näkemys tuen tarpeesta."

4. Kuinka mielestäsi lapsen digitaalista ymmärrystä tulisi tukea varhaiskasvatuksessa?

Huoltajat kokivat kysymykseen vastaamisen vaikeana. Vastauksissa nousi esille välineiden ikätasoinen käyttö, sääntöjen tärkeys ja digitaalisuuden hyödyntäminen osana normaalia varhaiskasvatustoimintaa. Digilaitteiden tarpeellisuutta varhaiskasvatuksessa kyseenalaistettiin useammassa vastauksessa.

"Lapset tutustuvat yhtä nuorempina erilaisiin digitaalisiin laitteisiin, joten jo varhaiskasvatuksessa on tärkeää tukea ja neuvoa oikeanlaista digivälineiden käyttöä. Lasten kuunteleminen on ehkä tässä se olennaisin asia, kun lapset itse kertovat miten he itse käyttävät ja mitä laitteilla tekevät."

"En vielä pitäisi erikoisen tärkeänä. Ainoa mikä herättää huolta on digimaailman vaarat ja uhat, mutta vanhempien velvollisuus on valvoa ja piirtää rajat."

"Mielestäni koko varhaiskasvatuksessa ei tarvita digitaalisuutta, ja muutoinkin ruutu aikaa tulee jo koulussa aivan liikaa."

"Lapselle on hyvä tehdä tutuksi välineet ja ikätasoisesti opettaa niiden käyttöä. Vanhemmilla on paljon tietoa digilaitteiden käyttöön liittyvistä suosituksista ja niiden käyttö perheissä vaihtelee, joten myös tähän on tärkeää ottaa lapsen huoltajat mukaan."

"Ehkä jonkinlainen somekoulutus, jossa kerrotaisiin mitä saa ja ei saa julkaista. Mikä on esim. kiusaamista ja eristämistä."

5. Millaista mielestäsi on toimiva yhteistyö varhaiskasvatuksen ja perheiden välillä?

Kyselyyn vastanneet huoltajat pitivät tärkeänä, että päivittäiseen kuulumisten vaihtoon on aikaa. Yhteistyö huoltajien ja henkilökunnan välillä on avointa ja luottamuksellista. Lisäksi huoltajien mielestä yhteistyön toimivuutta lisää viestintä esim whatsappin ja wilman kautta sekä vasu-keskustelut. Myös vanhempainiltoja ja yhteistä tekemistä toivotaan.

"Avoim keskusteluyhteys, jossa vaikeatkin asiat otetaan puheeksi rakentavasti. Whatsapp viesteillä saa tosi kivasti yhteyden päiväkotiin ja viesteihin vastataan nopeasti."

"Päivittäinen kuulumisten vaihto. Avoimuus molemmin puolin. Lisäksi vasu-keskustelut olleet tärkeitä, että tietää kuinka lapsella menee varhaiskasvatuksessa ja miten hän siellä toimii, missä vaikeuksia. Ja mitä vanhemmat toivovat varhaiskasvatukselta."

"Avoimuus, selkeys, otetaan palaute vastaan avoimin mielin, kerrotaan lapsen päivästä kattavasti, eikä vain muutamalla sanalla. Kerrotaan rohkeasti jos lapsella on huolia tai ongelmia varhaiskasvatuksessa, tai kotiympäristössä. Luotettavuus siihen, että asiat eivät leviä muille osapuolille."

"Informoidaan puolin ja toisin lapseen liittyvistä asioista. Hoitopäivän jälkeen on kiva kuulla kuinka päivä on sujunut. Yhdessä mietitään mihin lapsi mahdollisesti tarvitsee tukea ja mitä harjoitellaan."

"Avointa ja rehellistä, sitä että ymmäretään puolin ja toisin, että aina ei mene kaikki ihan suunnitellusti mutta siitä selvittää, kun jaksetaan yhdessä yrittää."

1.3. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma

Varhaiskasvatuksessa olevalla lapsella on varhaiskasvatusturva lain turvaama oikeus saada suunnitelmallista ja tavoitteellista kasvatusta, opetusta ja hoitoa. Näiden toteuttamiseksi laaditaan jokaiselle päiväkodissa ja perhepäivähoidossa olevalle lapselle varhaiskasvatussuunnitelma. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman lähtökohdaksi tulee olla lapsen etu ja tarpeet. Myös lapsen mielipide ja toiveet tulee selvittää ja huomioida lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessissa. Henkilöstön vastuulla on etsiä sopivat keinot lapsen näkökulmien selvittämiseksi. On tärkeää, että

sekä huoltajan että henkilöstön havainnot ja näkemykset lapsen kehityksen ja oppimisen vaiheista sekä ryhmässä toimimisesta otetaan huomioon.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa on tärkeä tuntea lapsen osaaminen, vahvuudet, kiinnostuksen kohteet sekä yksilölliset tarpeet. Lisäksi laatimisessa otetaan huomioon lapsen kielellinen, kulttuurinen ja katsomuksellinen tausta. Suunnitelmaa laadittaessa tai päivitettäessä hyödynnetään lapsen mahdollista aiempaa varhaiskasvatussuunnitelmaa sekä pedagogista dokumentointia (luku 4.2). Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavat tavoitteet asetetaan henkilöstön pedagogiselle toiminnalle. Ne kuvaavat sitä, miten pedagogisella toiminnalla ja oppimisympäristöillä tuetaan lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Tavoitteita asetettaessa otetaan huomioon myös huoltajan ja mahdollisten muiden asiantuntijoiden näkemykset lapsen hyvinvoinnista, kehityksestä, oppimisesta, ja tuen tarpeista.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on toiminnan suunnittelun ja arvioinnin väline. Lasten varhaiskasvatussuunnitelmista nousevat tavoitteet otetaan huomioon lapsiryhmän toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa sekä oppimisympäristöjen ja toimintakulttuurin kehittämisessä. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan lapsen aloitettua päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Suunnitelmaa tarkennetaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin sisältyy eri vaiheita. Prosessiin osallistuvat lapsen opetuksesta, kasvatuksesta ja hoidosta vastaavat henkilöt yhdessä huoltajan ja lapsen kanssa. Päiväkodeissa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisesta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö. Varhaiskasvatuksen sosionomin osaamista voidaan hyödyntää erityisesti lasten ja perheiden palvelujärjestelmän tuntemuksen osalta. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin tarpeen mukaan. Varhaiskasvatuksen opettaja tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja voi osallistua perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaprosessiin. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen ja arviointiin osallistuvat tarvittaessa myös lapsen kehitystä ja oppimista tukevat asiantuntijat tai muut tarvittavat tahot.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan lapsen mahdollinen kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin tuki, sen toteuttaminen sekä tuen vaikuttavuuden ja tukitoimien toteutumisen arviointi. Jos lapsella on jokin pitkäaikainen sairaus, joka vaatii lääkettä, laaditaan hänelle terveydenhuollossa lääkehoitosuunnitelma. Siltä osin kuin lääkehoitosuunnitelmaan sisältyvät tiedot ovat välttämättömiä lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseksi, kirjataan ne lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Lääkehoidon toteuttamisesta varhaiskasvatuksessa sovitaan paikallisesti. Varhaiskasvatuksessa annettavaa tukea käsitellään tarkemmin luvussa 5.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista sekä varhaiskasvatuksen pedagogisten toimintakäytäntöjen vaikutuksia lapsen kehitykseen ja oppimiseen seurataan säännöllisesti. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on tarkistettava vähintään kerran vuodessa. Suunnitelma on kuitenkin tarkistettava aina, kun siihen on lapsen tarpeista johtuva syy. Lapsen tuen tarvetta sekä tuen riittävyyttä, tarkoituksenmukaisuutta ja vaikuttavuutta on arvioitava ja suunnitelmaa päivitettävä aina tuen tarpeen muuttuessa. Jos lapsi saa tehostettua tai erityistä tukea, lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti. Aloite suunnitelman tarkistamiseksi voi tulla lapsen kanssa työskenteleviltä henkilöiltä tai lapsen huoltajalta. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa arvioitaessa arviointi kohdistuu erityisesti toiminnan järjestelyihin, pedagogiikan toteutumiseen ja tukitoimien vaikuttavuuteen.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tulee sisältää seuraavat asiat:

- lapsen kehitykseen ja oppimiseen liittyvät vahvuudet sekä lapsen kiinnostuksen kohteet
- lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia tukevat tavoitteet sekä toimenpiteet tavoitteiden toteuttamiseksi ja toteutumisen arviointi
- lapsen mahdollisesti tarvitsema tuki (luku 5)
- mahdollinen suunnitelma lääkehoidosta
- lapsen, henkilöstön ja huoltajan yhdessä sopimat asiat
- suunnitelman laatimiseen osallistuneet muut mahdolliset asiantuntijat

- tieto siitä, milloin suunnitelma on laadittu ja tarkistettu ja milloin suunnitelma tarkistetaan seuraavan kerran.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on salassa pidettävä. Varhaiskasvatustilain mukaan lapsen varhaiskasvatuksesta vastaavilla henkilöillä ja tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden tai niiden toteuttamisen arviointiin osallistuvilla henkilöillä on salassapitovelvollisuuden estämättä oikeus saada toisiltaan ja luovuttaa toisilleen sekä varhaiskasvatuksen järjestäjälle ja tuottajalle sellaiset tiedot, jotka ovat varhaiskasvatuksen järjestämisen, tuottamisen ja tuen arvioinnin kannalta välttämättömiä. Tiedonsiirron tavoitteena on turvata lapsen edun mukaisen varhaiskasvatuksen toteutuminen. Tietojen saamista ja luovuttamista koskeva säännös koskee myös tilanteita, joissa lapsi siirtyy kunnan tai yksityisen palveluntuottajan järjestämästä varhaiskasvatuksesta toisen kunnan tai palveluntuottajan järjestämään varhaiskasvatukseen tai joissa varhaiskasvatuksesta siirrytään esiopetukseen tai perusopetukseen. Lapsen asiakkuus varhaiskasvatuksessa on julkinen tieto. Lapsen varhaiskasvatuksen järjestämiseen voi kuitenkin liittyä tietoja, jotka ovat salassa pidettäviä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta. Kuvauksessa määritellään laadintaan, seurantaan ja arviointiin liittyvä yhteistyö ja vastuut varhaiskasvatustilain sekä näiden perusteiden mukaisesti.

Kuvaa varhaiskasvatuksen salassa pidettävien tietojen siirtämiseen ja vaihtamiseen liittyvät käytännöt.

Kuvaa tukeen liittyvien hallintopäätösten laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma Joroisissa

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma eli lapsen vasu on varhaiskasvatuksen henkilöstön ja huoltajien vasu-keskustelussa yhdessä laatima sopimus siitä, kuinka kasvattajien tulee toimia, jotta lapsen yksilöllistä kehitystä, oppimista ja hyvinvointia edistetään. Tarvittaessa vasu-keskustelussa käytetään apuna tulkkia.

Käymme varhaiskasvatussuunnitelman keskustelun huoltajien kanssa kahden kuukauden sisällä varhaiskasvatuksen aloittamisesta/toimintakauden alusta. Pidämme tammi-helmikuussa perheen kanssa lyhyen tuumaustauon ja arvioimme vasua huhti-toukokuussa.

Syksyn keskustelu koostuu Lapset Puheeksi -keskustelusta (noin 40min), jossa läsnä ovat varhaiskasvatuksen työntekijä ja huoltajat, sekä varhaiskasvatussuunnitelman laatimisesta (noin 20 min), jossa läsnä on myös lapsi. Tarjoamme lapset puheeksi -keskustelua vasu-keskustelun yhteydessä korostaaksemme huoltajien asiantuntijuutta omaan lapseensa. Lapset puheeksi -keskustelun pohjana käytämme LP-lomaketta, joka on saatavilla suomen, ruotsin, venäjän ja englannin kielellä. Perheellä on mahdollisuus tehdä lomakkeeseen muistiinpanoja etukäteen. Vasu-keskustelun pohjana käytämme sekä varhaiskasvatustilain henkilöstön että huoltajien tekemiä havaintoja ja lapsen kasvunkansioista välittyvää tietoa. Lapsi tekee ennen syksyn vasu-keskustelua kotona "Tällainen minä olen" ja keväisin "Minun päiväni" -tehtävän, jotka liitetään kasvunkansioon. Ennen kevään vasu-keskustelua lapsen kasvunkansio annetaan kotiin katseltavaksi.

Lapsi osallistuu aina vasu-keskusteluun oman jaksamisensa ja vireystilansa mukaisesti. Tarjoamme lapselle mahdollisuuden leikkiin tai muuhun toimintaan keskustelun aikana, jos hän sitä haluaa/tarvitsee. Huoltajien toivoessa osa keskustelusta voidaan käydä ilman lapsen läsnäoloa. Tutustumme vasu-keskustelussa lapsen kasvunkansioon. Vastuullamme on etsiä sopivat keinot lapsen äänen kuuluville saamiseksi iästä ja kehitystasosta riippumatta.

Kirjaamme Wilmaan vasu-keskustelussa yhdessä huoltajien kanssa sovitut tavoitteet pedagogiselle toiminnalle (2-3 tavoitetta) ja menetelmät tavoitteiden saavuttamiseksi ja julkaisemme ne huoltajille kuukauden sisällä keskustelusta. Käytämme valtakunnallista lapsen varhaiskasvatussuunnitelma-lomaketta. Vasu on jatkuvasti muokkautuva arjen työkalu, johon

teemme lisäkirjauksia vähintään tuumaustauon ja vasun arvioinnin jälkeen. Vasu-keskustelun yhteydessä huoltajat arvioivat varhaiskasvatuksen käytäntöjä ja toimintaa sekä vasu-lomakkeen toimivuutta ja sisältöä. Hyödynnämme arviointeja toiminnan suunnittelussa ja toteutuksessa.

Kokoamme lasten toiminnalle/oppimiselle kirjatut tavoitteet sekä lasten että ryhmän henkilökunnan nähtäville.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmasta vastaa päiväkodissa varhaiskasvatuksen opettaja, ryhmäperhepäiväkodissa lastenhoitaja ja perhepäivähoidossa perhepäivähoitaja. Suunnitelman laatimiseen, seurantaan ja arviointiin osallistuvat lapsi, huoltajat ja ryhmän henkilökunta sekä tarvittaessa muita lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen kannalta tärkeitä henkilöitä kuten varhaiskasvatuksen erityisopettaja, perhetyöntekijä, puhe- tai toimintaterapeutti. Kunnan varhaiserityisopettaja tukee ryhmiksen lastenhoitajia ja perhepäivähoitajia vasujen kirjaamisessa.

Perheen muuttaessa toiselle paikkakunnalle tulostamme lapsen asiakirjat huoltajille tai huoltajien toiveesta lähetämme ne uuteen varhaiskasvatussyksikköön.

1.4. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan varhaiskasvatuslain mukaisesti varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla tässä luvussa ja muualla näissä perusteissa kuvattuja tavoitteita ja periaatteita noudattaen. Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritellään kunkin pääluvun lopussa, mitä paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa tulee kyseisen luvun osalta päättää ja kuvata.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan käyttää perustetekstiä. Olennaista on kuitenkin avata ja konkretisoida tekstiä siten, että se ohjaa ja tukee varhaiskasvatuksen toteuttamista ja kehittämistä paikallisesti.

Paikallisesti voidaan laatia erilliset suunnitelmat varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoille. Paikalliset varhaiskasvatussuunnitelmat voidaan laatia myös järjestäjien yhteistyönä.

Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voidaan hyväksyä kokonaan tai osittain joko kunta-, yksikkö-, ryhmä- tai toimintamuotokohtaisena. Yksityisen palveluntuottajan varhaiskasvatussuunnitelma voidaan hyväksyä edellä mainituin periaattein tai koko palveluntuottajan toimintaa koskevana. Paikallista suunnitelmaa arvioidaan säännöllisesti ja sitä kehitetään arvioinnin pohjalta.

Paikallista suunnitelmaa laadittaessa varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää

- millä kielillä varhaiskasvatussuunnitelma laaditaan ja hyväksytään*
- laaditaanko varhaiskasvatussuunnitelma kokonaan tai osittain järjestäjä-, yksikkö-, ryhmä-, toimintamuotokohtaisena tai alueellisina suunnitelmina*
- millaista varhaiskasvatussuunnitelman rakennetta, asioiden käsittelyjärjestystä ja julkaisutapaa käytetään*
- miten varhaiskasvatuksen henkilöstö, lapset ja huoltajat osallistuvat varhaiskasvatussuunnitelman laatimiseen, arviointiin ja kehittämiseen*
- miten yhteistyö esiopetuksen, perusopetuksen ja hyvinvointialueen sosiaali- ja terveystoimen asiantuntijoiden sekä muiden tarvittavien yhteistyökumppaneiden kanssa toteutetaan varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa*
- miten paikalliset erityispiirteet, varhaiskasvatuksen erilaiset järjestämisen tavat, kehittämisen tavoitteet sekä lapsia koskevat muut paikalliset suunnitelmat otetaan varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa huomioon*
- miten paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista arvioidaan ja miten sitä kehitetään (katso myös luku 7).*

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan

- *lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta. Kuvauksessa määritellään laadintaan, seurantaan ja arviointiin liittyvä yhteistyö ja vastuut varhaiskasvatustilain sekä näiden perusteiden mukaisesti*
- *varhaiskasvatuksen salassa pidettävien tietojen siirtämiseen ja vaihtamiseen liittyvät käytännöt*
- *tukeen liittyvien hallintopäätösten laatimisen prosessi paikallisesta näkökulmasta.*

2. Varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet

Varhaiskasvatus on yhteiskunnallinen palvelu, jolla on monia tehtäviä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä ja oppimista yhteistyössä huoltajien kanssa. Varhaiskasvatus edistää lasten tasa-arvoa ja yhdenvertaisuutta ja ehkäisee syrjäytymistä. Varhaiskasvatuksessa opitut tiedot ja taidot vahvistavat lasten osallisuutta sekä aktiivista toimijuutta yhteiskunnassa. Lisäksi varhaiskasvatus tukee huoltajia kasvatustyössä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa työelämään tai opiskeluun.

2.1. Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet

Kunta on velvollinen järjestämään varhaiskasvatusta niin laajasti ja sellaisin toimintamuodoin kuin kunnassa on tarvetta. Varhaiskasvatus on pyrittävä järjestämään lähellä palvelun käyttäjiä ja paikallisia tarpeita vastaavina aukioloaikoina. Varhaiskasvatusta voidaan varhaiskasvatustilain mukaan toteuttaa päiväkotitoimintana, perhepäivähoitona tai avoimena varhaiskasvatustoimintana. Laissa säädetty lapsen oikeus varhaiskasvatukseen koskee päiväkodissa tai perhepäivähoidossa annettavaa varhaiskasvatusta. Huoltaja päättää lapsen osallistumisesta varhaiskasvatukseen. Esiopetuksessa olevalla lapsella tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatukseen lain oikeuttamalla tavalla.

Kunta tai kuntayhtymä voi järjestää varhaiskasvatuksen itse tai hankkia varhaiskasvatuspalveluja julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Hankittaessa varhaiskasvatuspalveluja muilta palvelujen tuottajilta kunnan tai kuntayhtymän on varmistuttava siitä, että hankittavat palvelut vastaavat sitä tasoa, jota edellytetään vastaavalta kunnalliselta toiminnalta. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään varhaiskasvatusta koskevien säästöjen sekä varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden mukaisesti. Yksityisen palveluntuottajan ohjauksesta, neuvonnasta ja valvonnasta vastaavat kunnan toimielin tai sen määräämä viranhaltija, aluehallintovirasto sekä Sosiaali- ja terveystieteiden lupa- ja valvontavirasto.

Kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä. Muista kielistä määrätään luvussa 4.6.

Varhaiskasvatuksen järjestämistä ohjaavat velvoitteet perustuvat Suomen perustuslakiin, varhaiskasvatustilain ja varhaiskasvatuksesta annettuun valtioneuvoston asetukseen sekä Varhaiskasvatussuunnitelman perusteisiin. Varhaiskasvatukseen sovelletaan myös hallintolakia ja lakia viranomaisen toiminnan julkisuudesta. Suomen perustuslain mukaan ketään ei saa ilman hyväksyttävää perustetta asettaa eri asemaan sukupuolen, iän, alkuperän, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, terveydentilan, vammaisuuden tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Varhaiskasvatuksen järjestämisessä on otettava huomioon myös velvoitteet, jotka tulevat muusta lainsäädännöstä sekä kansainvälisistä sopimuksista, joihin Suomi on sitoutunut. Tällaisia ovat muun muassa yhdenvertaisuuslaki, tasa-arvolaki, Euroopan ihmisoikeussopimus, YK:n lapsen oikeuksien sopimus, YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista, YK:n julistus alkuperäiskansojen oikeuksista sekä YK:n kestävän kehityksen tavoitteet.

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada tukea, riippumatta varhaiskasvatuksen järjestäjästä. Varhaiskasvatusta järjestetään ja kehitetään inklusioperiaatteen mukaisesti, jolloin kaikilla lapsilla on oikeus osallistua yhdessä varhaiskasvatukseen esimerkiksi tuen tarpeista, vammaisuudesta tai kulttuurisesta taustasta riippumatta.

Kun lapsi tarvitsee kehitykseensä, oppimiseensa ja hyvinvointiinsa tukea (myöhemmin lapsen tuki) ja saa sosiaali- ja terveydenhuollon tukitoimia ja palveluja, tällöin sovelletaan varhaiskasvatustilain, sosiaalihoitolakia, vammaisuuden perusteella järjestettävistä palveluista ja tukitoimista annettua lakia, kehitysvammaisten erityishuollosta annettua lakia ja

terveydenhuoltolakia sekä mitä sosiaali- ja terveydenhuollon palveluista muualla laissa säädetään.

Varhaiskasvatuksen valtakunnallisista tavoitteista säädetään varhaiskasvatulaisissa. Tavoitteet ohjaavat perusteiden sekä paikallisen ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaa, toteuttamista ja arviointia.

Varhaiskasvatulain mukaan varhaiskasvatuksen tavoitteena on

1. edistää jokaisen lapsen iän ja kehityksen mukaista kokonaisvaltaista kasvua, kehitystä, terveyttä ja hyvinvointia;
2. tukea lapsen oppimisen edellytyksiä ja edistää elinikäistä oppimista ja koulutuksellisen tasa-arvon toteuttamista inklusiivisten periaatteiden mukaisesti;
3. toteuttaa lapsen leikkiin, liikkumiseen, taiteisiin ja kulttuuriperintöön perustuvaa monipuolista pedagogista toimintaa ja mahdollistaa myönteiset oppimiskokemukset;
4. varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, terveellinen ja turvallinen varhaiskasvatustyöympäristö;
5. turvata lasta kunnioittava toimintatapa ja mahdollisimman pysyvät vuorovaikutussuhteet lasten ja varhaiskasvatustyöntekijöiden välillä;
6. antaa kaikille lapsille yhdenvertaiset mahdollisuudet varhaiskasvatukseen, edistää yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa sekä antaa valmiuksia ymmärtää ja kunnioittaa yleistä kulttuuriperinnettä sekä kunkin kielellistä, kulttuurista, uskonnollista ja katsomuksellista taustaa;
7. tunnistaa lapsen yksilöllisen tuen tarve ja järjestää tarkoituksenmukaista tukea varhaiskasvatuksessa tarpeen ilmettyä tarvittaessa monialaisessa yhteistyössä;
8. kehittää lapsen yhteistyö- ja vuorovaikutustaitoja, edistää lapsen toimimista vertaisryhmässä sekä ohjata eettisesti vastuulliseen ja kestävään toimintaan, toisten ihmisten kunnioittamiseen ja yhteiskunnan jäsenyyteen;
9. varmistaa lapsen mahdollisuus osallistua ja saada vaikuttaa itseään koskeviin asioihin;
10. toimia yhdessä lapsen sekä lapsen vanhemman tai muun huoltajan kanssa lapsen tasapainoisen kehityksen ja kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin parhaaksi sekä tukea lapsen vanhempaa tai muuta huoltajaa kasvatustyössä.

Varhaiskasvatustyön järjestäjällä on velvollisuus kertoa huoltajille varhaiskasvatustyön tavoitteista ja toiminnasta sen eri toimintamuodoissa. Huoltajalle järjestetään mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa lapsensa varhaiskasvatustyön suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin. Lisäksi huoltajille järjestetään säännöllisesti mahdollisuus osallistua paikallisen ja yksikkökohtaisen varhaiskasvatustyön suunnitteluun ja arviointiin. Huoltajan osallistumisesta lapselle mahdollisesti annettavan tuen suunnitteluun ja arviointiin kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen vaihtelee perheiden valinnan, lasten lakisääteisen oikeuden ja varhaiskasvatustyön järjestäjän päätöksen mukaan. Tämä tulee ottaa huomioon paikallisten suunnitelmien laatimisessa.

Varhaiskasvatustyössä oppimisympäristön on oltava kehittävä, oppimista edistävä sekä terveellinen ja turvallinen lapsen ikä ja kehitys huomioon ottaen. Toimitilojen ja toimintavälineiden on oltava asianmukaisia, ja niissä on huomioitava esteettömyys. Päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevalle lapselle on tarjottava täysipainoista ravintoa. Ruokailun on oltava tarkoituksenmukaisesti järjestetty ja ohjattu. Varhaiskasvatustyö on uskonnollisesti, katsomuksellisesti ja puoluepoliittisesti sitouttamaton. Varhaiskasvatusta ei saa käyttää kaupallisen vaikuttamisen kanavana. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta tarkennetaan luvussa 6.

Varhaiskasvatustyössä noudatetaan henkilöstön kelpoisuusvaatimuksista ja mitoituksista annettuja säädöksiä. Kunnan käytettävissä on oltava varhaiskasvatustyössä esiintyvää tarvetta vastaavasti varhaiskasvatustyön erityisopettajan palveluja. Henkilöstön kelpoisuuksia koskevista siirtymäsäännöksistä säädetään varhaiskasvatulaisissa.

Varhaiskasvatustyössä otetaan huomioon työsuojeluun ja turvallisuuteen liittyvät säännökset, henkilötietojen käsittelyä ja tietosuojaa koskevat säännökset sekä lasten kanssa työskentelevien

rikostaustan selvittämistä ohjaavat lait. Lapsia suojataan väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä suunnitelmallisen ennaltaehkäisemisen sekä välittömän puuttumisen avulla (Luku 3.1). Turvallisuuden edistämisen tulee olla suunnitelmallista ja säännöllisesti arvioitua.

Kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava yhteistyössä opetuksesta, liikunnasta ja kulttuurista, sosiaalihuollosta, lastensuojelusta, lastenneuvolatoiminnasta ja muusta terveydenhuollosta vastaavien sekä muiden tarvittavien tahojen kanssa. Varhaiskasvatuksen henkilöstöä velvoittavat myös säännökset, jotka koskevat sosiaalihuoltopalveluihin ohjaamista ja lastensuojeluilmoituksen tekemistä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa keskustellaan siitä, mitä tässä luvussa määrätyt varhaiskasvatuksen tehtävät ja yleiset tavoitteet merkitsevät ja miten varhaiskasvatukselle asetettujen tavoitteiden toteutumisesta voidaan huolehtia eri toimintamuodoissa.

2.2. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot

Varhaiskasvatuksen toimintamuodot ovat päiväkotitoiminta, perhepäivähoito sekä avoin varhaiskasvatustoiminta. Varhaiskasvatuslain ja varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden tavoitteet ohjaavat kaikkia varhaiskasvatuksen toimintamuotoja. Varhaiskasvatuslaissa määritellään, mitkä lain kohdat koskevat avointa varhaiskasvatusta. Varhaiskasvatuksen toimintamuodot eroavat toisistaan. Esimerkiksi oppimisympäristöt, resurssit, henkilöstön koulutus ja kelpoisuusvaatimukset, henkilöstörakenne, lapsiryhmien koko sekä lasten ja henkilöstön välinen suhdeluku vaihtelevat. Myös tuen antamisen mahdollisuudet vaihtelevat. Eri toimintamuotojen ominaispiirteet otetaan huomioon paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa ja tavoitteita täsmennetään toimintamuodoittain.

On tärkeää, että huoltajat saavat riittävästi tietoa kaikkien toimintamuotojen sisällöistä ja ominaispiirteistä. Kunnan on järjestettävä ohjausta ja neuvontaa huoltajille tarjolla olevista varhaiskasvatuspalveluista. Tarvittaessa huoltajan kanssa keskustellaan siitä, mikä varhaiskasvatuksen toimintamuoto ja laajuus vastaavat lapsen tarpeita ja etua. Neuvontaa ja ohjausta annetaan varhaiskasvatuspalveluihin hakeuduttaessa, sekä lapsen jo ollessa palvelujen piirissä.

Päiväkodeissa toteutettava varhaiskasvatus on yleisin varhaiskasvatuksen toimintamuodoista. Päiväkodeissa toiminta on ryhmämuotoista. Lapsiryhmät voidaan muodostaa eri tavoin ottaen huomioon esimerkiksi lasten ikä, sisarussuhteet tai tuen tarve. Ryhmien tulee olla pedagogisesti tarkoituksenmukaisia ja niiden muodostamisessa noudatetaan henkilöstön mitoittamiseen ja ryhmien enimmäiskokoon sekä tukeen liittyviä säännöksiä. Päiväkotien henkilöstön moniammatillisuus on laadukkaan varhaiskasvatuksen voimavara, kun kaikkien koulutus ja osaaminen on käytössä sekä vastuut, tehtävät ja ammattiroolit toteutuvat tarkoituksenmukaisella tavalla. Päiväkodeilla tulee olla toiminnasta vastaava johtaja.

Varhaiskasvatuslaki korostaa pedagogiikan merkitystä ja samalla varhaiskasvatuksen opettajien ja erityisopettajien pedagogista vastuuta. Kokonaisvastuu lapsiryhmien toiminnan suunnittelusta, toiminnan suunnitelmallisuuden ja tavoitteellisuuden toteutumisesta sekä toiminnan arvioinnista ja kehittämisestä on varhaiskasvatuksen opettajilla. Varhaiskasvatuksen opettajat, erityisopettajat, sosionomit, lastenhoitajat ja muu varhaiskasvatuksen henkilöstö suunnittelevat ja toteuttavat toimintaa yhdessä.

Perhepäivähoito on pienessä ryhmässä toteutettavaa varhaiskasvatusta. Sitä järjestetään perhepäiväkodissa, joka voi olla yksityiskoti tai muu kodinomaisen hoitopaikka. Perhepäivähoitoa voidaan järjestää yhden tai kahden hoitajan toteuttamana tai erityistapauksissa kolmen hoitajan yhteisesti toteuttamana varhaiskasvatuksena. Perhepäiväkotien henkilöstömäärässä sekä muodostettaessa lapsiryhmiä tulee ottaa huomioon vammaiset ja muuten tukea tarvitsevat

lapset. Perhepäivähoitajat vastaavat oman ryhmänsä toiminnasta. Pedagoginen johtaminen ja toiminnan ohjaus tukee perhepäivähoitajien tavoitteellista toiminnan suunnittelua ja toteuttamista.

Avoimen varhaiskasvatustoiminnan toteutus ja painopisteet vaihtelevat varhaiskasvatuksen järjestäjän päätösten mukaan. Avointa varhaiskasvatustoimintaa voidaan järjestää esimerkiksi leikkipuisto- tai kerhotoimintana. Toiminta on ohjattua ja tavoitteellista. Avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota esimerkiksi ulkoilua, leikkiä, taide- tai liikuntakasvatusta. Lisäksi avoin varhaiskasvatustoiminta voi tarjota huoltajille ohjattua yhdessäoloa lasten kanssa sekä muita sosiaalisia kontakteja. Avoimen toiminnan tulee olla suunniteltua, jotta varhaiskasvatustalon tavoitteet voidaan ottaa siinä huomioon. Tavoitteet tulee ottaa sitä kattavammin ja laaja-alaisemmin huomioon, mitä säännöllisemmin ja useammin lapset toimintaan osallistuvat. Toiminnan luonteen mukaan tietyt tavoitteet voivat painottua muita enemmän.

Vuorohoitoa on järjestettävä tarpeen mukaisessa laajuudessa lapselle, joka tarvitsee sitä huoltajan työssäkäynnin tai opiskelun vuoksi. Vuorohoitoa voidaan järjestää iltaisin, viikonloppuisin ja öisin päiväkotitoimintana tai perhepäivähoitona. Vuorohoidossa lasten osallistuminen varhaiskasvatukseen on usein epäsäännöllistä. Tämä tulee huomioida pedagogisen toiminnan ja lapselle annettavan tuen suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa varhaiskasvatuksen järjestäminen ja eri toimintamuodot sekä niiden välinen yhteistyö.

Perusteiden teksti varhaiskasvatustalon mukaisista tavoitteista liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Kuvaa miten varhaiskasvatuksen tehtävä ja yleiset tavoitteet toteutuvat eri toimintamuodoissa.

Varhaiskasvatuksen järjestäminen ja toimintamuodot Joroisissa

Joroisissa varhaiskasvatusta järjestetään päiväkodeissa, ryhmäperhepäivähoitona, perhepäivähoitona sekä avoimen varhaiskasvatuksen palveluina. Joroisissa tarjotaan vuorohoitoa perheiden tarpeen mukaan. Vuorohoitoa tarvitsevat lapset sijoitetaan päiväkoteihin ja vuorohoito järjestetään siinä yksikössä, jossa se on tarkoituksenmukaisinta.

Heinävesi, Joroinen, Leppävirta, Pieksämäki ja Varkaus muodostavat yhteisen varhaiskasvatuksen palvelualueen, joiden asiakasperheet voivat hakea varhaiskasvatustalouden joustavasti kuntarajoista riippumatta, mikäli näin perheen etu toteutuu paremmin. Joroisten kunnassa on käytössä yksityisen varhaiskasvatuksen palveluraha. Lapsen hakeminen varhaiskasvatukseen ja varhaiskasvatustalouden ilmoittaminen tapahtuu Varhaiskasvatustalon sähköisen eAsiointi -palvelun kautta. Linkki palveluun sekä ajankohtaiset tiedot varhaiskasvatustalon järjestämisestä löytyvät Joroisten kunnan internet-sivulta: <http://www.joroinen.fi/palvelut/sivistyspalvelut/varhaiskasvatus/>

Avoim varhaiskasvatus

Avoim varhaiskasvatus tarjoaa toimintaa kaikille lapsiperheille. Työskentely painottuu varhaiskasvatustalouden ja heidän huoltajilleen suunnattuun yhteiseen perheryhmätoimintaan. Perheryhmissä on mahdollista tavata muita huoltajia ja saada vertaistukea esimerkiksi lapsiperhearkeen sekä lapsen kasvatukseen liittyvissä asioissa. Lapsille on suunniteltu ohjattua, kasvua tukevaa ryhmätoimintaa, jossa huomioidaan lapsen luontainen tarve leikkiin ja myönteiseen vuorovaikutukseen. Avoin varhaiskasvatus tukee lapsen ja perheen hyvinvointia sekä edistää perheiden välistä yhteisöllisyyttä.

Avoimessa varhaiskasvatustaloudessa tehdään yhteistyötä muiden varhaiskasvatustalon toimintayksiköiden sekä paikallisten toimijoiden kanssa. Avoimen varhaiskasvatustalon toimintakumppaneita ovat muun muassa lastenneuvola, sosiaali- ja perhetyö, seurakunta, Lapsen Kengissä ry, Lasten Kulttuurikeskus Verso sekä muut paikalliset lapsi- ja perhetyötä tekevät järjestöt. Eri toimijoiden kanssa järjestetään yhteisiä tapahtumia ja tarpeenmukaisesti suunnattua säännöllistä ryhmätoimintaa.

Avoimen varhaiskasvatuksen perheohjaus tarjoaa varhaista, matalan kynnyksen tukea vanhemmuuteen, kasvatukseen ja arjen moninaisiin tilanteisiin. Perheohjaus on tarkoitettu kaikille perheille, jotka haluavat pohtia lapsen kasvatusta, perheen toimintatapoja tai muita lapsiperhearkeen liittyviä kysymyksiä. Palvelu on luottamuksellista, pääsääntöisesti lapsen kotona tapahtuvaa auttamista ja tukemista. Perheet voivat ottaa suoraan yhteyttä perheohjaajaan tai ohjautua esimerkiksi varhaiskasvatuksen tai neuvolan kautta. Perheohjaus on maksutonta ja luonteeltaan lyhytkestoista.

2.3. Varhaiskasvatus osana lapsen kasvun ja oppimisen polkua

Varhaiskasvatus on tärkeä osa lapsen kasvun ja oppimisen polkua. Varhaiskasvatus luo perustaa elinikäiselle oppimiselle. Lapsi tuo varhaiskasvatukseen mukanaan aiemman elämäkokemuksensa, jossa merkittävänä tekijänä ovat huoltaja ja lapsen väliset vuorovaikutus- ja kiintymyssuhteet. Henkilöstön tehtävänä on luoda luottamuksellinen suhde lapseen. Huoltajan ja henkilöstön välinen yhteistyö tuo lapsen elämään jatkuvuutta ja turvallisuutta. Sovittaessa lapsen varhaiskasvatuksen tavoitteista avoin, arvostava ja tasavertainen kohtaaminen on tärkeää. Säännöllinen yhteistyö on oleellista, jotta perheiden ja henkilöstön yhteinen kasvatustehtävä muodostaa lapsen kannalta mielekkään kokonaisuuden.

Lapsuuden merkityksen ymmärtäminen sekä tietämys lasten kasvusta, kehityksestä ja oppimisesta ovat pedagogisen toiminnan perustaa. Yhtä tärkeää on tuntee jokainen lapsi ja ottaa huomioon hänen yksilöllinen kehityksensä. Lapsen tunteminen edellyttää mahdollisimman pysyviä vuorovaikutussuhteita henkilöstön ja lasten välillä.

Varhaiskasvatus ja siihen kuuluva esiopetus sekä perusopetus muodostavat lapsen kehityksen ja oppimisen kannalta johdonmukaisesti etenevän kokonaisuuden ja perustan elinikäiselle oppimiselle. Laadukkaan kokonaisuuden lähtökohtana on, että varhaiskasvatuksen sekä esi- ja perusopetuksen henkilöstö tuntee koulutusjärjestelmän sekä sen eri vaiheiden keskeiset tavoitteet, ominaispiirteet ja käytännöt. Lasten hyvinvoinnin sekä kehityksen ja oppimisen sujuvuuden vuoksi myös siirtymävaiheet suunnitellaan ja niitä arvioidaan.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä luo yhteistyön rakenteet ja tiedon siirron käytännöt, joiden avulla siirtymät kotoa varhaiskasvatukseen, varhaiskasvatuksen aikana sekä varhaiskasvatuksesta esiopetukseen ja sieltä perusopetukseen ovat mahdollisimman sujuvia. Siirtymävaiheissa tehdään huoltajan kanssa yhteistyötä lapsen edun mukaisesti. Tietojen siirtämisessä voidaan hyödyntää varhaiskasvatuksen aikana koottuja dokumentteja, joissa kuvataan lapsen kehitystä ja oppimista, sekä lapselle laadittua varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tiedon siirrossa noudatetaan voimassa olevia sääddöksiä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa siirtymäkäytännöt, kun lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa, siirtyy varhaiskasvatuksen aikana toiseen ryhmään tai toiseen toimipaikkaan sekä lapsen siirtyessä esiopetukseen tai toisen varhaiskasvatuksen järjestäjän toimintaan.

Siirtymäkäytännöt Joroisten kunnan varhaiskasvatuksessa

Joroisten kunnassa on luotu yhtenäiset toimintakäytännöt varhaiskasvatussyksiköihin, jotta toiminta olisi tasalaatuista ja siirtyminen yksiköstä/ryhmästä toiseen olisi perheille helppoa.

Varhaiskasvatussuhteen alussa luodaan hyvä pohja huoltajien ja varhaiskasvatuksen väliselle yhteistyölle. Lähetämme varhaiskasvatuspäätöksen yhteydessä kotiin "Tervetuloa varhaiskasvatukseen" -lehtisen, jossa on ohjeistusta huoltajille varhaiskasvatuksen alkaessa sekä "Tärkeät tiedot" – esitietolomakkeen, johon huoltajat kirjaavat tietoa lapsesta ja perheelle tärkeistä asioista toimivan varhaiskasvatussuhteen luomiseksi. Esitietolomake palautetaan

varhaiskasvatustyöskäytännön tutustumiskäynnin yhteydessä. Järjestämme tutustumiskäyntejä perheen toiveiden mukaan 1-3 kertaa varhaiskasvatussuhdetta edeltävien viikkojen aikana.

Uuteen varhaiskasvatustyöskäytännön/ -ryhmään siirryttäessä järjestämme tiedonsiirtopalaverin, mikäli uudessa ryhmässä ei ole ennestään lapselle tuttua työntekijää. Tiedonsiirtokeskusteluun osallistuvat ainakin työntekijä edellisestä ja tulevasta ryhmästä, tarvittaessa varhaiskasvatuksen erityisopettaja sekä huoltajat niin halutessaan. Pyydämme huoltajilta aina luvan lapsen tietojen siirtämiseen. Mikäli lapsi siirtyy varhaiskasvatustyöskäytännöstä toiseen järjestämme tutustumiskäyntejä kuten varhaiskasvatussuhteen alkaessa. Tulevan ryhmän työntekijä käy tutustumassa lapseen varhaiskasvatustyöskäytännössä, mikäli perhe ei esimerkiksi työn vuoksi pysty järjestämään tutustumiskäyntejä.

Päiväkodissa pyrimme toimimaan siten, että tuttu aikuinen siirtyy lapsiryhmän mukana uuteen ryhmään.

Esiopetusta edeltävänä keväänä huhtikuussa kutsumme lapset tutustumaan esiopetukseen ja järjestämme huoltajille samaan aikaan eskari-infon. Touko- tai elokuussa järjestämme tiedonsiirtopalaverin, johon osallistuvat esiopettajat, työntekijä lapsen edellisestä ryhmästä, neuvolan terveydenhoitaja, varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja tarvittaessa muita lapsen kasvun ja oppimisen kannalta tärkeitä henkilöitä.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on ryhmän henkilökunnan ja huoltajien luettavissa Wilmassa, jonne se myös arkistoidaan. Lapsen kasvunkansio siirtyy lapsen mukana ryhmästä toiseen koulun alkuun saakka.

2.4. Arvoperusta

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden arvoperustan yleisperiaatteina ovat lapsen edun ensisijaisuus, lapsen oikeus hyvinvointiin, huolenpitoon ja suojeluun, lapsen mielipiteen huomioon ottaminen sekä yhdenvertaisen ja tasa-arvoisen kohtelun vaatimus, inklusiiviset periaatteet ja lapsen syrjintäkielto YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksen, varhaiskasvatustlain ja YK:n vammaisten henkilöiden oikeuksia koskevan yleissopimuksen mukaisesti.

Lapsuuden itseisarvo

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on suojella ja edistää lasten oikeutta hyvään ja turvalliseen lapsuuteen. Varhaiskasvatus perustuu käsitykseen lapsuuden itseisarvosta. Jokainen lapsi on ainutlaatuinen ja arvokas juuri sellaisena kuin hän on. Jokaisella lapsella on oikeus tulla kuulluksi, nähdä, huomioon otetuksi ja ymmärretyksi omana itsenään sekä yhteisönsä jäsenenä.

Ihmisenä kasvaminen

Varhaiskasvatus perustuu elämän, kestävä elämäntavan ja ihmisoikeuksien kunnioittamiseen sekä ihmisarvon loukkaamattomuuteen. Henkilöstö tukee lasten kasvua ihmisyyteen, jota kuvaa pyrkimys totuuteen, hyvyteen ja kauneuteen sekä oikeudenmukaisuuteen ja rauhaan. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan sivistystä, mikä ilmenee tavassa suhtautua itseensä, muihin ihmisiin, ympäristöön ja tietoon sekä tavassa ja tahdossa toimia oikein. Henkilöstö ohjaa lapsia toimimaan arvoperustan mukaisesti sekä keskustelemaan arvoista ja ihanteista.

Varhaiskasvatuksessa kiusaamista, rasismia tai väkivaltaa ei hyväksytä missään muodossa eikä keneltäkään.

Lapsen oikeudet

Lapsella on oikeus ilmaista itseään, mielipiteitään ja ajatuksiaan sekä tulla ymmärretyksi niillä ilmaisun keinoilla, joita hänellä on. Jokaisella lapsella on oikeus hyvään opetukseen, huolenpitoon ja kannustavaan palautteeseen. Lapsella on oikeus leikkiä, oppia leikkien ja iloita oppimastaan sekä rakentaa käsitystä itsestään, identiteetistään ja maailmasta omien lähtökohtiensa mukaisesti. Lapsella on oikeus yhteisöllisyyteen ja ryhmään kuulumiseen. Lapsella on oikeus saada riittävä ja oikea-aikaista tukea varhaiskasvatuksessa. Lapsella on oikeus saada tietoa monipuolisesti, käsitellä tunteita ja ristiriitoja sekä kokeilla ja opetella uusia asioita.

Yhdenvertaisuus, tasa-arvo ja moninaisuus

Varhaiskasvatus edistää suomalaisen yhteiskunnan demokraattisia arvoja, kuten yhdenvertaisuutta, tasa-arvoa ja moninaisuutta. Lapsilla tulee olla mahdollisuus kehittää taitojaan ja tehdä valintoja esimerkiksi sukupuolesta, syntyperästä, kulttuuritaustasta tai muista henkilöön liittyvistä syistä riippumatta. Henkilöstön tulee luoda moninaisuutta kunnioittava ilmapiiri. Varhaiskasvatus rakentuu moninaiselle kulttuuriperinnölle, joka muotoutuu edelleen lasten, heidän huoltajiensa sekä henkilöstön vuorovaikutuksessa.

Perheiden monimuotoisuus

Ammatillinen, avoin ja kunnioittava suhtautuminen monimuotoisiin perheisiin ja perheiden erilaisiin kieliin, kulttuureihin, katsomuksiin ja uskontoihin, perinteisiin sekä kasvatusnäkemysiin luo edellytyksiä hyvälle kasvatusyhteistyölle. Lasten perheidentiteettiä ja perhesuhteita tuetaan siten, että jokainen lapsi voi kokea oman perheensä arvokkaaksi.

Terveellinen ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on ohjata lapsia terveyttä ja hyvinvointia edistäviin elämäntapoihin. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia kehittää tunteita ja esteettistä ajatteluaan. Varhaiskasvatuksessa tunnistetaan ja noudatetaan kestävä elämäntavan periaatteita niin, että sosiaalinen, kulttuurinen, taloudellinen ja ekologinen ulottuvuus huomioidaan. Varhaiskasvatus luo perustaa ekososiaaliselle sivistykselle niin, että ihminen ymmärtää ekologisen kestävyuden olevan edellytys sosiaaliselle kestävyydelle ja ihmisoikeuksien toteutumiselle.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Arvoperusta otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Joroislaisen varhaiskasvatuksen arvoperusta

Joroislaisen varhaiskasvatuksen arvopohja on syntynyt lapsen oikeuksien sopimuksen hengessä huoltajien ja kasvattajien arvojen sulautuessa yhteen suomalaisen varhaiskasvatuksen arvopohjaa kunnioittaen. Varhaiskasvatusyksiköissä tehtävät arjen valinnat pohjautuvat varhaiskasvatuksen arvoihin.

Ihmiskäsitys, joka ohjaa joroislaista varhaiskasvatusta, on humanistinen ja kokonaisvaltainen. Ihminen on ainutlaatuinen ja arvokas omana itsenään. Jokaisella on oikeus omaan ajatteluun, omiin yksilöllisiin tunteisiin ja omiin mielipiteisiin. Jokainen kohdataan kunnioittaen ainutlaatuisena ja tasa-arvoisena. Varhaiskasvatuksen henkilöstö näkee ihmisen kokonaisvaltaisena, osana perhettään, suurempaa yhteisöä ja kulttuuria. Tavoitteena on ymmärtää jokaisen ihmisen toimintaa hänen omista lähtökohdistaan käsin. Tämän ihmiskäsityksen mukaan kasvattajan tärkein kysymys, kun hän kohtaa lapsen ja hänen huoltajansa on: Kuka sinä olet? Haluan tutustua

sinuun, oppia tuntemaan sinut. Haluan tietää kuinka voin olla sinulle parhaiten avuksi elämäsi tiellä.

Elämän kunnioittaminen on kaikenkattava arvo, joka on joroislaisen varhaiskasvatuksen kehitystyön perusta. Ihmiskäsitys ja elämän kunnioittaminen ohjaavat kasvattajayhteisön ja kasvattajan pedagogisia valintoja.

Kasvatuksellisenä arvona elämän kunnioittaminen toteutuu kunnioittavana kasvatuksena seuraavasti:

Luonto on meille itseisarvo. Tarkkailemme, tutkimme ja nautimme ympäröivästä maailmasta. Näin opimme rakastamaan sitä. Ajatuksemme on: se mitä rakastaa, sitä haluaa vaalia ja suojata. Ekologisen ajattelumme lähtökohtana on se, että panostamme laatuun ja kulutamme vain sen mikä on välttämätöntä.

2.5. Oppimiskäsitys

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteet on laadittu perustuen oppimiskäsitykseen, jonka mukaan lapset kasvavat, kehittyvät sekä oppivat vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja lähiympäristön kanssa. Oppimiskäsitys pohjautuu myös näkemykseen lapsesta aktiivisena toimijana. Lapset ovat synnynnäisesti uteliaita ja haluavat oppia uutta, kerrata ja toistaa asioita. Oppiminen on kokonaisvaltaista ja sitä tapahtuu kaikkialla. Siinä yhdistyvät tiedot, taidot, toiminta, tunteet, aistihavainnot, keholliset kokemukset, kieli ja ajattelu. Oppimista tapahtuu muun muassa lasten havainnoissa ja tarkkaillessa ympäristöään sekä jäljitellessä muiden toimintaa. Lapset oppivat myös leikkien, liikkuen, tutkien, erilaisia työtehtäviä tehden, itseään ilmaisten sekä taiteisiin perustuvassa toiminnassa.

Varhaiskasvatuksessa oppimisen lähtökohtana ovat lasten aiemmat kokemukset, heidän mielenkiinnon kohteensa ja osaamisensa. On tärkeää, että uusilla opittavilla asioilla on yhteys lasten kehittyviin valmiuksiin sekä muuhun kokemusmaailmaan ja kulttuuriseen taustaan. Lapset oppivat parhaiten voidessaan hyvin ja kokiessaan olonsa turvalliseksi. Myönteiset tunnekokemukset ja vuorovaikutussuhteet edistävät oppimista. Vertaisryhmä ja kokemus yhteisöön kuulumisesta ovat lapsen oppimisen ja osallisuuden kannalta keskeisiä. Lasten tulee saada oppimiseensa henkilöstön ohjausta ja tukea. Lapsia kiinnostava, tavoitteellinen ja

sopivasti haastava toiminta innostaa oppimaan lisää. Jokaisen lapsen tulee saada onnistumisen kokemuksia ja iloa omasta toiminnastaan sekä itsestään oppijana.

Leikki on varhaiskasvatusikäisten lasten oppimiselle merkityksellistä. Se on lasta motivoivaa ja iloa tuottavaa toimintaa, jossa lapset samalla oppivat monia taitoja ja omaksuvat tietoa. Varhaiskasvatuksessa tulee ymmärtää leikin itseisarvo lapselle sekä sen pedagoginen merkitys oppimisessa ja lasten kokonaisvaltaisessa kehityksessä ja hyvinvoinnissa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Oppimiskäsitys otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

Oppimiskäsitys joroislaisessa varhaiskasvatuksessa

Korostetamme leikin merkitystä. Havainnoimme lasten toimintaa ja kuuntelemme herkästi heidän ideoitaan ja ajatuksiaan. Suunnittelemme pedagogista toimintaa havaintojemme perusteella. Työskentelemme joustavissa pienryhmissä, jotta lapsen osallisuus ja vuorovaikutus toteutuvat. Varmistamme, että kaikki lapset kokevat onnistumisen iloa päivittäin varhaiskasvatuksessa.

2.6. Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa pedagogiikka perustuu määriteltyyn arvoperustaan, käsitykseen lapsesta, lapsuudesta sekä oppimisesta. Pedagogiikalla tarkoitetaan monitieteiseen, erityisesti kasvatus- ja varhaiskasvatustieteelliseen tietoon perustuvaa, ammatillisesti johdettua ja ammattihenkilöstön toteuttamaa suunnitelmallista ja tavoitteellista toimintaa lasten hyvinvoinnin ja oppimisen toteutumiseksi. Se näkyy varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, oppimisympäristöissä sekä kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuudessa. Pedagogiikan painottuminen varhaiskasvatuksen kokonaisuudessa edellyttää pedagogista asiantuntemusta sekä henkilöstön yhteistä ymmärrystä siitä, miten lasten oppimista ja hyvinvointia voidaan parhaalla tavalla edistää.

Varhaiskasvatus toteutuu henkilöstön, lasten ja ympäristön vuorovaikutuksessa, jossa kasvatusta, opetus ja hoito muodostavat eheän kokonaisuuden. Näitä kolmea ulottuvuutta voidaan tarkastella käsitteellisesti erillisinä, mutta käytännön toiminnassa ne nivoutuvat yhteen. Tämä mahdollistaa kokonaisvaltaisen lähestymistavan lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseksi. Kasvatusta, opetus ja hoito painottuvat eri tavoin eri-ikäisten lasten toiminnassa sekä varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa.

Kasvatus on toimintaa, jonka myötä kulttuuriset arvot, tavat ja normit välittyvät, muovautuvat ja uudistuvat. Osaltaan kasvatuksen tavoite on siirtää kulttuuriperintöä sekä tärkeinä pidettyjä arvoja ja traditioita seuraavalle sukupolvelle. Kasvatuksen avulla ohjataan lapsia muodostamaan omia mielipiteitään ja arvioimaan kriittisesti vallitsevia ajattelu- ja toimintatapoja sekä toimimaan eettisesti kestäväällä tavalla. Kasvatuksen sivistystehtävänä on ohjata tietoisesti lasten yksilöllisen identiteetin muotoutumista siten, että lapset oppivat havaitsemaan oman toimintansa vaikutukset toisiin ihmisiin ja ympäristöönsä. Lasten kehitystä tuetaan niin, että he oppivat toimimaan sekä käyttämään osaamistaan myös toisten hyväksi.

Opetuksen lähtökohdana on varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa määritelty oppimiskäsitys. Opetuksen tarkoitus on edistää lasten oppimista ja auttaa lapsia luomaan merkityksiä itsestään, toisista ihmisistä sekä ympäröivästä maailmasta. Varhaiskasvatuksessa lapsia innostetaan ja motivoidaan opettelemaan uusia asioita sekä ohjataan käyttämään erilaisia oppimisen

tapoja. Opetus tukee ja siinä hyödynnetään lasten luontaista uteliaisuutta ja tutkimisen halua. Opetuksessa otetaan huomioon lasten kehittyvät taidot, mielenkiinnon kohteet, vahvuudet ja yksilölliset tuen tarpeet. Lisäksi opetuksen perustana ovat oppimisympäristöille (luku 3.2), laaja-alaiselle osaamiselle (luku 2.7), pedagogiselle toiminnalle (luku 4), ja lapsen tuelle (luku 5) asetetut tavoitteet.

Hoito on fyysisistä perustarpeista huolehtimista sekä tunnepohjaista välittämistä. Tavoitteena on, että lapsi tuntee itsensä arvostetuksi ja ymmärretyksi sekä kokee olevansa yhteydessä toisiin ihmisiin. Vastavuoroinen ja kunnioittava vuorovaikutussuhde sekä myönteinen kosketus ja läheisyys muodostavat perustan hyvälle hoidolle ja huolenpidolle. Päivittäin toistuvat tilanteet, kuten ruokailu, pukeminen ja riisuminen, lepo ja hygieniasta huolehtiminen, ovat keskeinen osa lapsen päivää ja osa pedagogista toimintaa. Varhaiskasvatuksen hoitotilanteet ovat aina samanaikaisesti kasvatus- ja opetustilanteita, joissa opitaan esimerkiksi vuorovaikutustaitoja, itsestä huolehtimisen taitoja, ajan hallintaa sekä omaksutaan hyviä tottumuksia.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus ja sitä mahdollisesti täydentävät paikalliset näkökulmat.

Pedagogisesti painottunut kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuus Joroisissa

Varhaiskasvatus perustuu positiiviseen pedagogiikkaan. Kiinnitämme huomion lapsen osaamiseen, onnistumiseen ja lasten luontevahvuuksiin vaikeuskeskeisyyden asemasta. Vaalimme hyväksymisen, arvostuksen ja myötätunnon ilmapiiriä. Antamamme positiiviset ja rohkaisevat toimintaohjeet sekä kannustava palaute ovat toiminnan keskiössä.

Hyväksymme lapsen kaikkine tunteineen, vaikka hänen tekojaan emme aina hyväksy. Kielteiset tunteet eivät oikeuta muiden loukkaamiseen tai tavaroiden rikkomiseen. Ohjaamme lasta rakentavaan tunteiden ilmaisuun. Lapsi saa mallia siitä, kuinka ristiriitatilanteita voidaan sovitella rakentavalla tavalla miniverson periaatteiden mukaisesti. Ohjaava kasvatus auttaa lasta kasvamaan itseensä luottavaksi ja rohkeaksi lapseksi, joka ottaa vastuuta hänelle kuuluvista tehtävistä ja tulee toimeen muiden ihmisten kanssa.

Tiedostamme, että aikuisten tapa toimia ja olla vuorovaikutuksessa välittyy mallina lapselle. Jokaisella on vastuu lapsen kasvamisesta, opettamisesta ja hoitamisesta.

2.7. Laaja-alainen osaaminen

Varhaiskasvatuksessa luodaan pohjaa lasten laaja-alaiselle osaamiselle. Laaja-alainen osaaminen muodostuu tietojen, taitojen, arvojen, asenteiden ja tahdon kokonaisuudesta. Osaaminen tarkoittaa myös kykyä käyttää tietoja ja taitoja sekä toimia tilanteen edellyttämällä tavalla. Tietojen ja taitojen käyttämiseen vaikuttavat lasten omaksumat arvot ja asenteet sekä tahto toimia. Laaja-alaisen osaamisen tarve nousee ympäröivän maailman muutoksista. Ihmisenä kasvaminen, opiskelu, työnteko sekä kansalaisena toimiminen nyt ja tulevaisuudessa edellyttävät tiedon- ja taidonalat ylittävää ja yhdistävää osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittyminen edistää lasten kasvua yksilöinä ja yhteisönsä jäseninä. Osaamisen kehittyminen alkaa varhaislapsuudessa ja jatkuu läpi elämän. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet kulkevat jatkumona varhaiskasvatussuunnitelman perusteista esi- ja perusopetuksen opetussuunnitelmien perusteisiin. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ovat ohjanneet tämän asiakirjan valmistelua, ja ne tulee ottaa huomioon paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa.

Laadukas pedagoginen toiminta vahvistaa lasten laaja-alaista osaamista. Laaja-alaisen osaamisen kehittymiseen vaikuttaa se, miten varhaiskasvatuksessa toimitaan, miten eri oppimisympäristöjä käytetään sekä miten lasten hyvinvointia ja oppimista tuetaan. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon toimintakulttuurin ja oppimisympäristöjen kehittämisessä sekä kasvatuksessa, opetuksessa ja hoidossa. Luvussa 4.5 kuvattujen oppimisen alueiden tehtävänä on edistää lasten laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kuvataan kuusi toisiinsa liittyvää laaja-alaisen osaamisen osa-alueita:

- ajattelu ja oppiminen
- kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu
- itsestä huolehtiminen ja arjen taidot
- monilukutaito
- digitaalinen osaaminen
- osallistuminen ja vaikuttaminen.

Seuraavaksi kuvataan mitä laaja-alaisen osaamisen eri osa-alueilla tarkoitetaan. Lisäksi määritellään varhaiskasvatuksen tehtävä kullakin osa-alueella.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

2.7.1. Ajattelu ja oppiminen

Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät vuorovaikutuksessa muiden ihmisten ja ympäristön kanssa ja muodostavat perustan muun osaamisen kehittymiselle ja elinikäiselle oppimiselle. Tiedon hankinta, jäsentäminen ja uuden luominen edellyttävät luovaa ja kriittistä ajattelua, jonka perustaa luodaan varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten ajattelun ja oppimisen taitoja.

Lasten ajattelu ja oppiminen kehittyvät monipuolisten ja merkityksellisten kokemusten avulla. Ihmettelulle, oivaltamiselle sekä oppimisen ilolle tulee olla tilaa. Leikissä lapsilla on mahdollisuus käyttää mielikuvitustaan ja luovuuttaan, kokeilla yhdessä ideoita ja tutkia maailmaa. Lasten taitoja jäsentää, nimetä ja kuvata ympäristöä ja sen ilmiöitä tuetaan lasten iän ja kehityksen mukaisesti. Lapsia rohkaistaan kysymään ja kyseenalaistamaan. Heidän kanssaan iloitaan onnistumisista ja opetellaan kannustamaan toisia. Lapsia kannustetaan myös sinnikkyyteen ja olemaan lannistumatta epäonnistumisista sekä keksimään ratkaisuja eri tilanteissa. Heitä ohjataan suuntaamaan ja ylläpitämään tarkkaavaisuuttaan. Päivittäinen, riittävä fyysinen aktiivisuus tukee lasten ajattelua ja oppimista. Toiminnan pedagoginen dokumentointi (luku 4.2) sekä yhteinen pohdinta auttavat lapsia havaitsemaan oppimistaan ja tunnistamaan vahvuuksiaan. Tämä vahvistaa lasten uskoa omiin kykyihinsä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

2.7.2. Kulttuurinen osaaminen, vuorovaikutus ja ilmaisu

Lapset kasvavat kulttuurisesti, kielellisesti ja katsomuksellisesti moninaisessa maailmassa. Tämä korostaa sosiaalisten ja vuorovaikutustaitojen sekä kulttuurisen osaamisen merkitystä. Osaamiseen kuuluu taito kuunnella, tunnistaa ja ymmärtää eri näkemyksiä sekä kyky reflektoida omia arvoja ja asenteita. Vuorovaikutustaidoilla sekä kyvyllä ilmaista itseään ja ymmärtää muita on tärkeä merkitys identiteetille, toimintakyvylle ja hyvinvoinnille. Toimiva vuorovaikutus erilaisista kulttuuri- ja katsomustaustoista tulevien ihmisten kanssa edellyttää oman ja muiden kulttuurin ja katsomuksellisen taustan ymmärtämistä ja kunnioittamista. Varhaiskasvatuksen tehtävä on edistää lasten kulttuurista osaamista sekä heidän vuorovaikutus- ja ilmaisutaitojaan.

Lapsia rohkaistaan tutustumaan toisiin ihmisiin, kieliin ja kulttuureihin. Henkilöstö toimii mallina lapsille toisten ihmisten sekä kielellisen, kulttuurisen ja katsomuksellisen moninaisuuden myönteisessä kohtaamisessa. Lapsia ohjataan ystävällisyyteen ja hyviin tapoihin. Yhteistyöhön perustuva toiminta luo mahdollisuuksia harjoitella vuorovaikutus- ja ilmaisutaitoja eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa. Lasten kanssa harjoitellaan asettumista toisen asemaan, opetellaan tarkastelemaan asioita eri näkökulmista sekä ratkaisemaan ristiriitatilanteita rakentavasti. Tämä vahvistaa lasten sosiaalisia taitoja. Lapsia tuetaan kulttuuri-identiteettien rakentamisessa. Varhaiskasvatuksessa saadut kokemukset, tiedot ja taidot kulttuuriperinnöstä vahvistavat lapsen kykyä omaksua, käyttää ja muuttaa kulttuuria. Esimerkiksi leikit, ruokailuhetket ja juhlat tarjoavat tilaisuuksia jakaa kokemuksia erilaisista perinteistä ja tavoista. Lapsia tuetaan myönteisen suhteen luomisessa moninaiseen ympäristöön.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

2.7.3. Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot

Itsestä huolehtimiseen, terveyteen ja turvallisuuteen liittyvät taidot ovat kaikille tärkeitä. Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten hyvinvointiin ja turvallisuuteen liittyviä taitoja sekä ohjata heitä tekemään kestävästä elämäntavan mukaisia valintoja. Varhaiskasvatuksessa tuetaan lasten myönteistä suhtautumista tulevaisuuteen.

Lasten itsenäisyyden asteittaista lisääntymistä tuetaan. Lapsia autetaan ja heitä kannustetaan pyytämään apua sitä tarvitessaan. Lasten kanssa harjoitellaan erilaisia taitoja kuten pukeutumista, ruokailua sekä henkilökohtaisesta hygieniasta ja omista tavaroista huolehtimista. Lapsia ohjataan toimimaan vastuullisesti ja turvallisesti varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä, kuten lähiluonnossa ja liikenteessä. Lasten kanssa käsitellään heidän hyvinvointiaan edistäviä asioita kuten levon, ravinnon, liikunnan ja mielen hyvinvoinnin merkitystä. Lapsia autetaan tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelystä. Lasten tunnetaidot vahvistuvat, kun heidän kanssaan opetellaan havaitsemaan, tiedostamaan ja nimeämään tunteita. Lapsia ohjataan myös kunnioittamaan ja suojelemaan omaa ja toisten kehoa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-

alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

2.7.4. Monilukutaito

Monilukutaitoa tarvitaan lasten ja perheiden arjessa, vuorovaikutuksessa sekä yhteiskunnallisessa osallistumisessa. Monilukutaito edistää lasten kasvatuksellista ja koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tukea näiden taitojen kehittymistä.

Monilukutaito on kulttuurisesti moninaisten viestien ja ympäröivän maailman ymmärtämisen sekä vuorovaikutuksen näkökulmasta keskeinen perustaito. Monilukutaidolla tarkoitetaan erilaisten viestien tulkinna ja tuottamisen taitoja. Monilukutaidon perustana on laaja tekstikäsitelmä, jonka mukaan erilaiset tekstit voivat olla muun muassa kirjoitetussa, puhutussa, audiovisuaalisessa tai digitaalisessa muodossa. Siihen sisältyy erilaisia lukutaitoja kuten kuvanlukutaito, numeerinen lukutaito, medialukutaito ja peruslukutaito. Monilukutaito liittyy kiinteästi ajattelun ja oppimisen taitoihin. Lasten kanssa nimetään asioita ja esineitä sekä opetellaan erilaisia käsitteitä. Lapsia innostetaan tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan viestejä erilaisissa, myös digitaalisissa, ympäristöissä. Monilukutaitoisiksi kehittyäkseen lapset tarvitsevat aikuisen mallia sekä rikasta tekstiympäristöä, lasten tuottamaa kulttuuria sekä lapsille soveltuvia kulttuuripalveluja.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

2.7.5. Digitaalinen osaaminen

Digitaalisuus on osa yhteiskuntaa, jossa lapsi kasvaa. Digitaalista osaamista tarvitaan ihmisten välisessä vuorovaikutuksessa, yhteiskunnassa toimimisessa ja oppimisessa. Digitaalisen osaamisen vahvistaminen edistää lasten koulutuksellista tasa-arvoa. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on yhteistyössä kotien kanssa tukea lapsen ymmärrystä digitaalisuudesta.

Lasten kanssa tutkitaan ja havainnoidaan digitaalisuuden roolia arkielämässä. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään dokumentoinnissa, leikeissä, vuorovaikutuksessa, peleissä, tutkimisessa, liikkumisessa sekä taiteellisessa kokemisessa ja tuottamisessa. Mahdollisuudet harjoitella, kokeilla ja tuottaa sisältöjä itse ja yhdessä muiden lasten kanssa käyttäen apuna digitaalisia välineitä edistävät lasten luovan ajattelun ja yhteistoiminnan taitoja sekä monilukutaitoa. Henkilöstö ohjaa lapsia digitaalisten ympäristöjen monipuoliseen, vastuulliseen ja turvalliseen käyttöön.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

2.7.6. Osallistuminen ja vaikuttaminen

Aktiivinen ja vastuullinen osallistuminen ja vaikuttaminen luovat perustan demokraattiselle ja kestäväälle tulevaisuudelle. Tämä edellyttää yksilöltä taitoa ja halua osallistua yhteisön toimintaan sekä luottamusta omiin vaikutusmahdollisuuksiinsa. Lasten oikeuksiin kuuluvat kuulluksi tuleminen ja osallisuus omaan elämään vaikuttavissa asioissa. Varhaiskasvatuksessa kunnioitetaan näitä demokratian toteutumisen keskeisiä periaatteita. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tukea lasten kehittyviä osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja sekä kannustaa oma-aloitteisuuteen.

Lasten arvostava kohtaaminen, heidän ajatustensa kuunteleminen ja aloitteisiin vastaaminen vahvistavat lasten osallistumisen ja vaikuttamisen taitoja. Lapset suunnittelevat, toteuttavat ja arvioivat toimintaa yhdessä henkilöstön kanssa. Samalla lapset oppivat vuorovaikutustaitoja sekä yhteisten sääntöjen, sopimusten ja luottamuksen merkitystä. Henkilöstö huolehtii siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus osallistua ja vaikuttaa. Osallistumisen ja vaikuttamisen kautta lasten käsitys itsestään kehittyy, itseluottamus kasvaa ja yhteisössä tarvittavat sosiaaliset taidot muovautuvat.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Perusteiden teksti liitetään varhaiskasvatussuunnitelmaan ja sitä täydennetään mahdollisilla paikallisilla näkökulmilla.

Kuvaa laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ja niihin mahdollisesti liittyvät paikalliset painotukset sekä ne toimenpiteet, joiden avulla tavoitteiden toteutumista arvioidaan ja kehitetään. Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään osioissa, joissa käsitellään varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria, varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

2.7.7. Laaja-alaisen osaamisen erityispiirteet Joroisissa

Korostamme toiminnallisia työskentelytapoja, oppimisympäristöjen rakentamista sekä lasten oppimisen ja hyvinvoinnin tukemista.

Ajattelu ja oppiminen:

Ohjaava kasvatustapa: Asetamme lapselle rajoja ja kohdistamme odotuksia hänen toimintaansa. Motivoimme ja kannustamme lasta onnistumaan. Emme anna lapsille valmiita vastauksia, vaan ohjaamme heitä itse pohtimaan ja löytämään ratkaisuja. Ohjaamme lapsia omatoimiseen kokeiluun ja asioiden kyseenalaistamiseen.

Tuemme lapsen muistia ja mielikuvitusta lorujen, laulujen, tarinoiden ja draaman avulla. Varhaiskasvatustilanteissa on tarjolla loru- ja arvoituspusseja, kirjoja ja materiaaleja monipuoliseen ja rikkaaseen leikkiin. Hyödynnämme erilaisia oppimisympäristöjä, mielikuvitusta rikastuttavina leikki- ja oppimisympäristöinä.

Leikkien, pelien ja erilaisten ongelmanratkaisu- ja tutkimustehtävien avulla lapset kokevat oivaltamisen ja onnistumisen iloa. Rohkaisemme lapsia iloitsemaan oppimisesta.

Kulttuurinen osaaminen ja vuorovaikutus:

Ohjaamme lapsia ilmaisemaan itseään sekä kuuntelemaan toisia ja huolehdimme, että jokaisella lapsella on tähän mahdollisuus. Hyödynnämme esimerkiksi kuvia ja/tai viittomia vuorovaikutuksen tukena. Tuemme lapsia luomaan uusia ystävyys-suhteita ja hyväksymään erilaisuutta. Myönteisten ihmissuhteiden luominen ja ongelmatilanteiden rakentava ratkaiseminen edellyttävät yhteistyötaitoja.

Noudatamme vertaissovittelun periaatteita. Olemme käyneet Mini-verso vertaissovittelukoulutuksen syksyllä 2021. Näemme ristiriitatilanteet oppimistilanteina. Vertaissovittelussa annamme lapselle mahdollisuuden muuttaa toimintatapaansa

rakentavammaksi kuin se tapa, jolla hän on aiemmin toiminut konflikteissa. Riitatilanteen selvittelyyn osallistuvat kaikki mukana olleet. Jokainen kertoo oman näkemyksensä riidasta ja yhdessä pohditaan miten voisimme jatkossa toimia, ettei riitoja syntyisi.

Ohjaamme lapsia kohteliaiden sanojen käyttöön päivän eri tilanteissa. Huomenta, kiitos, ole hyvä ja anteeksi kuuluvat kaikkien sanavarastoon. Toimimme mallina lapsille.

Järjestämme erilaisia juhlia ja retkiä, joissa lapset voivat harjoitella käyttäytymistä eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa sekä saavat esiintymiskokemuksia.

Itsestä huolehtiminen ja arjen taidot:

Ohjaamme lapsia terveyteen ja turvallisuuteen liittyvissä taidoissa. Ohjeistamme lapsia huolehtimaan hygieniastaan, omista vaatteistaan ja tavaroistaan ikätason mukaisesti. Turvaamme lapsille rauhallisen lepo hetken päivällä. Lapsilla on mahdollisuus monipuoliseen liikuntaan varhaiskasvatuksessa ollessaan. Ohjaamme lapsia turvalliseen liikkumiseen liikenteessä.

Monilukutaito:

Kannustamme lapsia tutkimaan, käyttämään ja tuottamaan erilaisia viestejä, joiden avulla opettelemme yhdessä ilmaisua ja vuorovaikutusta. Eläydymme yhdessä viestien herättämiin ajatuksiin ja tunteisiin. Viestit voivat olla sanoja, kuvia, symboleja, numeroita, ilmeitä, eleitä yms. Ruokimme lasten mielikuvitusta esimerkiksi viesteillä satuhahmoilta.

Monilukutaito on laaja käsite, johon sisältyy myös erilaisten tilanteiden ja vallitsevan ilmapiirin tunnistaminen ja huomioiminen toiminnassa.

Digitaalinen osaaminen:

Jokaisessa varhaiskasvatyksyksikössä lapsilla on mahdollisuus tutustua tablet-laitteiden käyttöön ja hyödyntää niitä esimerkiksi omien kasvunkansioiden kokoamisessa mm. ottaen valokuvia. Ohjaamme lapsia muutaman helpon sovelluksen käytössä. Oppimiaan sovelluksia lapset voivat käyttää myös itsenäisesti.

Joroisten kuntaan on laadittu tieto- ja viestintäteknologian strategia. Varhaiskasvatuksen kasvattajan käsikirjaan on kuvattu tarkemmin ohjeistusta mediakasvatukseen ja tv-laitteiden käyttöön.

Osallisuus ja vaikuttaminen:

Lasten havainnointi on varhaiskasvatuksen suunnittelun ja toteuttamisen ydin. Rakennamme arjen lasten mielenkiinnonkohteiden, ideoiden ja orastavien taitojen ympärille. Ohjaamme lapsia aktiiviseen ja vastuulliseen osallistumiseen kaikissa päivän tilanteissa. Toimittaessa pienryhmissä jokaisella on mahdollisuus tulla nähdyksi ja kuulluksi. Lapsen osallistaminen ja osallistuminen ovat usein hitaita prosesseja, joille annamme riittävästi aikaa ja tilaa, emmekä jouduta niitä tekemällä lapsen puolesta. Pikkuhiljaa lapsi oppii näkemään itsensä yhteisön jäsenenä, jolla on merkittävä ja mielekäs rooli. Yhteenkuuluvuuden tunne omassa ryhmässä vahvistuu.

Lapsen osallisuutta lisää huolella rakennettu oppimisympäristö, jossa lelut, pelit, välineet ja tarvikkeet ovat lapsen saatavilla. Toimintakauden alussa sovimme lasten kanssa yhteisistä säännöistä, jotka kirjoitamme positiiviseen sävyyn, kuvitamme ja laitamme näkyville niitä koskevaan tilaan. Pienten lasten kohdalla roolimme sääntöjen muodostamisessa korostuu. Sääntöjä noudatetaan ja niihin palataan tarvittaessa. Lisäämme osallisuutta turhia sääntöjä ja kieltoja välttämällä.

2.8. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa laadittaessa keskustellaan siitä, mitä tässä luvussa määrätty varhaiskasvatuksen tehtävät ja yleiset tavoitteet merkitsevät ja miten varhaiskasvatukselle asetettujen tavoitteiden toteutumisesta voidaan huolehtia eri toimintamuodoissa.

Luku 2 sisältää osia, jotka ovat tarkoituksenmukaista sisällyttää osaksi paikallista varhaiskasvatussuunnitelmaa. Tällaisia osia ovat:

- varhaiskasvatustavan mukaiset tavoitteet
- arvoperusta (luku 2.4)
- oppimiskäsitys (luku 2.5) ja
- laaja-alainen osaaminen (luku 2.7).

Näihin osuuksiin voidaan tehdä paikallisia lisäyksiä.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan lisäksi

- varhaiskasvatuksen järjestäminen ja eri toimintamuodot sekä niiden välinen yhteistyö paikallisesta näkökulmasta
- paikalliset siirtymäkäytännöt, kun lapsi aloittaa varhaiskasvatuksessa, siirtyy varhaiskasvatuksen aikana toiseen ryhmään tai toiseen toimipaikkaan sekä lapsen siirtyessä esiopetukseen tai toisen varhaiskasvatuksen järjestäjän toimintaan.

Varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoille voidaan laatia erilliset varhaiskasvatussuunnitelmat luvun 1.2 mukaisesti.

Arvoperusta ja oppimiskäsitys sekä laaja-alaisen osaamisen tavoitteet otetaan huomioon ja niitä syvennetään luvuissa, joissa käsitellään toimintakulttuuria, pedagogisen toiminnan suunnittelua, toteuttamista ja arviointia sekä lapsen tukea.

3. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri

Toimintakulttuuri on historiallisesti ja kulttuurisesti muotoutunut tapa toimia, joka muovautuu yhteisön vuorovaikutuksessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjän ja varhaiskasvatusta johtavien henkilöiden tehtävänä on luoda edellytykset toimintakulttuurin kehittämiseksi ja arvioinnille varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa ja yksiköissä. Toimintakulttuurin kehittämisen lähtökohtana on inklusiivinen varhaiskasvatus, jossa kukin lapsi voi toimia, kehittyä ja oppia omana ainutlaatuisena yksilönään sekä yhteisön jäsenenä.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuri on kokonaisuus, joka rakentuu muun muassa

- arvoista ja periaatteista
- työtä ohjaavien normien ja tavoitteiden tulkinnasta
- oppimisympäristöistä ja työtavoista
- yhteistyöstä ja sen eri muodoista
- vuorovaikutuksesta ja ilmapiiristä
- henkilöstön osaamisesta, ammatillisuudesta ja kehittämisotteesta
- johtamisrakenteista ja -käytännöistä
- toiminnan organisoinnista, suunnittelusta, toteuttamisesta ja arvioinnista.

Toimintakulttuuria muovaavat tiedostetut, tiedostamattomat ja joskus myös tahattomat tekijät. Yhteisön kaikki jäsenet vaikuttavat toimintakulttuuriin, ja se puolestaan vaikuttaa kaikkiin jäseniin riippumatta siitä, tunnustetaanko sen merkitys vai ei.

Varhaiskasvatuksessa kaikkien työtapojen tulee tukea lapsen kehitystä ja oppimista. Ne tulee myös pystyä pedagogisesti perustelemaan. Henkilöstön on tärkeä tiedostaa, että heidän tapansa toimia ja olla vuorovaikutuksessa välittyy mallina lapsille, jotka omaksuvat varhaiskasvatusyhteisön arvoja, asenteita ja tapoja.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään inklusion periaatteiden mukaisesti, ja se liittyy kokonaisvaltaisesti pedagogisen toiminnan toteuttamiseen. Inklusiivinen toimintakulttuuri edistää lasten osallisuutta ja oppimista ja vastaa kaikkien lasten erilaisiin tarpeisiin. Jokaisella lapsella on oikeus kuulua ryhmään, osallistua yhteiseen toimintaan sekä kasvaa omaan potentiaaliinsa vahuuksien ja myönteisten oppimiskokemusten avulla yhdessä vertaistensa kanssa. Lapsille tarjotaan sopivia oppimisen haasteita, ja heille turvataan tarvittava tuki (luku 5). Oppimisympäristöjä arvioidaan ja kehitetään yhdessä lasten kanssa heille sopiviksi.

Inklusiivisen varhaiskasvatuksen toteuttamisen edellytyksenä on laadukas pedagoginen ja erityispedagoginen osaaminen ja toiminta, huolenpito lasten hyvinvoinnista sekä henkilöstön sitoutuminen inklusion periaatteisiin. Inklusiivisen toimintakulttuurin toteuttaminen edellyttää inklusion johtamista, kehittämistä ja toteutumisen arviointia.

Toimintakulttuuri vaikuttaa varhaiskasvatuksen laatuun. Sillä on keskeinen merkitys varhaiskasvatuksen toteuttamisessa ja tavoitteiden saavuttamisessa. Varhaiskasvatustyön tavoitteita tukeva toimintakulttuuri luo suotuisat olosuhteet lasten kehitykselle, oppimiselle, osallisuudelle, turvallisuudelle, hyvinvoinnille sekä kestäväälle elämäntavalle.

Johtaminen vaikuttaa keskeisesti varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin, sen kehittämiseen ja laatuun. Varhaiskasvatuksen johtamisen lähtökohtana on jokaisen lapsen hyvinvoinnin ja oppimisen edistäminen. Toimintakulttuurin ja sen inklusiivisuuden kehittäminen edellyttää pedagogiikan johtamista, joka on varhaiskasvatuksen kokonaisuuden tavoitteellista ja suunnitelmallista johtamista, arviointia ja kehittämistä. Se sisältää kaikki ne toimenpiteet, joilla luodaan edellytykset henkilöstön hyvälle työolosuhteille, ammatillisen osaamisen ja koulutuksen hyödyntämiselle ja kehittämiselle sekä pedagogiselle toiminnalle (luku 4.1).

Joroinen on pieni maaseutupitäjä, jossa kyläläiset osallistuvat luontevasti lasten elämään. Varhaiskasvatusyksiköt sijaitsevat lähellä luontoa, jota hyödynnetään oppimisympäristönä. Varhaiskasvatuksessa tehdään retkiä metsään, rakennetaan majoja, tutkitaan ja leikitään luonnossa.

Varhaiskasvatuksessa luomme yhteistä joroislaista toimintakulttuuria. Varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa korostetaan leikkiä ja leikin kautta oppimista, aktiivisuutta, liikkumiseen ja terveisiin elämäntapoihin kannustamista, oppimisympäristöjen monimuotoisuutta ja turvallisuutta. Lapset ovat aktiivisesti osallisina toiminnan suunnittelussa, lasten ideat ja ajatukset otetaan toiminnassa huomioon. Jokaista lasta kuunnellaan. Lasten kiinnostuksen kohteissa maaseutu on esillä vahvasti: maatilojen koneet, eläimet, metsästys, kalastus näkyvät erityisesti lasten leikeissä. Varhaiskasvatuksessa edistämme suomalaisen ja joroislaisen kulttuuriperinnön siirtymistä sukupolvelta toiselle. Kulttuuriin tutustutaan esimerkiksi laulamalla perinteisiä lastenlauluja, lukemalla vanhoja suomalaisia satuja sekä vieraillemalla Joroisten museolla tai kartanoilla.

3.1. Toimintakulttuurin kehittäminen ja sitä ohjaavat periaatteet

Yhteisön toimintakulttuuri muuttuu jatkuvasti ja sitä arvioidaan ja kehitetään siten, että se tukee varhaiskasvatuksen tavoitteiden toteutumista. Yhteisiin tavoitteisiin sitoutuminen edistää arvoperustan ja oppimiskäsityksen toteutumista. Toimintakulttuurin vaikutusten pohdinta ja sen ei-toivottujen piirteiden tunnistaminen ja korjaaminen ovat tärkeä osa toimintakulttuurin kehittämistä. Jatkuvan kehittämisen perusedellytys on, että henkilöstö ymmärtää oman toimintansa taustalla vaikuttavien arvojen, tietojen ja uskomusten merkityksen sekä osaa arvioida niitä. Kehittämisessä on tärkeää toisia arvostava, koko yhteisöä osallistava ja luottamusta rakentava dialogi. Varhaiskasvatusta suunniteltaessa, järjestettäessä ja kehitettäessä on ensisijaisesti huomioitava lapsen etu. Lapsen etua on harkittava yksittäisen lapsen, lapsiryhmän ja yleensä lasten kannalta tapaus- ja tilannekohtaisesti.

Johtaja edistää osallistavaa toimintakulttuuria luomalla rakenteita ammatilliseen keskusteluun. Lisäksi johtaja rohkaisee työyhteisöä säännöllisesti kehittämään ja innovoimaan yhteistä toimintakulttuuria. Johtaja tukee yhteisön kehittymistä oppivaksi yhteisöksi, jossa osaamista kehitetään ja jaetaan. Päämääränä on, että yhteinen toiminta-ajatus ja toiminnan tavoitteet näkyvät käytännössä. Johtaja vastaa siitä, että yhteisiä työkäytäntöjä tehdään näkyväksi ja että niitä havainnoidaan ja arvioidaan säännöllisesti. Lapset ja huoltajat ovat mukana toimintakulttuurin kehittämisessä ja arvioinnissa.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuria kehitetään seuraavien periaatteiden mukaisesti:

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa varhaiskasvatuksen toimintakulttuurin kehittämisen tavoitteet ja toteuttaminen sekä arvioinnin käytännöt.

Kuvaa inklusiivisten toimintatapojen kehittäminen ja toteuttaminen.

Huomioi kuvauksessa myös arvoperusta, oppimiskäsitys sekä laaja-alainen osaaminen.

Kuvaa miten ehkäistään ja puututaan kiusaamiseen, väkivaltaan ja häirintään sekä miten toimenpiteiden toteutumista seurataan.

Toimintakulttuurin kehittäminen ja arvioinnin käytännöt Joroisissa

Joroisten varhaiskasvatuksessa rakennamme lapsen hyvän päivän avoimesta vuorovaikutuksesta sekä kiireettömästä ja turvallisesta ilmapiiristä, jossa jokainen lapsi kohdataan yksilönä. Käytämme monipuolisia työskentelytapoja, hyödynnämme erilaisia oppimisympäristöjä ja tarjoamme lapselle hänen tarvitsemansa kasvun ja oppimisen tuen.

Positiivinen pedagogiikka toiminnan keskiössä

Joroisten kunnan varhaiskasvatuksessa toimimme positiivisen pedagogiikan periaatteiden mukaisesti. Positiivinen pedagogiikka on pedagoginen suuntaus, joka juontaa juurensa positiiviseen psykologiaan. Se perustuu käsitykseen lapsesta aktiivisena toimijana ja merkitysten

rakentajana. Se nostaa keskiöön lasten osallisuuden, vahvuudet ja myönteiset tunteet. Sen tavoitteena on mahdollistaa yksilön ja yhteisön kokonaisvaltainen kukoistus.

Positiivinen pedagogiikka on ennen kaikkea hyvinvoinnin edistämistä. Pedagogiikan keskiössä on luontevahvuuksien ja sosio-emotionaalisten taitojen arvostaminen ja opettaminen. Keskeistä on ymmärtää myönteisten tunteiden ja lämpimän vuorovaikutuksen merkitys hyvälle oppimiselle ja kasvulle.

Positiivisen pedagogiikan keinoin voimme harjoittaa kykyämme havaita myönteisiä tunteita ja myös tavoitteellisesti lisätä myönteisiä kokemuksia arkeen. Kun lapsi harjoittelee ja oppii huomaamaan omat onnistumisensa, kokemukset muuttavat häntä pysyvästi vahvemmaksi ja hän löytää puskuria myös elämän vastoinkäymisten varalle (resilienssi).

3.1.1. Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä

Varhaiskasvatuksessa toimitaan yhteisönä, jossa lapset ja henkilöstö oppivat yhdessä ja toisiltaan. Oppivassa yhteisössä on tilaa erilaisille mielipiteille ja tunteille. Lapsia ja henkilöstöä kannustetaan rohkeasti jakamaan ajatuksiaan ja kokeilemaan uudenlaisia toimintatapoja. Jatkuvasti toimintaansa arvioiva ja kehittävä yhteisö haastaa itseään sekä tunnistaa ja hyödyntää vahvuuksiaan. Oppivassa yhteisössä arvostetaan kunnioittavaa ja huomaavaista käytöstä. Yhteisö rohkaisee kokeiluun, yrittämiseen ja sinnikkyYTEEN sekä sallii myös erehtymisen. Yhdessä tekeminen ja osallisuuden kokemukset vahvistavat yhteisöä.

Henkilöstöä kannustetaan itsearviointiin, tiedon ja osaamisen jakamiseen ja samalla ammatilliseen kehittymiseen. Yhdessä sovittujen tavoitteiden ja tehtävien pohdinta, oman työn säännöllinen arviointi sekä huoltajilta ja muilta yhteistyökumppaneilta saatu palaute edistävät yhteisön oppimista. Oppimista edistää myös kehittämistyöstä, arvioinneista ja tutkimuksesta saadun tiedon hyödyntäminen.

Oppiva yhteisö toimintakulttuurin ytimenä Joroisissa

Tavoitteenamme on luoda kannustava, rohkaiseva sekä myönteinen oppimisympäristö, jossa jokainen pystyy toimimaan yhdenvertaisesti ja kokee onnistumisen elämyksiä.

Toimimme ohjaavan kasvatuksen periaatteiden mukaisesti; asetamme lapselle rajoja ja kohdistamme odotuksia lapsen toimintaan. Motivoimme ja kannustamme lasta onnistumaan. Emme anna lapsille valmiita vastauksia, vaan ohjaamme heitä itse pohtimaan ja löytämään ratkaisuja. Ohjaamme lapsia omatoimiseen kokeiluun ja asioiden kyseenalaistamiseen.

3.1.2. Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö

Leikkiin kannustavassa toimintakulttuurissa tunnustetaan leikin merkitys lapsen hyvinvoinnille ja oppimiselle. Henkilöstö tunnistaa leikkiä rajoittavia tekijöitä ja kehittää leikkiä edistäviä toimintatapoja ja oppimisympäristöjä. Lapsilla ja henkilöstöllä on mahdollisuus kokea yhdessä tekemisen ja leikin iloa. Yhteisössä kannustetaan kaikkia kekseliäisyyteen, mielikuvituksen käyttöön, omaan ilmaisuun ja luovuuteen. Leikki saa näkyä ja kuulua. Lasten leikkialoitteille, kokeiluille ja elämyksille annetaan tilaa, aikaa ja leikkirauhaa. Leikkiville lapsille ja aikuisille mahdollistetaan keskittyminen leikkiin.

Varhaiskasvatuksen toimintakulttuuriin kuuluu henkilöstön keskinäinen yhteistyö sekä vuorovaikutus huoltajien ja lähiympäristön kanssa. Yhteisön jäsenet kunnioittavat toisiaan ja arvostavat yhteistyötä. Yhteisö rohkaisee lapsia hyvään vuorovaikutukseen sekä toimimaan ryhmän jäsenenä. Henkilöstö tukee lasten vertaissuhteiden syntymistä ja vaalii ystävyyssuhteita. Turvallisessa yhteisössä puututaan ristiriitoihin ja opetellaan rakentavia keinoja niiden ratkaisemiseen.

Leikkiin ja vuorovaikutukseen kannustava yhteisö Joroisissa

LEIKKIÄ ARVOSTAVAN KASVATTAJAN HUONEENTAULU

- Leikki kuuluu jokaiseen päivään eri muodoissa. Huolehdin, että jokainen lapsi saa leikkiä itselleen mielekkäitä leikkejä niin sisällä kuin ulkona.
- Innostan ja kannustan lapsia leikkimään monipuolisesti erilaisia leikkejä, erilaisissa ryhmissä.
- Leikin joka päivä: tärkein tehtäväni on leikkiä.
- Ohjaan lapsia niin, että jokainen lapsi pääsee mukaan leikkeihin oman taito- ja kehitystasonsa mukaisesti lähikehityksen vyöhyke huomioiden.
- Toimin aina lapsen etu edellä ja menen tarvittaessa mukavuusalueeni ulkopuolelle.
- Luon lapsia innostavat, muunneltavat ja turvalliset puitteet leikille.
- Rakennan leikkiympäristöä yhdessä lasten kanssa.
- Suunnittelen toimintaa niin, että leikille jää tarpeeksi aikaa.
- Sitoudun leikkiin: keskeytän leikin vain välttämättömistä syistä.
- Annan toisille kasvattajille ja lapsille mahdollisuuden keskeyttömään leikkiin.
- Suosin leikkipaikkoja, jotka mahdollistavat pitkäkestoisen leikin. "Siivous voi odottaa."
- Tartun lasten tekemiin leikkialoitteisiin.
- Ohjaan leikkiä joko leikin ulkopuolelta tai olemalla mukana leikissä.
- Osallistun leikkiin tukien, mallintaen, sanoittaen ja rikastuttaen sitä.
- Havainnoin ja rikastutan leikkiä tuomalla siihen lasten oppimista tukevia elementtejä.
- Hyödynnän pedagogista dokumentointia: otan lapset mukaan leikin suunnitteluun, kehittämiseen ja arviointiin.
- Hyväksyn, että leikkiin voi kuulua ääntä ja vauhtia: "kaaosta".
- Sallin leikin siirtymisen tilasta toiseen, kun se on mahdollista.

3.1.3. Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo

Inklusiivisessa toimintakulttuurissa edistetään osallisuutta, yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa kaikessa toiminnassa. Lasten, henkilöstön ja huoltajien aloitteita, näkemyksiä ja mielipiteitä arvostetaan. Tämä edellyttää osallisuutta edistävien toimintatapojen sekä rakenteiden tietoista kehittämistä. Lasten ymmärrys yhteisöstä, oikeuksista, vastuusta ja valintojen seurauksista

kehittyä osallisuuden kautta. Osallisuutta vahvistaa lasten sensitiivinen kohtaaminen ja myönteinen kokemus kuulluksi ja nähdyksi tulemisesta. Lasten ja huoltajien osallistuminen toiminnan suunnitteluun, toteuttamiseen ja arviointiin edistää osallisuutta. Jokainen henkilöstön jäsen on tärkeä osa kasvatusyhteisöä.

Yhteisön jäsenet tulevat kohdatuiksi ja kohdelluiksi yhdenvertaisina riippumatta henkilöön liittyvistä tekijöistä. Yhdenvertaisuus ei merkitse samanlaisuutta. Toimintakulttuurin kehittämisen kannalta on tärkeää, että yhdenvertaisuutta ja tasa-arvoa koskevista asenteista keskustellaan työyhteisössä. Lisäksi tulee pohtia, miten esimerkiksi kieleen, etnisyyteen, katsomukseen, vammaisuuteen, sukupuoleen ja sen moninaisuuteen liittyvät asenteet näkyvät puheissa, eleissä, teoissa ja toimintatavoissa. Vuorovaikutuksen ja kielenkäytön mallit sekä tavat toimia stereotyyppisten oletusten mukaisesti välittyvät lapsille. Varhaiskasvatus on sukupuolisensitiivistä. Henkilöstö rohkaisee lapsia tekemään valintoja ilman sukupuoleen tai muihin henkilöön liittyviin seikkoihin sidottuja stereotyyppisiä rooleja ja ennako-odotuksia. Henkilöstö tunnistaa lasten keskinäisten kohtaamisten eriarvoistavia piirteitä sekä puuttuu niihin hienotunteisesti ja johdonmukaisesti. Myönteisellä ja kannustavalla vuorovaikutuksella tuetaan lapsen oman identiteetin ja itsetunnon kehitystä.

Osallisuus, yhdenvertaisuus ja tasa-arvo Joroisissa

Korostamme lasten ja huoltajien osallisuutta toiminnan suunnittelussa, toteutuksessa sekä arvioinnissa. Kannustamme lapsia ja perheitä esittämään toimintaan liittyviä toiveita (päivittäiset kohtaamiset, vasu-keskustelut, lomakyselyt, arvioinnit ja niin edelleen). Jokaisessa varhaiskasvatusryhmässä on jokin konkreettinen näkymä, jonne lapsen tai huoltajien toiveet, joita ei voida heti toteuttaa, laitetaan esille. Näkymään laitetut toiveet dokumentoimme lapsen kasvunkansioon.

Ohjaamme lapsia ilmaisemaan itseään ja kuuntelemaan toisia. Tuemme uusien ystävyyssuhteiden luomisessa ja ihmisten moninaisuuden hyväksymisessä. Myönteisten ihmissuhteiden luominen ja ongelmatilanteiden rakentava ratkaiseminen edellyttävät yhteistyötaitoja.

Noudatamme varhaiskasvatuksessa vertaissovittelun periaatteita. Näemme ristiriitatilanteet oppimistilanteina. Vertaissovittelussa annamme lapselle mahdollisuuden muuttaa toimintatapaansa rakentavammaksi kuin se tapa, jolla hän on aiemmin toiminut konflikteissa. Riitatilanteen selvittelyyn osallistuvat kaikki mukana olleet. Jokainen kertoo oman näkemyksensä riidasta ja yhdessä pohditaan miten voisimme jatkossa toimia, ettei riitoja syntyisi.

3.1.4. Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus

Varhaiskasvatus on osa kulttuurisesti muuttuvaa ja monimuotoista yhteiskuntaa. Kulttuurinen moninaisuus nähdään voimavarana. Yhteisössä tunnustetaan, että oikeus omaan kieleen, kulttuuriin, uskoon ja katsomukseen on perusoikeus. Varhaiskasvatuksessa arvostetaan ja hyödynnetään moninaista kulttuuriperintöä ja kansalliskieliä sekä yhteisön ja ympäristön kulttuurista, kielellistä ja katsomuksellista monimuotoisuutta. Tämä edellyttää henkilöstöltä tietoa kulttuureista ja katsomuksista sekä taitoa nähdä ja ymmärtää asioita monesta näkökulmasta ja asettua toisen asemaan. Erilaisista ajattelu- ja toimintatavoista keskustellaan rakentavasti ja luodaan myös uusia tapoja toimia yhdessä. Samalla edistetään kulttuurisesti kestävästä kehitystä.

Kielitietoisessa varhaiskasvatuksessa tiedostetaan, että kielet ovat läsnä jatkuvasti ja kaikkialla. Henkilöstö ymmärtää kielen keskeisen merkityksen lasten kehityksessä ja oppimisessa, vuorovaikutuksessa ja yhteistyössä sekä identiteettien rakentumisessa ja yhteiskuntaan kuulumisessa. Monikielisuuden näkyväksi tekeminen tukee lasten kehitystä kulttuurisesti moninaisessa maailmassa. Henkilöstön tulee tiedostaa, että he ovat lapsille kielellisiä malleja, ja kiinnittää huomiota omaan kielenkäyttöön. Henkilöstö rohkaisee lapsia käyttämään kieltä monipuolisesti. Lasten kielelliset lähtökohdat huomioidaan, ja heille annetaan aikaa ja mahdollisuuksia vaihteleviin kielenkäytön tilanteisiin.

Kulttuurinen moninaisuus ja kielitietoisuus Joroisissa

Näemme perheiden kulttuuritaustojen tuoman monimuotoisuuden voimavarana, joka rikastuttaa varhaiskasvatuksen arkea monin tavoin. Kaikki perheet ovat moninaisia, eivät vain ne perheet, jotka koemme erilaiseksi kuin omamme. Lapsen kielen ja kulttuurin tuntemus ja arvostus on tärkeää. Toimimme kieli- ja kulttuuritietoinen varhaiskasvatus ja esiopetus Joroisissa -suunnitelman mukaan. Tutustumme ryhmissä kotikulttuureihin erilaisin menetelmin esim. kodeissa vieraileva pehmolelu, perhevihko, kotitehtävät. Tuomme ryhmän lasten äidinkielet konkreettisesti näkyville, esimerkiksi tervehdyksiä eteisissä ja kohteliaina lausahduksina ruokailutilassa. Korostamme arvostavan kohtaamisen merkitystä sukupuoleen, seksuaaliseen suuntautumiseen, sosioekonomiseen taustaan, ulkonäköön, uskontoon tai kulttuuriin katsomatta.

Tutustumme yleiseen kulttuuriperintöön ja perinteisiin, esimerkiksi järjestämällä erilaisia juhlia ja retkiä. Lapset pääsevät harjoittelemaan toimimista eri tilanteissa ja erilaisten ihmisten kanssa sekä saavat monipuolisia kokemuksia ja elämyksiä.

Huomioimme kulttuurisen moninaisuuden uusia hankintoja tehdessämme.

3.1.5. Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa

Varhaiskasvatuksessa arvostetaan terveellisiä, turvallisia ja liikunnallisia elämäntapoja. Varhaiskasvatuksen yhteisössä liikutaan monipuolisesti sisällä ja ulkona sekä vältetään pitkäkestoista istumista. Lasten hyvinvointia edistetään antamalla mahdollisuus päivän aikana rauhoittumiseen ja lepoon sekä tarjoamalla monipuolista, terveellistä ja riittävää ravintoa. Toimintakulttuurin kehittämisessä huomioidaan yhteisön mahdollisuus toimia kiireettömässä ja keskittymistä edistävässä ympäristössä. Selkeä ja suunnitelmallinen, mutta joustava päivän rakenne edistää hyvinvointia.

Varhaiskasvatuksessa pidetään huolta koko yhteisön fyysisestä, psyykkisestä ja sosiaalisesta turvallisuudesta. Lasta tulee suojata väkivallalta, kiusaamiselta ja muulta häirinnältä. Lapsella on oikeus saada lohdutusta sitä tarvitessaan. Varhaiskasvatuksessa ei sallita kiusaamista, väkivaltaa eikä häirintää. Kiusaaminen tunnistetaan, siihen puututaan ja sitä ehkäistään tietoisesti ja suunnitelmallisesti osana toimintakulttuurin kehittämistä. Olennaista kiusaamisen ennaltaehkäisyssä on tukea lasten vertaissuhteita ja yhteisön hyvinvointia. Henkilöstöllä on keskeinen rooli lasten sosiaalisten ja emotionaalisten taitojen harjoittelun ja kehittymisen tukemisessa. Lasten kanssa opetellaan tunnistamaan ja ratkaisemaan ristiriitoja rakentavasti. Häirintä-, kiusaamis- tai väkivaltatilanteista keskustellaan lasten huoltajien kanssa ja etsitään yhdessä ratkaisuja. Turvallisuuden edistämiseen kuuluu myös tapaturmien suunnitelmallinen ehkäisy ja seuranta, turvallisuuskasvatus sekä tiloista ja välineistä huolehtiminen. Varhaiskasvatus edellyttää toimivaa ja sitoutunutta turvallisuuden johtamista sekä turvallisuusasiat hallitsevaa henkilöstöä.

Kaikessa toiminnassa huomioidaan ekologisesti, sosiaalisesti, kulttuurisesti ja taloudellisesti kestävä elämäntavan välttämättömyys. Arjen valinnoilla ja toimilla ilmentetään vastuullista suhtautumista luontoon ja ympäristöön. Varhaiskasvatuksessa edistetään välineiden ja tilojen yhteiskäyttöä, kohtuullisuutta, säästäväisyyttä, korjaamista ja uusiokäyttöä.

Hyvinvointi, turvallisuus ja kestävä elämäntapa Joroisissa

Hyödynnämme monipuolisesti lähiympäristöä muun muassa tehden retkiä metsään. Tarkkailemme, tutkimme ja nautimme ympäröivästä luonnosta. Liikuttaessa liikenteessä tai retkillä, lapsia ohjataan turvalliseen liikkumiseen. Käytämme turvaliivejä poistuessamme varhaiskasvatustyksikön lähialueelta.

Rikastutamme lasten kokemusmaailmaa tutustuttamalla heitä kestävä kehityksen eri teemoihin. Ekologisen ajattelumme lähtökohtana on se, että panostamme laatuun ja kulutamme vain sen mikä on välttämätöntä.

"Tunne- ja turvataitokasvatuksen tavoitteena on antaa lapselle tietoa ja valmiuksia toimia erilaisissa uhka- ja vaaratilanteissa. Lasten on tarpeen pystyä myös itse suojelemaan

itseään, jos heitä kiusataan, ahdistellaan tai kohdellaan väkivaltaisesti. -- Tunne- ja turvataitokasvatuksella annetaan lapsille tietoa heidän oikeuksistaan ja vahvistetaan heidän itsearvostustaan ja itsemääräämisoikeuttaan. Tunne- ja turvataitokasvatus opettaa lapsille uhkatilanteiden välttämistä ja taitoja niissä toimimiseen --. Tunne- ja turvataitokasvatuksella vahvistetaan lapsen omien tunteiden tunnistamista, niiden ilmaisua ja oman käyttäytymisen säätelyä ja näin edistetään lasten vuorovaikutustaitoja ja suhteita muihin lapsiin." (Lajunen, K., Andell, M. & Ylenius-Lehtonen, M. Tunne- ja turvataitoja lapsille. 2019.) Toteutamme tunne- ja turvataitokasvatusta kaikissa arjen tilanteissa, harjoittelemalla taitoja monipuolisesti. Ohjeistusta tunnekasvatukseen löytyy kasvattajan käsikirjasta. Käytämme myös Tunne- ja turvataitoja -lapsille opasta.

Jokaisessa varhaiskasvatussyksikössä on turvallisuussuunnitelma, josta löytyy ohjeistus lasten suojaamiseksi väkivallalta, kiusaamiselta ja häirinnältä, toimintaohjeet äkillisiä kriisi- ja uhkatilanteita varten, suunnitelma ympäristön valvontaan sekä ohjeet tapaturmatilanteessa toimimiseen. Ohjeet lääkkeiden antoon löytyvät lääkehoitosuunnitelmasta.

Joroisten varhaiskasvatuksessa on käytössä kiusaamisen ehkäisyn ja puuttumisen suunnitelma: "Ei kiusata!". Sovittelemme konflikteja Mini-verso vertaissovittelumallin mukaisesti. Kannustamme lapsia kertomaan aikuiselle heti, jos kokee tai näkee kiusaamista, häirintää tai väkivaltaa. Epäasiallisesta käytöksestä ja lapsen aiheuttamasta vahingosta olemme aina yhteydessä lapsen huoltajiin.

3.2. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt

Varhaiskasvatuksessa tavoitteena on varmistaa kehittävä, oppimista edistävä, inklusiivinen, terveellinen ja turvallinen sekä esteetön oppimisympäristö. Oppimisympäristöillä tarkoitetaan tiloja, paikkoja, yhteisöjä, käytäntöjä, välineitä ja tarvikkeita, jotka tukevat lasten kehitystä, oppimista ja vuorovaikutusta. Oppimisympäristön käsite sisältää varhaiskasvatuksessa muun muassa fyysisen, psyykkisen ja sosiaalisen ulottuvuuden. Oppimisympäristöjä kehitetään siten, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan saavuttaa, ja että ne tukevat lasten terveen itsetunnon sekä sosiaalisten ja oppimisen taitojen kehittymistä. Ergonomia, ekologisuus, viihtyisyys ja esteettömyys sekä tilojen valaistus ja akustiikka, sisäilman laatu ja siisteys otetaan huomioon oppimisympäristöjä rakennettaessa ja kehitettäessä.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja rakennetaan yhdessä lasten kanssa. Niiden tulee tukea lasten luontaista uteliaisuutta ja oppimisen halua sekä ohjata leikkiin, fyysiseen aktiivisuuteen, tutkimiseen sekä taiteelliseen ilmaisuun ja kokemiseen. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan. Oppimisympäristöt tarjoavat lapsille vaihtoehtoja mieluisaan tekemiseen, monipuoliseen ja vauhdikkaaseen liikkumiseen, leikkeihin ja peleihin sekä rauhalliseen oleiluun ja lepoon. Lasten ideat, leikit ja heidän tekemänsä työt näkyvät oppimisympäristöissä.

Oppimisympäristöissä voidaan toteuttaa monenlaista pedagogista toimintaa ja ne muuntuvat tarpeen mukaan. Henkilöstön tulee ottaa huomioon lasten kiinnostuksen kohteet, yksilölliset taidot ja tarpeet sekä varhaiskasvatuksen toteuttamisen periaatteet (luku 4). Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöissä toimitaan joustavasti erikokoisissa ryhmissä, joissa jokaisella yhteisön jäsenellä on mahdollisuus osallistua toimintaan ja vuorovaikutukseen. Toiminta pedagogisesti tarkoituksenmukaisissa ryhmissä edistää lasten ja henkilöstön keskittymistä sekä lapsilähtöistä toimintaa.

Yhteisesti sovitut säännöt ja toimintatavat auttavat luomaan ilmapiiriltään turvallisen, muita kunnioittavan ja yhteisvastuullisen oppimisympäristön. Turvallisessa ilmapiirissä erilaisten tunteiden näyttäminen on sallittua ja henkilöstö auttaa lapsia tunteiden ilmaisussa ja itsesäätelyssä. Lapsia rohkaistaan kysymään, ja lasten kysymyksiin vastataan.

Oppimisympäristöjä suunnitellaan ja kehitetään siten, että ne vahvistavat yhdenvertaisuutta ja sukupuolten tasa-arvoa. Tämä mahdollistaa perinteisten sukupuolistereotyyppien rikkomisen. Oppimisympäristöissä edistetään lasten kielellistä kehitystä ja kielitietoisuutta sekä tuodaan näkyväksi kulttuurista moninaisuutta.

Luonto sekä pihat, leikkipuistot ja muut rakennetut ympäristöt ovat myös varhaiskasvatuksen oppimisympäristöjä. Ne tarjoavat kokemuksia, materiaaleja ja monipuolisia mahdollisuuksia leikkiin ja tutkimiseen. Niitä hyödynnetään liikunta- ja luontoelämysten ja oppimisen paikkoina.

Lasten saatavilla ja käytössä tulee olla riittävästi monipuolisia, ikätasoisia, pedagogisia ja turvallisia leikki- ja toimintavälineitä, ja niissä on huomioitava lasten yksilölliset tuen tarpeet ja mielenkiinnonkohteet. Teknologia on osa monipuolista ja lasta osallistavaa oppimisympäristöä. Varhaiskasvatuksessa käytetään digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä tarkoituksenmukaisella tavalla. Lasten omia digitaalisia laitteita, leluja ja muita välineitä käytetään varhaiskasvatuksen järjestäjän määrittämällä tavalla, ja niiden käytöstä sovitaan huoltajien kanssa.

Yhteistyö muiden toimijoiden kanssa sekä fyysiset että virtuaaliset vierailut esimerkiksi kirjastoon, museoon, kulttuuriperintökohteisiin, konsertteihin, teatteriin ja huoltajien työpaikoille rikastavat lasten oppimisympäristöjä. Oppimisympäristöjen suunnittelu tarjoaa myös luontevan yhteistyömahdollisuuden henkilöstön ja huoltajien välille.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa varhaiskasvatuksessa käytettävät oppimisympäristöt sekä niiden arviointiin liittyvät käytännöt.

Huomioi kuvauksessa myös arvoperusta, oppimiskäsitys sekä laaja-alainen osaaminen.

Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt Joroisissa

Oppimisympäristöllä tarkoitetaan kasvatukseen liittyvää fyysistä ympäristöä sekä psyykkisten tekijöiden ja sosiaalisten suhteiden kokonaisuutta, jossa varhaiskasvatus tapahtuu. Varhaiskasvatuksen oppimisympäristöt ovat kehittäviä, oppimista edistäviä, terveellisiä ja turvallisia. Kaikkia kunnioittavassa ilmapiirissä ei sallita kiusaamista ("Ei kiusata", 2019).

Toimimme jokaisessa toimipisteessä pienryhmissä, lasten osallisuutta lisäten. Suunnittelemme ja rakennamme yhdessä lasten ja huoltajien kanssa oppimisympäristöä, jossa lasten ideoita ja toiveita kuunnellaan ja toteutetaan. Tärkein tehtävämme on kohdata lapsi, kuunnella, havainnoida ja tutustua hänen maailmaansa. Tämän tiedon ja tuntemuksen pohjalta muokkaamme ympäristöä, jossa lapsi voi hänelle ominaista toimintatapaa käyttäen innostua, kokeilla, tutkia, oppia, harjoitella, rohkaistua kohtaamaan kehityshaasteitaan. Asetamme esille lasta kiinnostavia ja lapsen kehitysvaiheeseen sopivia tarjoumia, jotka palvelevat varhaiskasvatuksen pedagogisia tavoitteita. Olemme työssä lapsia varten; kuuntelemme ja kannustamme, otamme syliin, keskustelemme ja nostamme ajatukset ja toiveet toiminnan keskiöön tietäen, että roolimme turvallisen psyykkisen oppimisympäristön luomisessa on ensiarvoisen tärkeä.

Kalustamme ryhmien sisätilat niin, että lapsilla on tilaa liikkua ja leikkiä. Säilytämme pelit, lelut, liikunta-, musiikki- ja askarteluvälineet lasten saatavilla. Asetamme lasten tekemiä askarteluja, piirustuksia yms. näkyville. Leikkivälineet ovat innostavasti näkyvillä ja vaihdamme niitä lasten toiveiden ja mielenkiinnonkohteiden mukaan toimintakauden aikana.

Käytämme oppimisympäristöinä monipuolisesti sisä- ja ulkotiloja lähiympäristössä. Hyödynnämme kuntamme monipuolisia ulkoilu- ja liikuntamahdollisuuksia. Järjestämme sisäliikuntaa koulujen saleissa ja uimaopetusta Varkaudessa tai Juvalla. Osallistumme kirjaston, kulttuuritoimen ja liikuntatoimen järjestämiin tapahtumiin.

Oppimisympäristöjen arviointi on jatkuvaa. Muokkaamme oppimisympäristöjä lasten suoran palautteen ja arjessa havaittujen ja toimivien käytäntöjen perusteella. Huoltajat tutustuvat lapsensa varhaiskasvatusympäristöön ja arvioivat sitä suullisesti sekä kirjallisesti.

3.3. Yhteistyö varhaiskasvatuksessa

Yhteistyöllä edistetään varhaiskasvatuksen tavoitteita sekä varhaiskasvatuksen laadukasta pedagogista toimintaa. Vastuu yhteistyön toteutumisesta ja suunnitelmallisuudesta on varhaiskasvatuksen järjestäjillä.

3.3.1. Huoltajien kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajien kanssa tehtävällä yhteistyöllä on tärkeä merkitys varhaiskasvatuksessa. Yhteistyön tavoitteena on huoltajien ja henkilöstön yhteinen sitoutuminen lasten terveen ja turvallisen kasvun, kehityksen ja oppimisen edistämiseen. Luottamuksen rakentaminen sekä tasa-arvoinen vuorovaikutus ja keskinäinen kunnioitus tukevat kasvatusyhteistyötä.

Kasvatustyöhön liittyvistä arvoista, tavoitteista ja vastuista keskustellaan sekä henkilöstön kesken että huoltajien kanssa. Yhteistyö on vuorovaikutteista ja edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä aloitteellisuutta ja aktiivisuutta. Yhteistyössä huomioidaan perheiden moninaisuus, lasten yksilölliset tarpeet sekä huoltajuuteen ja vanhemmuuteen liittyvät kysymykset. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia molemminpuolisen ymmärryksen varmistamiseksi.

Yhteistyöllä voi olla erilaisia tehtäviä ja muotoja lapsen varhaiskasvatuksen aikana. Lasten päivittäiset tapahtumat ja kokemukset jaetaan huoltajien kanssa. Kannustavat ja lapsen kehitystä ja oppimista myönteisesti kuvaavat viestit ovat tärkeitä. Huoltajan ja henkilöstön havainnot ja keskustelut lapsen päivästä luovat pohjan lapsen kokonaisvaltaisen hyvinvoinnin turvaamiselle.

Yhteistyön merkitys on erityisen tärkeää siirtymävaiheissa, kuten lapsen aloittaessa varhaiskasvatuksessa ja varhaiskasvatuksen aikaisissa siirtymissä, lapsen vaihtaessa päiväkotia tai aloittaessa esiopetuksen. Yhteisellä keskustelulla on erityinen tehtävä laadittaessa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa (luku 1.3). Yhteistyön merkitys huoltajan kanssa korostuu lapsen tukea suunniteltaessa ja toteutettaessa (luku 5). Luottamuksellinen ilmapiiri mahdollistaa huoltajan ja henkilöstön välisen yhteistyön myös haastavissa tilanteissa, esimerkiksi huolen herätessä lapsen hyvinvoinnista.

Lasten huoltajilla tulee olla mahdollisuus osallistua varhaiskasvatuksen toiminnan ja kasvatustyön tavoitteiden suunnitteluun ja kehittämiseen yhdessä henkilöstön ja lasten kanssa. Huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä hyödynnetään tieto- ja viestintäteknologiaa. Yhteistyö voi tukea myös huoltajien keskinäistä vuorovaikutusta. Huoltajien verkostoituminen ja yhteinen toiminta erilaisissa tilaisuuksissa vahvistaa yhteisöllisyyttä ja antaa tukea henkilöstön työlle.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteet ja käytännöt.

Kuvaa myös eri yhteistyömuotojen arvioinnin käytännöt.

Huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteet ja käytännöt Joroisissa

Lapsen toimivan arjen turvaamiseksi on tärkeää, että tiedon kulku kodin ja varhaiskasvatuspaikan välillä on sujuvaa. Huoltajan ja varhaiskasvatuksen työntekijän on luontevaa keskustella lapsen ja perheen asioista päivittäisissä kohtaamisissa. Viemme huoltajien antaman palautteen varhaiskasvatustiimin tietoon ja osaksi toiminnan suunnittelua.

Päiväkodeissa varmistamme huoltajien tiedonsaannin lapsen päivästä kirjaamalla kuulumisia Vaka Mukana –sovellukseen. Kerromme kuulumiset positiiviseen sävyyn, näin vahvistamme lapsen itsetuntoa. Näemme myös riita- ja konfliktitilanteet oppimistilanteina ja harjoitteleme sovittelua selvittämällä tilanteet aina. Kerromme huoltajille näistä asioista joko kohdatessamme, Wilman kautta tai soittamalla.

Vasu-keskustelut ovat tärkeä osa perheiden kanssa tehtävää yhteistyötä. Teemme viikon toimintaa näkyväksi yksikön haluamalla tavalla, esimerkiksi viikkotiedottein tai blogin kautta.

Wilma on pääasiallinen tiedonvälityskanava, jossa jaamme tietoa varhaiskasvatuksen ja yhteistyötahojen toiminnasta.

Huoltajien osallisuus on tärkeässä roolissa varhaiskasvatuksen toiminnan suunnittelussa, toteutuksessa sekä arvioinnissa. Päivittäisten keskustelujen lisäksi kysymme huoltajilta toiveita vasu-keskusteluissa sekä arviointien ja lomakyselyiden yhteydessä. Meidän on tärkeää tietää, mitä huoltajat arvostavat ja millaista varhaiskasvatusta he haluavat lapsilleen. Pidämme vanhempainillan syksyisin, tarpeen ja toiveiden mukaan myös keväisin. Järjestämme varhaiskasvatusyksiköissä perheille tapahtuman kerran syksyllä ja kerran keväällä. Tapahtumat, kuten vanhempainillat, juhlat, talkoot tai retket, tarjoavat huoltajille mahdollisuuden tutustua myös muiden lasten huoltajiin. Varhaiskasvatuksesta annettavat kotitehtävät lisäävät perheiden osallisuutta.

Varhaiskasvatus on avointa toimintaa, jonne huoltajat ovat aina tervetulleita seuraamaan päivän touhuja.

3.3.2. Yhteistyö eri tahojen kanssa

Yhteistyön tavoitteena on varmistaa laadukkaan varhaiskasvatuksen toteuttaminen ja kehittäminen. Varhaiskasvatuslain mukaan kunnan on varhaiskasvatusta järjestäessään toimittava monialaisessa yhteistyössä ja luotava tarvittavat yhteistyörakenteet. Yksityisen palveluntuottajan on tarpeen mukaan toimittava monialaisessa yhteistyössä.

Varhaiskasvatuksen yhteistyötahoilla tarkoitetaan kaikkia niitä alueellisia ja paikallisia toimijoita, joiden kanssa varhaiskasvatuksen on luontevaa tehdä yhteistyötä. Yhteistyö esimerkiksi muusta opetuksesta, liikunnasta, kirjastosta ja kulttuurista vastaavien tahojen ja muiden lähiympäristön toimijoiden kanssa lisää oppimisympäristöjen monipuolisuutta ja tukee varhaiskasvatuksen tavoitteita. Muita varhaiskasvatuksen yhteistyötahoja ovat esimerkiksi järjestöt, katsomusyhteisöt kuten seurakunnat, poliisi sekä ravitsemus- ja siivouspalvelut.

Kunnan varhaiskasvatuksen ja sen alueella toimivien yksityisten varhaiskasvatuspalvelujen tuottajien sekä kuntien välinen yhteistyö ja sen kehittäminen on tärkeää. Varhaiskasvatuksen järjestäjät voivat kehittää toimintaansa yhteistyössä korkeakoulujen, oppilaitosten, tutkimuslaitosten ja viranomaisten kanssa.

Varhaiskasvatuksessa tehdään yhteistyötä myös lastenneuvolan ammattilaisten, lastensuojelun sekä muiden terveydenhuollon ja sosiaalipalveluiden toimijoiden kanssa. Yhteistyön merkitys korostuu, kun jollain näistä tahoista herää huoli lapsen kehityksestä tai hyvinvoinnista tai kun lapsen tukea suunnitellaan ja järjestetään. Laajaan terveystarkastukseen sisällytetään varhaiskasvatuksen henkilöstön arvio alle kouluikäisen lapsen selviytymisestä ja hyvinvoinnista varhaiskasvatuksessa huoltajan kirjallisella suostumuksella. Varhaiskasvatuksen henkilökunnan antama arvio on tärkeä osa lapsen kokonaisvaltaisen kasvun, kehityksen ja hyvinvoinnin arviointia sekä tuen tarpeiden varhaista tunnistamista monialaisessa yhteistyössä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa monialaisen yhteistyön tavoitteet, rakenteet ja toimintatavat.

Kuvaa myös eri yhteistyömuotojen arvioinnin käytännöt.

Esi- ja perusopetus

Joroisissa varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen yhteistyö on tiivistä, koska esiopetus on varhaiskasvatuksen järjestämää ja henkilökunta yhteistä. Varhaiskasvatus-, esi- ja perusopetussuunnitelma muodostavat jatkumon, jolla varmistamme lapselle johdonmukaisesti etenevän oppimisen polun.

Varhaiskasvatuksen ja perusopetuksen sekä lukion yhteistyöhön kuuluvat tilojen yhteiskäyttö, koululaisten aamu- ja iltapäivätoiminta, oppilaiden työelämään tutustumisen jaksot sekä erilaiset tapahtumat esim. penkkarit ja Wanhojen tanssit.

Neuvola

"Lastenneuvolan tehtävänä on edistää alle kouluikäisten lasten ja heidän perheidensä terveyttä ja hyvinvointia sekä kaventaa perheiden välisiä terveyseroja. Lastenneuvolassa seurataan ja edistetään lapsen fyysistä, psyykkistä ja sosiaalista kasvua ja kehitystä sekä tuetaan vanhempia turvallisessa, lapsilähtöisessä kasvatuksessa ja lapsen hyvässä huolenpidossa sekä parisuhteen hoitamisessa.

Neuvolassa pyritään havaitsemaan lapsiperheiden erityisen tuen tarpeet mahdollisimman varhain ja järjestämään tarkoituksenmukainen tuki ja apu." (https://thl.fi/fi/web/lapset-nuoret-ja-perheet/peruspalvelut/aitiys_ja_lastenneuvola/lastenneuvola, 6.5.2019).

Varhaiskasvatuksessa teemme yhteistyötä neuvolan kanssa tarpeen mukaan. Mikäli havaitsemme lapsella kasvuun tai kehitykseen liittyviä pulmia, keskustelemme asiasta huoltajien kanssa ja ohjaamme heitä ottamaan yhteyttä lastenneuvolaan tai huoltajan luvalla olemme itse sinne yhteydessä. Neuvolasta lapsi tarvittaessa ohjataan eteenpäin esimerkiksi puhe- tai toimintaterapeutin arvioon, psykologisiin tutkimuksiin tai keskussairaalaan laajempia tutkimuksia varten. Joroisissa toimii koulupsykologi, johon huoltajat tai varhaiskasvatuksen henkilöstö voivat olla suoraan yhteydessä.

Neuvolan terveydenhoitaja konsultoi varhaiskasvatuksen henkilöstöä lasten kroonisissa sairauksissa, epidemioissa ja kouluttaa esim. pistoshoidoissa.

Sosiaalityö

Kunnan sosiaali- ja perhetyöntekijät tekevät yhteistyötä varhaiskasvatuksen kanssa tukien asiakasperheidensä alle kouluikäisten lasten osallistumista varhaiskasvatuksen palveluihin. Sosiaali- tai perhetyöntekijä voi osallistua lapsen varhaiskasvatussuunnitelmakeskusteluun huoltajien suostumuksella.

Lapsiperheiden tukipalvelut

Jokaisella lapsella ja perheellä on oikeus saada tarvitsemaansa tukea. Tarvittaessa kokoamme monialaisen työryhmän suunnittelemaan, jossa lapsen ja perheen asioita käsitellään monipuolisesti. Perheen lisäksi työryhmässä voi olla edustus esimerkiksi terveydenhuollosta, sosiaalityöstä, koulusta, varhaiskasvatuksesta sekä tarvittaessa muista palveluista.

Lastensuojeluilmoitus

Varhaiskasvatushenkilöstöllä on velvollisuus tehdä lastensuojeluilmoitus, mikäli lapsen hoidon ja huolenpidon tarve, kehitystä vaarantavat olosuhteet tai lapsen käyttäytyminen sitä edellyttää. Ellei kyseessä ole terveyden tai väkivallan uhka, ilmoituksesta keskustellaan aina ensin huoltajien kanssa.

Lapset puheeksi

Mieli ry:n Lapset puheeksi (Lp) -menetelmän avulla rakennamme huoltajien, varhaiskasvatuksen henkilöstön ja lapsen välille yhteistä ymmärrystä arjesta. Menetelmän tavoitteena on kohdata kaikki perheet ja erityisesti ne joilla on tapahtunut elämässä muutoksia. Lapset puheeksi -menetelmä tarjoaa mahdollisuuden pohtia yhdessä perheen muuttunutta arkea ja muutosten keskellä pärjäämistä.

Lp -keskustelu on kehitetty vahvistamaan vanhemmuutta, lapsen ja vanhemman myönteistä suhdetta sekä lapsen turvallista ja sujuvaa arkea kotona ja varhaiskasvatuksessa. Keskustelussa käydään perheen ja lapsen arkisia asioita läpi ammattilaisen kanssa yhdessä keskustellen. Vanhempi saa itse tuoda keskusteluun niitä asioita, jotka hän kokee tärkeäksi perheessään. Teemat liittyvät lasten arkeen kotona, varhaiskasvatuksessa ja vapaa-aikana, kaveri -ja muihin ihmissuhteisiin. Keskustelun tarkoituksena on tehdä näkyväksi arjen moninaisuus, sen monipuoliset vahvuudet ja mahdolliset haavoittuvuudet. Keskustelussa suunnitellaan ja sovitaan

arkisista toimista, joilla ylläpidetään ja vahvistetaan perheen pärjävyyttä. Perheen niin halutessa keskusteluja voidaan järjestää monia ja mukaan voidaan pyytää muita perheelle tärkeitä ihmisiä, kuten arjessa läsnä olevia sukulaisia, ystäviä tai perhettä tukevia ammattilaisia.

Tarjoamme lapset puheeksi -keskustelua huoltajille syksyn vasu-keskustelun yhteydessä sekä matalalla kynnyksellä tarpeen mukaan. Perhe voi myös itse pyytää lapset puheeksi -keskustelua.

Monitoimijainen yhteistyömalli perhekeskusverkostossa

Lapsiperetiimi

Lapsiperhepalveluja järjestävät tahot (äitiys- ja lastenneuvola, psykologi, sosiaalityöntekijä, perhetyöntekijä, seurakunnan vastaava lastenohjaaja sekä varhaiskasvatuksen edustajana esimies sekä varhaiskasvatuksen perhetyöntekijä) muodostavat Lapsiperetiimin. Tiimi kokoontuu 2-3 kertaa vuodessa miettimään lapsiperheitä koskevia ajankohtaisia asioita sekä kehittämään yhteistyötä.

Seurakunta

Varhaiskasvatuksessa tutustutaan yleiseen kulttuuriperintöön ja perinteisiin. Seurakunta toimii yhtenä oppimisympäristönä, jolloin esim. kirkkoon ja hautausmaahan tutustutaan kulttuuriperinteen näkökulmasta. Viisivuotiaille järjestetään vuosittain kirkonrottaseikkailu, esioppilaille urkumuskari ja pyhäinpäivän aikaan tutustuminen siunauskappeliin ja hautausmaahan. Nämä tilaisuudet eivät sisällä uskonnonharjoittamista. Joroisten seurakunta järjestää jouluna, pääsiäisenä sekä keväällä kirkkohetkiä, joihin varhaiskasvatuksesta osallistuvat lapset, joiden huoltajat ovat antaneet luvan osallistumiseen. Kirkkohetkien aikana varhaiskasvatustyksiköissä järjestetään vaihtoehtoista toimintaa.

Seurakunnan lapsityöntekijät vierailevat lapsiryhmissä muutamia kertoja toimintakauden aikana. Toiminta on pedagogista ja yhdessä varhaiskasvatuksen henkilöstön kanssa suunniteltua eikä sisällä uskonnonharjoittamista.

Muut yhteistyötahot

Lastenkulttuurikeskus Verso järjestää satutunteja kirjastolla ja erilaisia taidekasvatustuokioita lapsiryhmille omissa yksiköissä. Varhaiskasvatuksessa käytetään kirjaston/kirjastoauton palveluja aktiivisesti.

Varhaiskasvatus tekee yhteistyötä järjestöjen ja urheiluseurojen kanssa erilaisten perhetapahtumien suunnittelussa ja toteutuksessa. Pelastuslaitos järjestää palo- ja pelastusharjoituksia varhaiskasvatustyksiköissä vuosittain. Varhaiskasvatus ilahduttaa vanhuksia lasten esiintymisillä muutamia kertoja toimintakaudessa.

Yhteistyö eri toimintamuotojen kesken Joroisten varhaiskasvatuksessa

Joroisten kunnassa järjestetään keväisin ja syksyisin koko varhaiskasvatusväelle varhaiskasvatusilta, jossa pedagogisen keskustelun myötä kehitetään ja arvioidaan kunnan varhaiskasvatusta sekä sovitaan/tarkistetaan yhteiset käytännöt. Vaka-iltojen lisäksi järjestetään 4 pedagogista porinapajaa vuodessa. Porinapajoihin kootaan edustus jokaisesta yksiköstä ja tiimistä. Jokainen varhaiskasvatuksen työntekijä osallistuu vuorollaan porinapajaan. Porinapajoissa kehitetään ja arvioidaan paikallista varhaiskasvatustoimintaa. Keskustelun pohjalta laadittu muistio jaetaan varhaiskasvatushenkilöstön tiedoksi.

Varhaiskasvatushenkilöstölle järjestetään vuosittain yksi tai kaksi lauantai-koulutusta. Lisäksi varhaiskasvatushenkilöstö osallistuu joka kolmas vuosi hätäensiapu- ja alkusammutuskoulutukseen.

Joroisten kunnassa järjestetään perheille kulttuuriin, liikuntaan, kasvatukseen ja opetukseen liittyviä tapahtumia, joiden suunnitteluun ja toteuttamiseen osallistuu koko varhaiskasvatusväki. Varhaiskasvatuksessa korostetaan liikkumisen tärkeyttä ja kannustetaan lapsia ja perheitä liikkumaan erilaisin tempauksin.

3.4. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan

- *varhaiskasvatuksen toimintakulttuurin kehittämisen tavoitteet ja toteuttaminen sekä arvioinnin käytännöt*
- *inklusiivisten toimintatapojen kehittäminen ja toteuttaminen*
- *varhaiskasvatuksen käytettävät oppimisympäristöt sekä niiden arviointiin liittyvät käytännöt*
- *huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön tavoitteet ja käytännöt*
- *monialaisen yhteistyön tavoitteet, rakenteet ja toimintatavat*
- *eri yhteistyömuotojen arvioinnin käytännöt*
- *miten kiusaamista, väkivaltaa ja häirintää ehkäistään, miten kiusaamiseen, väkivaltaan ja häirintään puututaan ja miten toimenpiteiden toteutumista seurataan.*

Varhaiskasvatuksen järjestäjä huolehtii, että kukin varhaiskasvatuksen toimintayksikkö voi täsmentää toimintakulttuuriinsa ja oppimisympäristöjen kehittämiseen liittyviä tavoitteita sekä yhteistyöhön liittyviä käytäntöjä. Täsmennykset voidaan kirjata paikalliseen suunnitelmaan varhaiskasvatuksen järjestäjän päätöksen mukaisesti.

4. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan suunnittelu ja toteuttaminen

4.1. Pedagogisen toiminnan viitekehys

Varhaiskasvatuksen pedagogista toimintaa ja sen toteuttamista kuvaa kokonaisvaltaisuus. Tavoitteena on edistää lasten oppimista ja hyvinvointia sekä laaja-alaista osaamista (kuvio 1). Pedagoginen toiminta toteutuu lasten ja henkilöstön välisessä vuorovaikutuksessa ja yhteisessä toiminnassa. Lasten omaehtoinen, henkilöstön ja lasten yhdessä ideoima sekä henkilöstön suunnittelema toiminta täydentävät toisiaan. Varhaiskasvatuksen pedagoginen toiminta läpäisee kasvatuksen, opetuksen ja hoidon kokonaisuuden.

Kuvio 1. Varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan viitekehys

Tavoitteellisen ja inklusiivisen toiminnan perustan luovat arvoperusta (luku 2.4), oppimiskäsitys (luku 2.5), niihin pohjautuva toimintakulttuuri (luku 3) sekä monipuoliset oppimisympäristöt (luku 3.2), yhteistyö (luku 3.3), työtavat (luku 4.3) ja lapsen tuki (luku 5). Lasten mielenkiinnon kohteet ja tarpeet sekä heidän kasvuympäristöönsä liittyvät merkitykselliset asiat ovat toiminnan suunnittelun lähtökohtana. Lähtökohtana ovat myös luvussa 4.5 kuvatut oppimisen alueet. Laadukkaan pedagogisen toiminnan edellytyksenä on suunnitelmallinen dokumentointi, arviointi ja kehittäminen (luvut 4.2 ja 7). Laaja-alaisen osaamisen tavoitteet ohjaavat osaltaan toiminnan suunnittelua (luku 2.7).

Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita tarkennetaan paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa. Tavoitteita tarkennettaessa otetaan huomioon varhaiskasvatuksen eri toimintamuodot, niiden henkilöstörakenne ja muut ominaispiirteet. Paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma sekä lasten varhaiskasvatussuunnitelmat (luku 1.3) ovat lapsiryhmän toiminnan suunnittelun lähtökohtia. Toimintaa toteutetaan niin, että jokaisella lapsella

on oikeus edetä oppimisessaan siten, että varhaiskasvatuksesta ja esiopetuksesta muodostuu lapselle mielekäs jatkumo.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa pedagogisen toiminnan suunnittelun ja toteuttamisen periaatteita sekä seurannan ja arvioinnin käytäntöjä.

Kuvaa lasten mielenkiinnon kohteiden ja osallisuuden huomioon ottamisen tapoja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Pedagogisen toiminnan suunnittelun ja toteuttamisen periaatteita sekä seurannan ja arvioinnin käytännöt Joroisissa

Pedagogiikka on arjen valintoja. Kehitystä, oppimista ja kasvamista ei voi rajoittaa tiettyihin tilanteisiin. Jokainen hetki lapsen päivässä on mahdollinen oppimiskokemus. Pedagogisia valintojamme ohjaa käsitys lapsesta aktiivisena oppijana, sosiokonstruktivistinen oppimiskäsitys sekä kunnioittavan kasvatuksen periaate. Pedagogisen toiminnan suunnittelun lähtökohtana ovat lasten varhaiskasvatussuunnitelmat, joihin on kirjattu perheiden ja lasten toiveet, mielenkiinnonkohteet sekä henkilöstön että huoltajien tekemät havainnot lapsen kasvusta ja kehityksestä. Päivitämme varhaiskasvatussuunnitelmaa havaintojen sekä vasu-keskustelujen pohjalta. Pedagogisen toiminnan suunnittelua ja toteutusta ohjaa positiivisen pedagogiikan periaatteet. Joroisten kunnan positiivisen pedagogiikan portaat löytyvät kasvattajan käsikirjasta. Joroisten kunnan varhaiskasvatuksessa painotamme tunnetaitokasvatusta, johon liittyvää oheismateriaalia on kerätty kasvattajan käsikirjaan. Arviointikäytännöt sekä arvioinnissa käytettävät työkalut on kirjattu Joroisten kunnan varhaiskasvatuksen pedagogisen johtamisen suunnitelmaan.

4.2. Pedagoginen dokumentointi

Pedagoginen dokumentointi on varhaiskasvatuksen suunnittelun, toteuttamisen, arvioimisen ja kehittämisen keskeinen työmenetelmä. Se on jatkuva prosessi, jossa havainnot, dokumentit ja niiden vuorovaikutuksellinen tulkinta muodostavat ymmärrystä pedagogisesta toiminnasta. Pedagoginen dokumentointi mahdollistaa lasten ja huoltajien osallistumisen toiminnan arviointiin, suunnitteluun ja kehittämiseen.

Pedagoginen dokumentointi tuottaa tietoa lasten elämästä, kehityksestä, kiinnostuksen kohteista, ajattelusta, oppimisesta ja tarpeista sekä lapsiryhmän toiminnasta konkreettisella ja monipuolisella tavalla. Yksittäisten dokumenttien, esimerkiksi valokuvien, piirrosten tai henkilöstön havaintojen, avulla voidaan yhdessä lasten kanssa tarkastella heidän kehitystään ja oppimistaan. Lasten jo saavuttamat tiedot ja taidot, kiinnostuksen kohteet ja tarpeet tulevat näkyväksi pedagogisen dokumentoinnin kautta ja ovat toiminnan suunnittelun perusta.

Suunnitelmallisen dokumentoinnin tavoitteena on, että henkilöstö oppii tuntemaan yksittäistä lasta, ymmärtämään lasten välisiä suhteita sekä ryhmän henkilöstön ja lasten välisen vuorovaikutuksen luonnetta. Pedagogisen dokumentoinnin tarkoitus on toteuttaa varhaiskasvatusta lapsilähtöisesti. Dokumentoinnin avulla saatuja tietoja ja ymmärrystä hyödynnetään esimerkiksi työtapojen, oppimisympäristöjen, toiminnan tavoitteiden, menetelmien ja sisältöjen jatkuvassa muokkaamisessa lasten kiinnostusta ja tarpeita vastaavaksi. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma on osa pedagogisen dokumentoinnin prosessia (luku 1.3). Suunnitelmallista pedagogista dokumentointia tarvitaan myös lapselle annettavan tuen tarpeiden arvioinnissa (luku 5).

Pidemmältä aikaväliltä kootut dokumentit ovat tärkeä osa pedagogisen toiminnan arviointia, henkilöstön toiminnan itsearviointia (luku 7.1) sekä toimintakulttuurin kehittämistä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa varhaiskasvatuksen pedagogisen dokumentoinnin periaatteita ja käytäntöjä.

Pedagogisen dokumentoinnin periaatteet ja käytännöt Joroisissa

Joroisten varhaiskasvatuksessa tärkein pedagogisen dokumentoinnin työkalu on lapsen kasvunkansio. Kasvunkansio on lapsen oman elämän käsikirjoitusta. Kasvunkansio sisältää lapselle arvokkaista, merkityksellisistä tapahtumista tehtyjä dokumentteja, lapsen omaa ajattelua ja valintoja. Kansio sisältää aina lapsen omia tuotoksia: kertomuksia, satuja, loruja, piirustuksia ja "tehtäviä", joista lapsi on ylpeä. Jokainen kansioon tallennettu dokumentti kertoo jotain arvokasta tekijästään. Kun lapsi on pieni, aikuisen osuus kansion kokoamisessa on luonnollisesti suuri. Sitä mukaa kun lapsi kasvaa ja hänen taitonsa kehittyvät, aikuisen osuus pienenee. Lisäksi lapsella voi olla "sähköinen kasvunkansio", joka mahdollistaa digitaalisen materiaalin kuten äänitteiden ja videoiden tallentamisen.

Kokoamme kasvunkansiota yhteistyössä kodin kanssa. Kansio ei sisällä ainoastaan varhaiskasvatuspäivän tapahtumia ja varhaiskasvatuksessa koottua materiaalia, vaan huoltajat voivat dokumentoida kansioon kotona tapahtuneita lapselle merkityksellisiä asioita ja tuotoksia. Kasvunkansio on tietolähde ja oppimisen väline: aikuisilla on mahdollisuus sen avulla perehtyä lapsen ajatteluun ja elämään ja lapsi itse oppii havainnoimaan omaa kasvuaan ja kehitystään. Tarkastelemalla vuosien varrella kansioon kerättyä materiaalia, hän huomaa kuinka on kasvanut, kuinka taidot ovat kehittyneet, käsitykset ja mielipiteet muokkautuneet. Kasvunkansio on lapsen itsearvostuksen tärkeä väline. Kasvunkansio on lapsen omaisuutta ja se on lapsen saatavilla. Hän voi itse tutkia ja esitellä aarteitaan toisille lapsille, huoltajilleen ja kasvattajille. Kasvunkansio kulkee lapsen mukana hänen vaihtaessaan varhaiskasvatuspaikkaa ja jää lapselle hänen siirtyessään kouluun.

4.3. Monipuoliset työtavat

Työtapojen valintaa ohjaavat varhaiskasvatukselle asetetut tehtävät ja tavoitteet sekä lasten ikä, tarpeet, edellytykset ja kiinnostuksen kohteet. Toiminnalliset sekä luovuutta ja osallisuutta edistävät työtavat ovat lapsille luontevia oppimisen tapoja. Tällaisia ovat esimerkiksi lasten omaehtoinen ja ohjattu leikki, tutkiminen, liikkuminen sekä taiteellinen kokeminen ja ilmaisu. Digitaalisia välineitä, sovelluksia ja ympäristöjä hyödynnetään toiminnassa. Monipuoliset työtavat ovat sekä oppimisen väline että opettelun kohde. Tämän vuoksi on tärkeää, että henkilöstö ohjaa lapsia kokeilemaan ja käyttämään erilaisia työtapoja erikokoisissa ryhmissä sekä itsenäisesti. Työskenneltäessä lapsia rohkaistaan kyselemään ja ihmettelemään sekä päättämään ja ratkaisemaan ongelmia yhdessä.

Henkilöstöltä edellytetään ammattitaitoa ja herkkyyttä tunnistaa eri tilanteiden pedagogisia mahdollisuuksia. Tämä näkyy muun muassa taitona havaita lasten aloitteita ja tunnetiloja sekä muuttaa ja suunnata omaa toimintaansa niiden mukaisesti. Lasten aloitteet voivat olla kehollisia ja sanattomia, joten niiden ymmärtäminen ja niihin vastaaminen edellyttävät henkilöstöltä sensitiivistä läsnäoloa ja lapsen hyvää tuntemista.

Lapset ottavat osaa työtapojen suunnitteluun ja valintaan omien edellytystensä mukaisesti. Lapsilla tulee olla mahdollisuus tutkia maailmaa kaikilla aisteillaan ja koko kehollaan sekä kokeilla erilaisia työtapoja. Työtapojen vaihteleva käyttö tarjoaa eri-ikäisille ja eri tavoin oppiville lapsille onnistumisen kokemuksia. Monipuoliset työtavat edellyttävät monipuolisia oppimisympäristöjä. Työtapojen käytössä hyödynnetään henkilöstön ja lasten osaamista sekä kokeillaan ja kehitetään uusia työtapoja.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa monipuolisten työtapojen valintaa ja käyttöä ohjaavia periaatteita.

Monipuolisten työtapojen valintaa ja käyttöä ohjaavia periaatteita Joroisissa

Työtapojen valintaa ohjaavat arvot, lapsen osallisuutta ja toiminnallisuutta korostava oppimiskäsitys, perheiden ideat ja toiveet sekä varhaiskasvatussuunnitelmaan lapsen kasvuille ja kasvattajien toiminnalle asetetut tavoitteet. Ymmärrämme monipuolisten työtapojen merkityksen ja olemme valmiita omaksuma uusia työtapoja ja kokeilemaan niitäkin, jotka eivät ole omalla vahvuusalueellamme.

Keskeinen työtapana on projektityöskentely, jossa perehdymme lapsia kiinnostaviin asioihin ja ilmiöihin monipuolisesti. Suunnittelemme, toteutamme ja arvioimme projekteja yhdessä lasten ja huoltajien kanssa. Monipuolisten projektien avulla lapset oppivat luovaan työskentelyyn sekä itsenäiseen ajatteluun.

Toimimme pienryhmissä, jotka muodostetaan joustavasti riippuen ryhmästä ja toiminnasta, jotta lapsen osallisuus ja vuorovaikutus toteutuvat. Tehtävänä on varmistaa, että kaikille lapsille tulee onnistumisen kokemuksia.

Oppivassa yhteisössä niin aikuiset kuin lapset oppivat toisiltaan. Korostamme leikin merkitystä. Leikki on lapselle luontainen tapa oppia ja leikin kautta täyttyvät vasun oppimisen alueiden pedagogiset tavoitteet.

Tutustumme erilaisiin digitaalisiin työtapoihin hyödyntämällä ipadeja, älytauluja, kännyköitä ja tietokoneita.

4.4. Leikki kehityksen, oppimisen ja hyvinvoinnin lähteenä

Leikki on keskeinen toimintatapa varhaiskasvatuksessa. Varhaiskasvatuksen tehtävä on tarjota kaikille lapsille mahdollisuuksia erilaisiin leikkeihin. Leikki edistää lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Leikissä lapsi oppii, mutta lapselle itselleen leikki ei ole tietoisesti oppimisen väline vaan tapa olla ja elää sekä hahmottaa maailmaa. Kokemukset, jotka herättävät lapsissa tunteita, uteliaisuutta ja kiinnostusta, virittävät leikkiin.

Lapselle leikin merkitys syntyy leikistä itsestään. Leikki tuottaa lapsille iloa ja mielihyvää. Leikkiessään lapset ovat aktiivisia toimijoita: he jäsentävät ja tutkivat ympäröivää maailmaa, luovat sosiaalisia suhteita sekä muodostavat merkityksiä kokemuksistaan. Leikissä lapset rakentavat käsitystä itsestään ja muista ihmisistä. Leikkiessään lapset sekä jäljittelevät että luovat uutta ja muuntavat näkemäänsä. Samalla he mallintavat ja testaavat haaveitaan ja toiveitaan. Mielikuvitus mahdollistaa sen, että lapset voivat kokeilla erilaisia rooleja ja ideoita, joita he muuten eivät voisi toteuttaa. Leikkiessään lapset voivat käsitellä itselleen vaikeita kokemuksia. Leikissä on turvallista kokeilla, yrittää ja erehtyä.

Leikissä yhdistyvät keskeiset oppimista edistävät elementit: innostus, yhdessä tekeminen ja omien taitojen haastaminen. Leikki kehittyy ja saa eri muotoja kokemusten karttuessa. Henkilöstön ja lasten sekä lasten keskinäinen vuorovaikutus luovat perustan ajattelun ja kielen kehitykselle sekä kehittyville leikkitaidoille. Lapset havainnoivat, kokeilevat ja oppivat yhteisön sääntöjä leikissä. Ryhmässä leikkiessään lapset oppivat säätelemään tunteitaan ja tahtomistaan sekä huomioimaan toisten ihmisten näkökulmia. Yhteisöllisyys kasvaa leikin kautta ja vahvistaa myönteistä tunneilmastoa.

Leikki on varhaiskasvatuksen keskeinen työtapana. Pedagogisessa toiminnassa voidaan leikin juonen kehittämisessä ja leikkimaailmojen rakentamisessa yhdistää esimerkiksi draamaa, improvisaatiota tai satuja. Henkilöstön tulee tiedostaa keskittyneen tutkimisen, spontaanin luovan ilmaisun sekä vauhdikkaiden liikunta- ja peuhausleikkien merkitys lasten hyvinvoinnille ja oppimiselle. Eri tilanteita voi rikastaa leikinomaisuudella. Lurut, sanaleikit, laulut ja yhteinen hassuttelu vahvistavat myönteistä ilmapiiriä, mikä tukee oppimista ja hyvinvointia.

Henkilöstön tehtävä on turvata leikin edellytykset inklusiivisten periaatteiden mukaisesti, ohjata leikkiä sopivalla tavalla ja huolehtia siitä, että jokaisella lapsella on mahdollisuus olla osallisena yhteisissä leikeissä omien taitojensa ja valmiuksiensa mukaisesti. Henkilöstön tulee suunnitelmallisesti ja tavoitteellisesti tukea lasten leikin kehittymistä sekä ohjata sitä joko leikin

ulkopuolelta tai olemalla itse mukana leikissä. Henkilöstön fyysinen ja psyykinen läsnäolo tukee lasten välistä vuorovaikutusta ja ehkäisee ristiriitatilanteiden syntymistä.

Henkilöstön tulee havainnoida ja dokumentoida lasten leikkiä. Leikin havainnointi lisää henkilöstön ymmärrystä lasten ajattelusta ja kiinnostuksen kohteista sekä heidän tunteistaan ja kokemuksistaan. Havainnot käytetään leikin ja muun toiminnan suunnittelussa ja ohjaamisessa. Henkilöstöltä edellytetään herkkyyttä ja ammattitaitoa sekä sukupuolisensitiivisyyttä havaita lasten leikkialoitteita ja vastata niihin sopivalla tavalla.

Pitkäkestoiseen leikkiin tarvitaan aikaa, rauhaa ja tilaa sekä sopivia ja lasten saatavilla olevia leikkivälineitä ja materiaaleja. Oppimisympäristöjen tulee joustaa leikkien mukaan, sillä leikit eivät välttämättä pysy paikallaan niille nimetyissä tiloissa.

Lasten kulttuurin ja lapsille suunnatun median tunteminen auttaa henkilöstöä ymmärtämään lasten leikkejä. Myös erilaiset pelit sekä digitaaliset välineet ja sovellukset tarjoavat niihin monenlaisia mahdollisuuksia. Leikkiin kannustavassa oppimisympäristössä myös aikuinen on oppija. Henkilöstö keskustelee leikin merkityksestä ja lasten leikkeihin liittyvistä havainnoista huoltajien kanssa. Tällä tavoin voidaan edistää leikkien jatkumista kotona tai varhaiskasvatuksessa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa käytäntöjä, jotka tukevat lasten leikkiä inklusiivisten periaatteiden mukaisesti.

Lasten leikkiä tukevia käytäntöjä Joroisissa

Tiedostamme sen, että roolimme leikissä on merkittävä. Havaintojemme perusteella valitsemme oman roolimme leikissä: leikin mahdollistajana, kanssaleikkijänä, sanoittajana, stimuloijana, leikkikulttuurin välittäjänä, roolittajana, toisinnäkijänä, kuuntelijana ja lasten ideoihin tarttujana, sosiaalisten suhteiden tukijana ja yhteisöllisyyden rakentajana tai havainnoijana.

Olemme leikissä läsnä ja lasten saatavilla. Toimimme pienryhmissä, jotta jokaisella lapsella on mahdollisuus päästä leikkiin ja kokea leikin eri rooleja. Pienryhmät ovat joustavia ja lapset saavat itse osallistua pienryhmien muodostamiseen. Varaamme leikille riittävästi aikaa. Innostamme lapsia jatkamaan leikkiä eri ympäristöissä. Rakennamme ympäristöt leikkiin houkuttelevaksi. Huolehdimme siitä, että leikkivälineistö on turvallista ja terveellistä ja sitä on sopivasti tarjolla. Varhaiskasvatusyksiköihin saa tuoda omia leluja ryhmän sopimuksen mukaisesti. Perheet voivat osallistua yhteisten leikkimaailmojen rakentamiseen esim. tuomalla yhteisesti sovittuun teemaan sopivia tarvikkeita kotoa.

Henkilöstölle suunnatut leikin pelisäännöt löytyvät kasvattajan käsikirjasta.

4.5. Oppimisen alueet

Oppimisen alueet kuvaavat varhaiskasvatuksen pedagogisen toiminnan keskeisiä tavoitteita ja sisältöjä. Ne ohjaavat henkilöstöä monipuolisen ja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa yhdessä lasten kanssa. Lapsilla on oikeus saada monipuolisia kokemuksia oppimisen eri alueista. Oppimisen alueet eivät ole erikseen toteutettavia, toisistaan irrallisia kokonaisuuksia, vaan niiden aihepiirejä yhdistetään ja sovelletaan lasten mielenkiinnon kohteiden ja osaamisen mukaisesti. Oppimisen alueet on ryhmitelty esiopetus suunnitelman perusteiden mukaisesti viideksi kokonaisuudeksi:

- *Kielten rikas maailma*
- *Ilmaisen monet muodot*
- *Minä ja meidän yhteisömme*
- *Tutkin ja toimin ympäristössäni*
- *Kasvan, liikun ja kehityn.*

Oppimisen alueita yhdistelevä ja soveltava pedagoginen toiminta mahdollistaa asioiden ja ilmiöiden laaja-alaisen tarkastelun ja tutkimisen. Lasten mielenkiinnon kohteet ja kysymykset ovat toiminnan keskeinen lähtökohta. Aihepiirit voivat nousta esimerkiksi leikeistä, saduista, retkistä tai spontaaneista vuorovaikutustilanteista lasten ja henkilöstön kesken tai lasten keskinäisessä vuorovaikutuksessa. Tapa, jolla oppimisen alueiden tavoitteita käsitellään, vaihtelee valittujen aihepiirien, tilanteiden ja lasten oppimisen mukaan. Henkilöstön tehtävänä on varmistaa, että pedagoginen toiminta edistää eri-ikäisten lasten kehitystä ja oppimista.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

Kuvaa lasten mielenkiinnon kohteiden ja osallisuuden huomioon ottamisen tapoja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa.

Oppimisenalueiden erityispiirteitä Joroisissa

Painotamme positiivista pedagogiikkaa. Annamme positiivista ja kehittävää palautetta arjen eri tilanteissa lapsille, huoltajille ja toisille työntekijöille. Vältämme turhia kieltoja. Kirjaamme säännöt positiivisiksi toimintaohjeiksi, jolloin lapsen on helppo toimia ohjeen mukaan. Onnistumiset huomataan, sanoitetaan ja niistä keskustellaan. Näin kannustamme lapsia löytämään omia luonteenvahvuuksiaan arjessa.

Korostamme tunnekasvatuksen merkitystä; harjoittelemmme tunteiden tunnistamista, nimeämistä ja säätelyä arjen tilanteissa. Tunnekasvatuksessa käytämme apuna kirjallisuutta, draamaa ja tunnekuvakortteja tms. Lisäohjeistusta tunnekasvatuksen toteuttamiseen löytyy kasvattajan käsikirjasta.

"Kestävän kehityksen kasvatus on vastuun antamista ja vastuun kantamista. Kestävän kehityksen työ on oman ja lähiyhteisön toiminnan tarkastelua kestävän kehityksen näkökulmasta. -- jotta yhteinen tulevaisuus olisi valoisa sekä ympäristölle että meille ihmisille." Tavoitteenamme on saada lapset ymmärtämään, että he ovat osa luontoa. Ympäristön ja luonnon suojele näkyy arjessamme pieninä ympäristötekoina, kuten jätteiden lajitteluna, ruokahävikin vähentämisenä, veden ja paperin säästämisenä. Hankimme uusia tarvikkeita vain tarpeeseen ja ohjaamme lapsia pitämään huolta yhteisistä tavaroista. Hyödynnämme kierrätysmateriaaleja.

Syksyisin vierailemme kotiseutumuseossa tutustumassa Joroislaiseen kulttuurihistoriaan.

Tarjoamme lapsille toimintavuoden aikana vähintään yhden kulttuuritapahtuman, kuten konsertin tai teatteriesityksen. Huolehdimme, että jokainen lapsi saa esiintymiskokemuksia. Ilahdutamme esityksillämme perheitä, toisia ryhmiä sekä esimerkiksi palvelutalojen asukkaita ja työntekijöitä.

4.5.1. Kielten rikas maailma

*Varhaiskasvatuksen tehtävä on vahvistaa lasten **kielellisten taitojen ja valmiuksien** sekä **kielellisten identiteettien** kehittymistä. Varhaiskasvatuksessa vahvistetaan lasten uteliaisuutta ja kiinnostusta kieliin, teksteihin ja kulttuureihin. Kielen kehityksen tukeminen kytkeytyy lapsen monilukutaidon kehittymiseen (luku 2.7). Lisäksi se on yhteydessä muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen ja vuorovaikutukseen liittyvään laaja-alaiseen osaamiseen. Kehittyvät kielelliset taidot avaavat lapsille uusia vaikuttamisen keinoja, mahdollisuuksia osallisuuteen ja aktiiviseen toimijuuteen.*

Kieli on lapsille sekä oppimisen kohde että väline. Sen avulla lapsi ottaa haltuun erilaisia tilanteita ja asioita sekä toimii vuorovaikutuksessa muiden kanssa, ilmaisee itseään ja hankkii tietoa. Lasten kielellistä kehitystä tukee monipuolinen varhaiskasvatuksen kieliympäristö sekä yhteistyö huoltajien kanssa. Varhaiskasvatuksessa lapsille annetaan kannustavaa ja johdonmukaista palautetta heidän kielenkäyttö- ja vuorovaikutustaidoistaan.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan jokaisen lapsen opetuskielen taitojen kehittymistä. Kasvatuksessa ja opetuksessa otetaan huomioon, että lapset kasvavat erilaisissa kielellisissä ympäristöissä, ja että he voivat samaan aikaan omaksua useita eri kieliä. Kotien tavat käyttää kieltä ja olla vuorovaikutuksessa vaihtelevat, ja kodeissa voidaan puhua useita kieliä. Kielellistä ja kulttuurista moninaisuutta tehdään varhaiskasvatuksessa näkyväksi yhteistyössä huoltajien kanssa. Tämä osaltaan tukee lasten kielellisten identiteettien kehittymistä. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia varhaiskasvatuksessa käsitellään luvussa 4.6.

Kielen oppimisen kannalta on tärkeää tiedostaa, että saman ikäiset lapset voivat olla eri vaiheissa kielen kehityksen eri osa-alueilla. **Kielelliset identiteetit kehittyvät**, kun lapsia ohjataan ja tuetaan kielellisten taitojen ja valmiuksien keskeisillä osa-alueilla.

Kuvio 2. Lasten kielen kehityksen keskeiset osa-alueet varhaiskasvatuksessa

Vuorovaikutustaitojen kehittymisen kannalta lasten kokemukset kuulluksi tulemisesta ja siitä, että heidän aloitteisiinsa vastataan, ovat tärkeitä. Henkilöstön sensitiivisyys ja reagointi myös lasten non-verbaaleihin viesteihin on keskeistä. Vuorovaikutustaitojen kehittymistä tuetaan kannustamalla lapsia kommunikoimaan toisten lasten ja henkilöstön kanssa.

Lasten **kielen ymmärtämisen taitoja** tuetaan runsaan kielellisen mallintamisen avulla. Johdonmukainen toiminnan sanallistaminen ja keskusteleminen tukevat lasten sanavarannon kehittymistä. Erilaisissa varhaiskasvatuksen tilanteissa käytetään kuvailevaa ja tarkkaa kieltä. Tarvittaessa käytetään kuvia, esineitä ja tukiviittomia.

Lasten **puheen tuottamisen taitojen** kehittymistä seurataan ja ohjataan. Lapsia rohkaistaan puhumaan eri tilanteissa sekä aikuisten että toisten lasten kanssa. Tämä auttaa lapsia käyttämään ja ymmärtämään puhuttua kieltä. Lasten kanssa kiinnitetään vähitellen huomiota myös äänensävyihin ja äänenpainoihin.

Lasten **kielen käyttötaitoja** ohjataan ja kielen käyttöä pohditaan yhdessä lasten kanssa eri tilanteissa. Tavoitteena on tilannetietoisien kielen käytön vahvistuminen. Lasten kanssa harjoitellaan kertomista, selittämistä ja puheen vuorottelua. Lisäksi eläytyminen, huumorin käyttö sekä hyvien tapojen opettelu vahvistavat lasten kielen käyttötaitoja. Tutustuminen erilaisiin teksteihin tukee kielen käyttötaitojen kehittymistä ja auttaa lapsia havaitsemaan puhutun ja kirjoitetun kielen eroja.

Lasten kielellinen ilmaisu monipuolistuu, kun heidän **kielellinen muistinsa ja sanavarantonsa** laajenee. Henkilöstön tehtävä on tukea tietoisesti tätä kehitystä. Kielellisen muistin kehittymistä tukevat esimerkiksi lorujen ja laululeikkien käyttö. Kielellä leikittely, nimeäminen sekä kuvaavien sanojen käyttäminen edistävät lasten kielellisen muistin ja sanavarannon kehittymistä. Kiireetön keskustelu ja lukeminen sekä tarinoiden kerronta tarjoavat mahdollisuuksia pohtia sanojen ja tekstien merkityksiä ja opetella uusia käsitteitä asiayhteyksissä.

Lähiympäristön eri kielten havainnointi tukee lasten **kielitietoisuuden kehittymistä**. Henkilöstön tehtävänä on herättää ja lisätä lasten kiinnostusta suullista ja kirjoitettua kieltä sekä vähitellen myös lukemista ja kirjoittamista kohtaan. Kielen havainnoinnin ja tutkimisen avulla suunnataan lasten huomiota sanojen merkityksistä kielen muotoihin ja rakenteisiin, kuten sanoihin, tavuihin ja äänneisiin. Lapsia rohkaistaan kirjoittamaan ja lukemaan leikillisesti.

Varhaiskasvatuksessa käytetään rikkaita ja vaihtelevia tekstejä. Lasten kanssa tutustutaan monipuolisesti lastenkirjallisuuteen. Lapsille kerrotaan tarinoita, ja heitä kannustetaan itse keksimään niitä. Lasten kertomuksia, loruja ja sanallisia viestejä dokumentoidaan. Monilukutaitoa tukevassa varhaiskasvatuksessa puheen rinnalla käytetään muun muassa visuaalisia, auditiivisia ja audiovisuaalisia viestejä sekä tekstejä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Kielten rikas maailma teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

4.5.2. Ilmaisun monet muodot

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on tavoitteellisesti tukea lasten **musiikillisen, kuvallisen, käsityöllisen, sanallisen ja kehollisen ilmaisun** kehittymistä sekä tutustuttaa heitä eri taiteenaloihin ja kulttuuriperintöön. Lasten ilmaisulle on luonteenomaista kokonaisvaltaisuus ja ilmaisun eri muotojen luova yhdisteleminen. Taiteellinen kokeminen ja ilmaiseminen edistävät lasten oppimisedellytyksiä, sosiaalisia taitoja ja myönteistä minäkuvaa sekä valmiuksia ymmärtää ja jäsentää ympäröivää maailmaa. Ajattelun ja oppimisen taidot kehittyvät, kun lapset tutkivat, tulkitsevat ja luovat merkityksiä erilaisia ilmaisun taitoja harjoittelemalla. Kyky kuvitella ja luoda mielikuvia on keskeistä myös lapsen eettisen ajattelun kehittymiselle. Kulttuuriperintöön, taiteeseen ja ilmaisun eri muotoihin tutustuminen vahvistaa lasten osaamista myös monilukutaidon sekä osallistumisen ja vaikuttamisen osa-alueilla.

Kulttuuri on tärkeä osa lapsen identiteettiä. Varhaiskasvatuksessa lapsille tarjotaan mahdollisuuksia nähdä ja kokea monipuolisesti taidetta ja muuta kulttuuria. Taiteeseen ja kulttuuriin liittyvät kokemukset vahvistavat lasten kykyä omaksua, käyttää ja tuottaa kulttuuria. Samalla lapset oppivat ymmärtämään taiteen ja kulttuuriperinnön merkitystä ja arvoa.

Ilmaisun eri muodot tarjoavat lapsille keinoja kokea ja hahmottaa maailmaa heitä puhuttelevalla ja innostavalla tavalla. Taiteellinen ilmaisu tarjoaa lapsia motivoivia keinoja havaintojen, tunteiden ja luovan ajattelun näkyväksi tekemiseen. Ilmaisun eri muotoihin tutustutaan moniaistisesti, erilaisia työtapoja, oppimisympäristöjä sekä lähiympäristön kulttuuritarjontaa hyödyntäen. Oppimisympäristöjen esteettisyys, innostavuus, saatavilla olevat monipuoliset välineet ja materiaalit sekä riittävä ohjaus ovat merkityksellisiä ilmaisumuotoihin tutustuttaessa.

Taidekasvatus sisältää sekä spontaania että ennalta suunniteltua toimintaa. Ilmaisun ja oppimisen prosesseissa korostuu kokeilu, tutkiminen, tekemisen eri vaiheiden harjoittelu ja niiden dokumentointi. Jokaisen lapsen yksilöllistä ilmaisua tuetaan ja lasten yhteisille luoville prosesseille annetaan riittävästi aikaa ja tilaa. Henkilöstön, lasten ja yhteistyökumppaneiden erityisosaamisen hyödyntäminen rikastuttaa taidekasvatusta.

Varhaiskasvatuksen **musiikillisen ilmaisun** tavoitteena on tuottaa lapsille musiikillisia kokemuksia sekä vahvistaa lasten kiinnostusta ja suhdetta musiikkiin. Lapsia ohjataan elämykselliseen kuuntelemiseen ja ääniympäristön havainnointiin. Lasten valmiudet hahmottaa musiikkia sekä äänen kestoa, tasoa, sointiväriä ja voimaa kehittyvät leikinomaisen musiikillisen toiminnan kautta. Heidän kanssaan lauletaan, loruillaan, kokeillaan erilaisia soittimia, kuunnellaan musiikkia ja liikutaan musiikin mukaan. Lapset saavat kokemuksia perussykkeestä, sanarytmeistä ja kehosoittamisesta. Lapsia rohkaistaan käyttämään mielikuvitustaan ja ilmaisemaan musiikin herättämiä ajatuksia ja tunteita esimerkiksi kertoen, kuvallisesti ilmaisten tai tanssien. Lapset saavat myös kokemuksia musiikin tekemisestä yhdessä sekä pienimuotoisten musiikkiesitysten harjoitteluprosesseista ja esiintymistilanteiden tuomasta onnistumisen ilosta.

Kuvallisen ilmaisun tavoitteena on kehittää lasten suhdetta kuvataiteeseen, muuhun visuaaliseen kulttuuriin ja kulttuuriperintöön. Lapsilla on mahdollisuus nauttia kuvien tekemisestä sekä saada esteettisiä elämyksiä ja kokemuksia taiteen äärellä. Lapset harjoittavat kuvallista ajatteluaan, havainnointiaan ja kuvien tulkintaa monipuolisen kuvailmaisun avulla. Kuvan tekemisen taitoja kehitetään moniaistisesti sekä yhteyksiä muihin ilmaisun muotoihin rakentaen. Lapset kokeilevat erilaisia kuvan tekemisen tapoja, välineitä ja materiaaleja esimerkiksi maalaamalla, piirtämällä, rakentamalla ja mediaesityksiä tekemällä. Lasten kanssa havainnoidaan heidän itse tekemiään kuvia, taideteoksia, mediasisältöjä, esineitä sekä rakennetun ja luonnon ympäristön kohteita. Lapsia ohjataan tulkitsemaan ja kertomaan

ajatuksiaan kuvallisista viesteistä. Kuvia tarkasteltaessa kiinnitetään huomiota esimerkiksi väreihin, muotoihin, materiaaleihin, tekijään, esitysyhteyteen ja kuvien herättämiin tunteisiin.

Suunnittelutaitoja, luovaa ongelmaratkaisua, hienomotorisia taitoja, rakenteiden, materiaalien ja tekniikoiden tuntemusta sekä muotoilua harjoitellaan lapsille soveltuvien käsityön teknisen työn ja tekstiilityön työtapojen avulla. Näitä työtapoja voivat olla esimerkiksi muovailu, leikkaaminen, naulaaminen, sahaaminen ja ompelu. **Käsityöllisen ilmaisun** tavoitteena on tarjota lapsille kokeilun, tutkimisen, yhteisöllisen tekemisen, kokemisen ja oivaltamisen iloa sekä nautintoa työskentelystä, jossa oma luovuus ja kädenjälki näkyvät. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia itse kokeilla, tutkia ja yhdistellä erilaisia materiaaleja sekä opetella työskentelyssä tarvittavia käsityön tekniikoita. Lapset saavat ideoita ja toteuttaa erilaisia teoksia ja esineitä. Lasten kanssa voidaan tarkastella ja hyödyntää sekä lasten taustoihin liittyviä että paikallisia käsityöperinteitä.

Lapsia rohkaistaan **sanalliseen ja keholliseen ilmaisuun** esimerkiksi draaman, tanssin ja leikin keinoin. Tavoitteena on, että harjoitukset ja leikit tarjoavat lapsille mahdollisuuden monipuoliseen kielelliseen ja keholliseen kokemukseen, ilmaisuun ja viestintään. Lasten mielikuvituksesta nousevia tai heidän kokemiaan ja havaitsemiaan asioita työstetään yhdessä. Lapset saavat kokemuksia sekä spontaanista ilmaisusta että yhteisesti suunnitellusta, toteutetusta ja arvioidusta luovasta prosessista. Toiminnassa hyödynnetään monipuolisesti esimerkiksi lastenkirjallisuutta, sanataidetta, teatterin eri muotoja, tanssia ja sirkusta.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Ilmaisun monet muodot teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

4.5.3. Minä ja meidän yhteisömme

Lasten elinpiiri laajenee heidän aloittaessaan varhaiskasvatuksen kodin ulkopuolella. Kodin perinteiden, toimintamallien, arvojen ja katsomusten lisäksi lapset kohtaavat toisenlaisia tapoja ajatella ja toimia. Varhaiskasvatuksen tehtävä on kehittää lasten valmiuksia ymmärtää lähiyhteisön monimuotoisuutta ja harjoitella siinä toimimista. Tehtävää lähestytään **eettisen ajattelun, katsomusten, lähiyhteisön menneisyyden, nykyisyyden ja tulevaisuuden** sekä **median** näkökulmista. Toiminnassa voidaan käyttää monipuolisesti esimerkiksi satuja, musiikkia, kuvataidetta, leikkiä, draamaa, erilaisia mediasisältöjä sekä vierailijoita, vierailuja ja lähiympäristön tapahtumia. Minä ja meidän yhteisömme -oppimisen alue tukee erityisesti lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (luku 2.7).

Eettisen ajattelun taitojen kehittymistä tuetaan pohtimalla lasten kanssa eri tilanteissa esiintyviä tai lapsia askarruttavia eettisiä kysymyksiä. Teemat voivat liittyä esimerkiksi ystävyyteen, oikean ja väärän erottamiseen, oikeudenmukaisuuteen tai pelon, surun ja ilon aiheisiin. Eettisiä kysymyksiä käsitellään lasten kanssa niin, että he voivat tuntea olonsa turvalliseksi ja hyväksytyksi. Lasten kanssa pohditaan myös ryhmän sääntöjä ja niiden perusteita.

Varhaiskasvatuksen **katsomuskasvatuksessa** yhteisen tutustumisen kohteena ovat lapsiryhmässä läsnä olevat uskonnot ja muut katsomukset. Lasten kanssa voidaan tarkastella myös laajemmin uskontoja ja katsomuksia. Vastaavasti tarkastellaan uskonnottomuutta. Tavoitteena on edistää keskinäistä kunnioitusta ja ymmärrystä eri katsomuksia kohtaan sekä tukea lasten kulttuuristen ja katsomuksellisten identiteettien kehittymistä. Lasten kanssa tutustutaan erilaisiin katsomuksiin ja niihin liittyviin perinteisiin. Luontevia tapoja tarkastella katsomuksia ovat esimerkiksi vuodenkiertoon liittyvät juhlat ja tapahtumat sekä päivittäiset tilanteet, kuten pukeutuminen tai ruokailu. Lasten ihmettelylle annetaan tilaa, ja heidän kanssaan pohditaan heitä askarruttavia elämänskysymyksiä.

Katsomuskasvatuksessa tehdään yhteistyötä huoltajien kanssa kunkin perheen taustaa, katsomuksia ja arvoja kuullen ja kunnioittaen. Katsomuskasvatus tukee muun muassa lasten kulttuuriseen osaamiseen, vuorovaikutukseen ja ilmaisuun sekä ajatteluun ja oppimiseen liittyvää laaja-alaista osaamista (ks. luku 2.7).

Lähiyhteisön menneisyyttä, nykyisyyttä ja tulevaisuutta pohtimalla suunnataan lasten mielenkiintoa historiallisiin asioihin sekä hyvän tulevaisuuden rakentamiseen. Lisäksi tarkastellaan lasten kasvuympäristöjen moninaisuutta.

Lapsille luodaan mahdollisuuksia eläytyä menneisyyden tapahtumiin ja tilanteisiin. Tärkeitä tiedon lähteitä ovat lapset ja heidän henkilöhistoriansa, lähiyhteisön jäsenet, esineistöt ja ympäristöt. Lisäksi voidaan hyödyntää lasten huoltajien asiantuntemusta heidän omasta kulttuuriperinnöstään. Menneeseen aikaan voidaan tutustua esimerkiksi lasten isovanhempien lapsuuden leikkien ja musiikin avulla.

Nykyhetkeä tarkastellaan käsittelemällä lasten kanssa heitä askarruttavia tai kiinnostavia ajankohtaisia asioita. Lasten kanssa tarkastellaan myös lähiyhteisön moninaisuutta sitä kunnioittaen. Tarkastelun kohteena ovat muun muassa ihmisten, sukupuolten ja perheiden moninaisuus. Tavoitteena on kasvattaa lapsia ymmärtämään, että ihmiset ovat erilaisia mutta samanarvoisia.

Menneisyyden ja nykyisyyden lisäksi on tärkeää pohtia tulevaisuutta ja sitä, miten voimme vaikuttaa suotuisan tulevaisuuden toteutumiseen. Tulevaisuuden pohdinta voi liittyä esimerkiksi tulevan vuodenajan leikkien tai oman oppimisympäristön suunnitteluun. Lasten kanssa voidaan esimerkiksi rakentaa tulevaisuuden mielikuvitusmaailmoja tai pohtia tulevaa lapsia kiinnostavien ammattien kautta.

Varhaiskasvatuksessa **mediakasvatuksen** tehtävänä on tukea lasten mahdollisuuksia toimia aktiivisesti ja ilmaista itseään yhteisössään. Lasten kanssa tutustutaan eri medioihin ja kokeillaan median tuottamista leikinomaisesti turvallisissa ympäristöissä. Lasten elämään liittyvää mediasisältöä ja sen todenmukaisuutta pohditaan yhdessä lasten kanssa. Samalla harjoitellaan kehittyvää lähde- ja mediakriittisyyttä. Lapsia ohjataan käyttämään mediaa vastuullisesti ottaen huomioon oma ja toisten hyvinvointi. Mediassa esiintyviä teemoja voidaan käsitellä lasten kanssa esimerkiksi liikunnallisissa leikeissä, piirtämällä tai draaman keinoin.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Minä ja meidän yhteisömme teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

4.5.4. Tutkin ja toimin ympäristössäni

Varhaiskasvatuksen tehtävä on antaa lapsille valmiuksia havainnoida, jäsentää ja ymmärtää ympäristöään. Lapsia ohjataan tutkimaan ja toimimaan luonnossa ja rakennetussa ympäristössä. Varhaiskasvatus tukee lasten **matemaattisen ajattelun** kehittymistä sekä vahvistaa myönteistä suhtautumista matematiikkaan. Varhaiskasvatukseen sisältyy myös **ympäristökasvatusta** ja **teknologiakasvatusta**. Oppimisympäristöihin liittyvät omakohtaiset havainnot, kokemukset ja elämykset auttavat lapsia ymmärtämään syy- ja seuraussuhteita sekä kehittymään ajattelijoina ja oppijoina. Lasten kehittyvä taito nimetä asioita sekä käyttää erilaisia käsitteitä edistää monilukutaitoa.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on tarjota oivaltamisen ja oppimisen iloa **matemaattisen ajattelunsa** eri vaiheissa oleville lapsille. Lapset tutustuvat matematiikkaan ja sen osa-alueisiin havainnollisen ja leikinomaisen toiminnan myötä. Lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota päivittäisissä tilanteissa ja lähiympäristössä ilmeneviin muotoihin, määriin ja muutoksiin. Lapsia innostetaan pohtimaan ja kuvailemaan matemaattisia havaintojaan ilmaisemalla ja tarkastelemalla niitä esimerkiksi kehollisesti tai eri välineiden ja kuvien avulla. Lapsille tarjotaan

mahdollisuuksia luokitella, vertailla ja asettaa järjestykseen asioita ja esineitä sekä löytää ja tuottaa säännönmukaisuuksia ja muutoksia. Lapsia kannustetaan myös oppimisympäristöön liittyvien ongelmien löytämisessä, pohtimisessa ja päättelyssä sekä ratkaisujen etsimisessä.

Lukukäsitteen kehittymistä tuetaan monipuolisesti vuorovaikutteisissa tilanteissa, esimerkiksi leikkiä ja lapsia houkuttelevia materiaaleja hyödyntäen. Lapsia innostetaan havainnoimaan lukumääriä ympäristöstä ja taitojen karttuessa liittämään ne lukusanaan ja numeromerkkeihin taitojensa mukaan. Lukujonotaitoja ja nimeämistä voidaan kehittää esimerkiksi lorujen ja riimien avulla. Lasten kanssa kokeillaan mittaamista ja harjoitellaan sijainti- ja suhdekäsitteitä esimerkiksi liikuntaleikeissä, piirtäen tai eri välineiden avulla.

Erilaisilla harjoituksilla tuetaan lasten tilan ja tason hahmottamista. Lapsia kannustetaan tutkimaan kappaleita ja muotoja sekä leikkimään niillä. Lasten geometrisen ajattelun vahvistamiseksi heille järjestetään mahdollisuuksia rakenteluun, askarteluun ja muovailuun. Aikakäsitettä avataan esimerkiksi vuorokauden- ja vuodenaikojen havainnoimalla.

Ympäristökasvatuksen tavoitteena on vahvistaa lasten luontosuhdetta ja vastuullista toimimista ympäristössä sekä ohjata heitä kohti kestävästä elämäntapaa. Ympäristökasvatus sisältää kolme ulottuvuutta: oppiminen ympäristössä, oppiminen ympäristöstä sekä toimiminen ympäristön puolesta. Lähiluonto sekä rakennettu ympäristö ovat sekä oppimisen kohteita että oppimisympäristöjä.

Luonnossa ja rakennetussa ympäristössä retkeily sekä ympäristön tutkiminen ovat tärkeä osa varhaiskasvatusta. Myönteisten kokemusten kautta lapsi oppii nauttimaan luonnosta ja lähiympäristöstä ja hänen ympäristösuhteensa vahvistuu. Luonnon ilmiöitä havainnoidaan eri aistein ja eri vuodenaikoina. Niistä keskustellaan ja niitä tutkitaan. Samalla opetellaan ympäristöön liittyvien käsitteiden käyttöä. Eri kasvi- ja eläinlajien tunnistamisen harjoittelu vahvistaa luonnon tuntemusta. Lasten kanssa opetellaan etsimään tietoa heitä kiinnostavista asioista. Luonto voi olla myös esteettisen kokemuksen ja rauhoittumisen paikka.

Lapsia ohjataan kunnioittamaan luontoa, sen kasveja ja eläimiä. Ympäristökasvatuksella edistetään kestävästä elämäntapaan kasvamista sekä siinä tarvittavien taitojen harjoittamista. Näitä käytännön taitoja ovat esimerkiksi roskaamaton retkeily, kohtuullisuuden ja säästäväisyyden opettelu, ruokailuun liittyvä vastuullisuus, energian säästäminen sekä jätteiden vähentäminen esimerkiksi kierrätyksen, tavaroiden korjaamisen ja uudelleenkäytön avulla. Samalla lapsia ohjataan kiinnittämään huomiota tekojen vaikutuksiin. On tärkeä huolehtia siitä, että lapset kokevat voivansa omilla teoillaan vaikuttaa kestävästä elämäntapaan mutta ilman että heidän tarvitsee kantaa lapsina liian suurta vastuuta kestävästä elämäntavan ylläpitämisestä.

Teknologiakasvatuksen tavoitteena on kannustaa lapsia tutustumaan tutkivaan ja kokeilevaan työtapaan. Lapsia ohjataan myös havainnoimaan ympäristön teknologiaa ja keksimään omia luovia ratkaisuja. Lapsia rohkaistaan tekemään kysymyksiä, etsimään niihin yhdessä vastauksia ja tekemään päätelmiä.

Lasten kanssa havainnoidaan arjessa esiintyviä teknisiä ratkaisuja ja tutustutaan digitaalisiin laitteisiin ja sovelluksiin sekä niiden toimintaan. Eriyistä huomiota kiinnitetään koneiden ja laitteiden turvalliseen käyttöön. Lapsille tarjotaan mahdollisuuksia toteuttaa omia ideoitaan esimerkiksi rakennellen eri materiaaleista sekä kokeilla eri laitteiden toimintaa. Lapsia kannustetaan kuvailemaan tekemiään ratkaisuja. Pulmia ratkotaan ja onnistumisista iloitaan yhdessä. Tavoite on, että lasten omakohtaisten kokemusten myötä herää ymmärrys siitä, että teknologia on ihmisen toiminnan aikaansaamaa. Toiminnassa voidaan hyödyntää lähiympäristön teknologisia ratkaisuja, esimerkiksi leluja ja muita arjen teknologisia ratkaisuja, ja tutkia niiden toimintaperiaatteita.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Tutkin ja toimin ympäristössäni teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

4.5.5. Kasvan, liikun ja kehityksen oppimisen alueeseen sisältyy **liikkumiseen, ruokakasvatukseen, terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä tavoitteita. Varhaiskasvatuksen tehtävänä on luoda pohja lasten terveyttä ja hyvinvointia arvostavalle sekä fyysistä aktiivisuutta edistävälle elämäntavalle yhdessä huoltajien kanssa. Tämä oppimisen alue tukee erityisesti itsestä huolehtimiseen ja arjen taitoihin liittyvää laaja-alaista osaamista.

Varhaiskasvatuksen tavoitteena on innostaa lapsia **liikkumaan** monipuolisesti sekä kokemaan liikunnan iloa. Lapsia kannustetaan ulkoiluun ja liikunnallisiin leikkeihin kaikkina vuodenaikoina. Ohjatun liikkumisen lisäksi huolehditaan siitä, että lapsilla on riittävästi mahdollisuuksia päivittäiseen omaehtoiseen liikuntaan sekä sisällä että ulkona. Liikuntakasvatuksen tulee olla säännöllistä, lapsilähtöistä, monipuolista ja tavoitteellista. Riittävä fyysinen aktiivisuus on tärkeää lapsen terveille kasvuille, kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Fyysisellä aktiivisuudella tarkoitetaan erilaisia ja kuormittavuudeltaan eritasoisia liikunnan tapoja, kuten leikkimistä sisällä ja ulkona, retkeilyä sekä ohjattua liikuntaa. Ryhmässä liikkuminen kehittää lasten sosiaalisia taitoja, kuten vuorovaikutus- ja itsesäätelytaitoja. Fyysisen aktiivisuuden tulee olla luonteva osa lapsen päivää. Yhteistyössä huoltajien kanssa lapsia innostetaan liikkumaan myös vapaa-ajalla erilaisissa tiloissa ja ulkona erilaisissa olosuhteissa.

Varhaiskasvatuksen tehtävänä on kehittää lasten kehontuntemusta ja -hallintaa sekä motorisia perustaitoja, kuten tasapaino-, liikkumis- ja välineenkäsittelytaitoja. Liikkumisessa hyödynnetään eri aisteja sekä erilaisista materiaaleista valmistettuja, liikkumaan innostavia välineitä. Lasten liikkumisen tulee vaihdella luontevasti kestoiltaan, intensiteetiltään ja nopeudeltaan. Lasten tulee saada kokemuksia yksin, parin ja ryhmän kanssa liikkumisesta. Varhaiskasvatuksessa lapset saavat kokemuksia erilaisista liikuntaleikeistä, kuten perinteisistä pihaleikeistä sekä satu- tai musiikkiliikunnasta. Eri vuodenaikojia tulee hyödyntää siten, että lapset saavat mahdollisuuksia opetella kullekin vuodenaikalle tyypillisiä tapoja ulkoilla.

Säännöllisellä ja ohjatulla liikunnalla on tärkeä merkitys lasten kokonaisvaltaiselle kehitykselle ja motoriselle oppimiselle. Tämän vuoksi lasten motoristen taitojen suunnitelmallinen havainnointi on tärkeää. Henkilöstön tulee suunnitella päivän rakenne, sisä- ja ulkoympäristö sekä toiminnan sisällöt niin, että lapset voivat monipuolisesti nauttia liikkumisesta eri tilanteissa. Liikuntavälineiden tulee olla lasten käytettävissä myös omaehtoisen liikunnan ja leikin aikana. Varhaiskasvatuksessa huomioidaan liikuntavälineiden turvallisuus.

Ruokakasvatuksen tavoitteena on edistää myönteistä suhtautumista ruokaan ja syömiseen sekä tukea monipuolisia ja terveellisiä ruokatottumuksia. Lapsia ohjataan omatoimiseen ruokailuun ja monipuoliseen, riittävään syömiseen. Päivittäiset ateriahetket järjestetään kiireettömässä ilmapiirissä opetellen ruokarauhaa ja hyviä pöytätapoja sekä yhdessä syömisen kulttuuria. Eri aistien avulla ja tutkimalla tutustutaan ruokiin, niiden alkuperään, ulkonäköön, koostumukseen ja makuominaisuuksiin. Ruoasta keskusteleminen, tarinat ja laulut edistävät lasten ruokasanaston kehittymistä.

Varhaiskasvatuksessa pohditaan yhdessä lasten kanssa **terveyteen ja turvallisuuteen** liittyviä asioita. Lasten valmiuksia pitää huolta terveydestään sekä henkilökohtaisesta hygieniastaan tuetaan. Lasten kanssa keskustellaan liikkumisen, levon ja hyvien ihmissuhteiden merkityksestä hyvinvoinnille ja terveydelle. Lasten kanssa opetellaan turvallisuuteen liittyviä asioita päivittäisissä tilanteissa. Näitä voivat olla muun muassa pukeutumis-, ruokailu-, leikki- sekä ulkoilutilanteet. Lasten ikätasoista uteliaisuutta seksuaalisuuteen ja kehoon ohjataan kunnioittavasti. Varhaiskasvatuksessa harjoitellaan lähiliikenteessä liikkumista ja turvalliseen liikkumiseen liittyviä sääntöjä ja tapoja. Tavoitteena on tukea lasten turvallisuuden tunnetta, antaa heille valmiuksia pyytää ja hakea apua sekä toimia turvallisesti erilaisissa tilanteissa ja ympäristöissä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Liitä paikalliseen varhaiskasvatussuunnitelmaan Kasvan, liikun ja kehityksen teksti sellaisenaan, jotta varhaiskasvatuksen yhtenäisyys voi toteutua.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa voidaan tarkentaa perusteiden oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä.

4.6. Kieleen ja kulttuuriin liittyviä tarkentavia näkökulmia

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa kieleen ja kulttuuriin liittyvien näkökohtien katsotaan koskevan jokaista varhaiskasvatukseen osallistuvaa lasta. Lasten vaihtelevat kielelliset ja kulttuuriset taustat ja valmiudet nähdään yhteisöä myönteisellä tavalla rikastuttavana. Kieli- ja kulttuuritietoisessa varhaiskasvatuksessa kielet, kulttuurit ja katsomukset nivoutuvat osaksi varhaiskasvatuksen kokonaisuutta.

Varhaiskasvatustavan mukaan kunnan on huolehdittava siitä, että lapsi voi saada varhaiskasvatusta lapsen äidinkielenä olevalla suomen, ruotsin tai saamen kielellä. Viittomakieltä käyttävälle lapselle voidaan antaa varhaiskasvatusta viittomakielellä. Varhaiskasvatusta voidaan antaa myös romanikielellä. Varhaiskasvatuksessa voidaan käyttää myös muita kieliä, kun se ei vaaranna varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa asetettujen tavoitteiden saavuttamista. Tällöin tulee huolehtia myös lasten äidinkielenä olevan suomen/ruotsin kielen taidon kehittymisen tukemisesta. Henkilöstön, huoltajien ja eri kulttuuriyhteisöjen keskinäisellä yhteistyöllä edistetään lasten ja perheiden kulttuuriperinteen jatkumista ja tuetaan lasten mahdollisuutta ilmentää omia kulttuuritaustojaan. Kaksi- ja monikielisissä ympäristöissä lapsia rohkaistaan vuorovaikutukseen.

Varhaiskasvatukseen osallistuu lapsia, jotka puhuvat äidinkielenään sekä **ruotsia** että **suomea**. Näiden kaksikielisten lasten kielellisen kehityksen sekä identiteettien kehityksen kannalta on tärkeää, että molempia kieliä tuetaan ja lapsia kannustetaan niiden käyttöön.

Saamelaislasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten saamelaista identiteettiä ja tietoisuutta omasta kulttuuristaan sekä antaa lapsille mahdollisuus opetella saamelaisia perinnetietoja ja -taitoja. Saamelaiset ovat alkuperäiskansa, jonka oikeuksista omaan kieleen ja kulttuuriin on säädetty perustuslaissa. Toiminnassa hyödynnetään lähiympäristöä sekä yhteistyötä huoltajien ja saamelaisyhteisön kanssa. Silloin kun varhaiskasvatus järjestetään jollakin kolmesta saamen kielestä, sen erityisenä tavoitteena on vahvistaa kielen kehittymistä, ymmärtämistä ja käyttöä. Tavoitteena on lisätä lasten valmiuksia toimia saamenkielisessä ympäristössä, oppia saamen kieltä ja saamen kielellä. Henkilöstö vahvistaa saamen kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Romanilasten varhaiskasvatuksen erityisenä tavoitteena on vahvistaa lasten myönteistä identiteettikehitystä ja tietoisuutta omasta historiastaan ja kulttuuristaan sekä lisätä lasten osallisuutta yhteiskunnassa. Lisäksi tuetaan lasten kielellistä kehitystä yhteistyössä lasten huoltajien ja romaniyhteisön kanssa. Mahdollisuuksien mukaan lapsille järjestetään tilaisuuksia käyttää ja omaksua romanikieltä. Henkilöstö vahvistaa romanien kieli- ja kulttuuriperinnön säilymistä yhteistyössä huoltajien kanssa.

Viittomakieltä käyttävien lasten varhaiskasvatus voidaan toteuttaa joko viittomakielisessä ryhmässä tai ryhmässä, joka koostuu viittomakielisistä ja puhuttua kieltä käyttävistä lapsista. Viittomakieli voi olla lapsen äidinkieli, ensikieli tai toinen kieli. Viittomakieltä käyttävät lapset voivat olla kuuroja, huonokuuloisia tai kuulevia. Viittomakielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on tukea ja vahvistaa lasten kieli- ja kulttuuri-identiteettiä antamalla heille mahdollisuus käyttää ja omaksua suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakieltä yhteistyössä huoltajien kanssa. Tavoitteena on myös lisätä lasten valmiuksia toimia erilaisissa kieliympäristöissä sekä vahvistaa lasten suomalaista tai suomenruotsalaista viittomakielistä ilmaisu- ja viittomavarantoa.

Varhaiskasvatuksessa tuetaan monipuolisesti **vieraskielisten** ja **monikielisten** lasten kielitaidon sekä kieli- ja kulttuuri-identiteettien ja itsetunnon kehittymistä. Suomen/ruotsin kielen taidon kehittymistä edistetään tavoitteellisesti ja pedagogisesti suunniteltuna kielellisten taitojen ja valmiuksien osa-alueilla lasten tarpeista ja edellytyksistä lähtien. Monipuolisten vuorovaikutustilanteiden ja oppimisympäristöjen avulla lapsille tarjotaan mahdollisuuksia käyttää ja omaksua suomea/ruotsia toisena kielenä erilaisissa kasvatustilanteissa. Suomen/ruotsin kielen omaksumisen lähtökohtana on arkielämän konkreettinen kieli ja sen ilmaisuvaranto.

Kielen ymmärtämis- ja tuottamistaitojen kehittyminen nivoutuvat toisiinsa. Lapsi saa valmiuksia havaintojen tekemiseen sekä oman ajattelunsa, tunteidensa ja mielipiteidensä ilmaisemiseen tilanteeseen ja itselleen sopivalla tavalla. Osa lapsista tutustuu suomalaiseen kulttuuriin ja suomen/ruotsin kieleen vasta tullessaan varhaiskasvatukseen. Lapsen kielen kehitykseen liittyvää suomen/ruotsin kieleen tutustumista ja opettelua ei tule rinnastaa varhaiskasvatuksessa annettavaan tukeen (luku 5). Huoltajille kerrotaan suomalaisen varhaiskasvatustoiminnan tavoitteista, sisällöistä ja menetelmistä. Huoltajien kanssa keskustellaan perheen kielellisestä ympäristöstä, kielivalinnoista, monikielisten ja -kulttuuristen identiteettien muodostumisesta sekä äidinkielen tai -kielten kehityksen vaiheista ja merkityksestä. Varhaiskasvatus tukee lapsen kotoutumista suomalaiseen yhteiskuntaan.

Lapsille järjestetään mahdollisuuksien mukaan tilaisuuksia käyttää ja omaksua myös omaa äidinkieltään tai omia äidinkieliään. Oma äidinkieli sekä suomen/ruotsin oppiminen toisena kielenä rakentavat pohjaa lasten toiminnalliselle kaksi- ja monikielisyydelle. Vastuu lasten oman äidinkielen tai omien äidinkielen ja kulttuurin säilyttämisestä ja kehittämisestä on ensisijaisesti perheellä. Tarvittaessa huoltajien kanssa käytävissä keskusteluissa käytetään tulkkia, jolla varmistetaan molemminpuolinen ymmärrys.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa eri kieli- ja kulttuuriryhmien varhaiskasvatuksen toteuttamista.

Kuvaa kaksikielisen varhaiskasvatuksen toteuttamista, mikäli sitä järjestetään.

Kuvaa vieras- ja monikielisten lasten suomen/ruotsin kielen oppimisen tukemista.

Kuvaa myös perheen kielivalintoihin ja äidinkielen tukemiseen liittyvää yhteistyötä ja käytäntöjä.

Vieras- ja monikielisten lasten suomen kielen oppimisen tukeminen Joroisten varhaiskasvatuksessa

Joroisten varhaiskasvatuksessa toimimme Kieli- ja kulttuuritietoinen varhaiskasvatus Joroisissa -käsikirjan ohjeiden mukaisesti.

Toteutamme vieras- ja monikielisten lasten varhaiskasvatuksen päiväkodeissa hyödyntäen Joroisten kunnan kotouttamisohjelmaa. Tuemme eri kieli- ja kulttuuriryhmiin kuuluvien lasten suomen kielen oppimista omassa ryhmässä. Jokaisella lapsen ryhmässä työskentelevällä on vastuu suomen kielen opettamisesta. Mikäli ryhmässä annettava suomen kielen opetus ei riitä, varhaiskasvatuksen erityisopettaja pitää lisäksi S2 - suomi toisena kielenä -tuokioita. Harjoittelemme suomen kieltä leikin kautta ja oppimisessa hyödynnämme kuvia, loruja ja riimejä, satuja sekä laululeikkejä. Sanoitamme ja kuvitamme arjen toimintoja selkeästi ja yksityiskohtaisesti. Päiväkotien ryhmien eteisissä on tervehdykset kaikilla niillä kielillä, joita ryhmän lasten perheissä puhutaan.

Lapsen identiteetin muodostumiselle on ensiarvoisen tärkeää, että hänen oma äidinkieltensä ja kulttuurinsa säilyvät. Tehtävämme on siis paitsi tutustuttaa lapsi ja perhe suomen kieleen ja suomalaiseen kulttuuriin myös kannustaa huoltajia lapsensa oman kielen ja kulttuurin välittämisessä. On tärkeää, että huoltajat puhuvat kotona lapselle omaa äidinkieltään. Oman äidinkielen hyvä hallinta tukee suomen kielen oppimista. Tavoitteena on, että pystyy toimimaan luontevasti eri kulttuureissa. Huoltajien kanssa tehtävässä yhteistyössä käytämme tulkkia tarpeen mukaan.

4.6.1. Kaksikielinen varhaiskasvatus

Kaksikielisen varhaiskasvatuksen järjestäminen perustuu kunnan tai yksityisen toimijan päätökseen. Kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on hyödyntää lasten varhaisen kielenoppimisen herkkyyuskautta tarjoamalla lapsille tavanomaista monipuolisempaa kielikasvatusta. Lapsille tarjotaan tilaisuuksia omaksua kieliä ja käyttää niitä toiminnallisesti ja

leikinomaisesti. Samalla luodaan pohjaa elinikäiselle kielten opiskelulle. Tavoitteena on, että toiminta monikielisessä ympäristössä herättää lasten kielellisen uteliaisuuden ja kokeilunhalun. Myös monenlaiset kulttuurit kohtaavat luontevasti tällä tavoin järjestetyssä varhaiskasvatuksessa.

Kaksikielinen varhaiskasvatus jaetaan laajamittaiseen ja suppeampaan. Suppeamman kaksikielisen varhaiskasvatuksen tavoitteena on herättää lasten mielenkiinto ja myönteinen asenne kieliä kohtaan. Laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa pyritään luomaan lapsille valmiuksia toimia kaksi- tai monikielisessä ympäristössä.

Laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy varhaiskasvatuksessa

Ruotsinkielistä kielikylpyä voidaan järjestää suomenkielisessä varhaiskasvatuksessa ja suomenkielistä kielikylpyä ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa. Lisäksi sekä suomen- että ruotsinkielisessä varhaiskasvatuksessa voidaan järjestää saamenkielistä kielikylpyä. Kotimaisten kielten varhainen täydellinen kielikylpy on ohjelma, joka alkaa varhaiskasvatuksessa ja jatkuu perusopetuksen loppuun. Varhaiskasvatuksen kieli, esiopetuksen ja koulun opetuskieli sekä toinen kotimainen tai saamen kieli muodostavat kokonaisuuden. Varhaiskasvatus toteutetaan pääosin kielikylpykielillä. Lasten äidinkielen tai äidinkielten taitojen kehittymistä tuetaan yhteistyössä kotien ja huoltajien kanssa. Toiminnassa pyritään siihen, että kukin henkilöstöön kuuluva käyttää johdonmukaisesti vain yhtä kieltä: joko kielikylpykieltä tai kieltä, jolla varhaiskasvatus on järjestetty. Lapsia kannustetaan kielikylpykielen käyttöön, mutta heillä tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään. Tavoitteena on valmius siirtyä kielikylpynä toteutettuun esiopetukseen ja edelleen perusopetukseen.

Muu laajamittainen kaksikielinen varhaiskasvatus

Muussa laajamittaisessa kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa osa toiminnasta (vähintään 25 %) toteutetaan jollakin muulla kielellä kuin varhaiskasvatuslaissa säädetyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Jotkut lapsista voivat puhua kyseistä kieltä äidinkielenään. Toiminta suunnitellaan siten, että eri kieliryhmät saavat kielen kehitykselleen tarvittavaa tukea. Ryhmissä voi olla myös lapsia, joille kumpikaan varhaiskasvatuksessa käytettävä kieli ei ole äidinkieli. Varhaiskasvatuksen järjestäjä harkitsee tapauskohtaisesti huoltajan kanssa keskustellen, milloin tällainen järjestely tukee lapsen kehitystä.

Kaksikielisessä varhaiskasvatuksessa toiminta suunnitellaan niin, että kahdella kielellä toteutetusta varhaiskasvatuksesta muodostuu kokonaisuus, jossa molemmat kielet ovat läsnä ja kehittyvät vähitellen henkilöstön mallintamisen ja lasten aktiivisen toiminnan kautta. Mikäli mahdollista, kukin henkilöstöön kuuluva jäsen käyttää vain jompaakumpaa kieltä aktiivisesti. Lapsella tulee olla mahdollisuus tulla ymmärretyksi myös äidinkielellään, suomeksi tai ruotsiksi. Lapsia kannustetaan molempien kielten käyttöön. Tavoitteena on valmius siirtyä joko kaksikieliseen tai suomen-/ruotsinkieliseen esiopetukseen ja perusopetukseen.

Suppeampi kaksikielinen varhaiskasvatus

Kielirikasteinen varhaiskasvatus

Kielirikasteisella varhaiskasvatuksella tarkoitetaan varhaiskasvatusta, jossa alle 25 prosenttia toiminnasta järjestetään säännöllisesti ja suunnitellusti jollakin muulla kuin varhaiskasvatuslaissa määritellyllä varhaiskasvatuksen kielellä. Tavoitteena on kieltenoppimisen tukeminen, lasten motivoiminen ja kielivalintojen monipuolistaminen. Lisäksi tavoitteena voi olla siirtyminen kielirikasteiseen tai muuhun kaksikieliseen esi- ja perusopetukseen tai muulla tavalla varhennettuun kieltenopetukseen.

Kielipesä

Kielipesätoiminnalla tarkoitetaan varhaiskasvatuksessa toimintaa, jossa vahvistetaan lasten tietämystä omasta kulttuuristaan ja tarjotaan mahdollisuus oppia perheessä tai suvussa puhuttua uhanalaista vähemmistökieltä tai alkuperäiskansan kieltä. Kielipesätoiminnan periaatteet voivat olla kielikyllyn kaltaisia.

Joroisissa varhaiskasvatusta annetaan suomen kielellä.

4.7. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa tarkennetaan seuraavia pedagogisen toiminnan tavoitteita ja periaatteita huomioiden lasten ikä ja kehitys sekä eri toimintamuotojen ominaispiirteet. Pedagogisen toiminnan tavoitteita ja sisältöjä eri toimintamuodoissa voidaan täsmentää paikallisissa suunnitelmissa.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan ja tarkennetaan

- pedagogisen toiminnan suunnittelun ja toteuttamisen periaatteita sekä seurannan ja arvioinnin käytäntöjä*
- varhaiskasvatuksen pedagogisen dokumentoinnin periaatteita ja käytäntöjä*
- monipuolisten työtapojen valintaa ja käyttöä ohjaavia periaatteita*
- käytäntöjä, jotka tukevat lasten leikkiä inklusiivisten periaatteiden mukaisesti*
- oppimisen alueiden tavoitteita ja sisältöjä*
- lasten mielenkiinnon kohteiden ja osallisuuden huomioon ottamisen tapoja pedagogisen toiminnan suunnittelussa ja toteuttamisessa*
- eri kieli- ja kulttuuriryhmien varhaiskasvatuksen toteuttamista*
- kaksikielisen varhaiskasvatuksen toteuttamista, mikäli sitä järjestetään*
- vieras- ja monikielisten lasten suomen/ruotsin kielen oppimisen tukemista*
- perheen kielivalintoihin ja äidinkielen tukemiseen liittyvää yhteistyötä ja käytäntöjä.*

5. Lapsen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada yleistä, tehostettua tai erityistä tukea siten kuin varhaiskasvatuslaissa on säädetty. Oikea-aikaisella, yksilöllisesti kohdennetulla ja lapsen tarpeiden mukaisella tuella edistetään lapsen kehitystä, oppimista ja hyvinvointia. Samalla ehkäistään lapsen ongelmien kasvamista ja monimuotoistumista sekä riskiä syrjäytyä.

Tuen järjestämisen lähtökohtana ovat lapsen vahvuudet sekä oppimiseen, kehitykseen ja hyvinvointiin liittyvät tarpeet. Lasta kuullaan lapsen ikä ja kehitys huomioiden. Varhaiskasvatuksessa tuki rakentuu lapsen yksilöllisiin tarpeisiin vastaamisesta sekä yhteisöllisistä ja oppimisympäristöihin liittyvistä ratkaisuista. Varhaiskasvatuksessa huolehditaan siitä, että jokainen lapsi kokee itsensä hyväksytyksi omana itsenään sekä ryhmän jäsenenä. Kannustamalla lasta ja antamalla hänelle mahdollisuuksia onnistumisen kokemuksiin tuetaan lapsen myönteisen minäkuvan kehittymistä. Lapsen tarvitsema tuki ja toimenpiteet kirjataan päiväkodissa tai perhepäivähoidossa olevan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa toiminta siirtymävaiheissa ja tiedonsiirtoon liittyvät käytännöt varhaiskasvatuksen aikana ja siirryttäessä esiopetukseen.

5.1. Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä on velvollinen antamaan lapselle hänen tarvitsemaansa tukea päiväkodissa tai perhepäivähoidossa. Lapsen tuen tarve arvioidaan ja tukea järjestetään viivytyksettä. Tuki varhaiskasvatuksessa järjestetään yleisenä, tehostettuna ja erityisenä tukena inklusiivisten periaatteiden mukaisesti. Jokaisella lapsella on lähtökohtaisesti oikeus saada tukea omassa lapsiryhmässään erilaisin joustavin järjestelyin. Mikäli lapsen tuen tarpeet sitä edellyttävät, lapsella on oikeus osallistua varhaiskasvatukseen pienryhmässä tai erityisryhmässä.

Lapsen kannalta on tärkeää, että tuki muodostaa johdonmukaisen jatkumon varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen aikana sekä lapsen siirtyessä perusopetukseen.

Tuen järjestämisen ja toteuttamisen vastuut

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää tuen järjestämisen käytännöistä, toteuttamisesta, toimintatavoista ja arvioinnista päiväkodissa ja perhepäivähoidossa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi annettavan tuen vaikuttavuutta ja riittävyyttä.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää yhteistyörakenteista, vastuista ja toimintatavoista liittyen huoltajien kanssa tehtävään yhteistyöhön sekä monialaiseen yhteistyöhön. Monialaisen yhteistyön osalta päätetään myös työnjako eri toimijoiden kanssa tuen järjestämisessä. Varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden tulee osallistua arvioinnin tekemiseen, jos tuen tarpeen arviointi sitä edellyttää.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa siitä, että lapsen oikeus saada varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluja sekä varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämiä tulkittamis- ja avustamispalveluja ja apuvälineitä toteutuu.

Päätöksen tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista tekee varhaiskasvatuksen järjestämisvastuussa oleva kunta. Jos kyseessä on yksityisen palveluntuottajan tuottama varhaiskasvatus, päätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta.

Jos tukea tarvitseva lapsi osallistuu useamman kuin yhden varhaiskasvatuksen järjestäjän varhaiskasvatukseen, on tuki suunniteltava, toteutettava ja arvioitava yhteistyössä.

Tuen tarpeen arviointi, tuen antaminen sekä toimintakulttuurin ja toimintatapojen kehittäminen kuuluvat koko henkilöstölle heidän koulutuksensa, työnsä ja vastuidensa mukaan.

Toimipaikan johtaja vastaa varhaiskasvatuksessa annettavasta laadukkaasta tuesta, sen toteutumisesta ja henkilöstön ajantasaisesta osaamisesta lasten tuen tarpeita vastaavalla tavalla. Johtaja huolehtii, että henkilöstö suunnittelee lapsen tuen osana lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa. Suunniteltu tuki arvioidaan lapsen tarpeiden mukaan, vähintään kerran vuodessa.

Lapsella on oikeus varhaiskasvatuksen erityisopettajan palveluihin ja opetukseen hänen tuen tarpeensa sitä edellyttäessä. Erityisopettaja osallistuu lapsen tuen tarpeen, tukitoimenpiteiden ja niiden toteuttamisen suunnitteluun ja arviointiin tarvittaessa. Erityisopettajan antama tuki voi olla lapsikohtaista ja/tai ryhmässä toteutettavaa opetusta. Tuki voi olla säännöllistä, osatai kokoaikaista. Sitä voidaan toteuttaa samanaikaisopetuksena tai yhteisopettajuutena lapsen ryhmän opettajan kanssa. Erityisopettajan asiantuntemusta hyödynnetään myös henkilöstön ja huoltajien konsultoinnissa. Varhaiskasvatuksen opettajaksi ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettajaksi kelpoinen henkilö on vastuussa lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattavasta tuen suunnittelusta ja toteuttamisen arvioinnista.

Perhepäivähoitaja vastaa ryhmänsä lasten tuen toteuttamisesta. Tuen suunnittelu ja arviointi voidaan tehdä yhteistyössä varhaiskasvatuksen opettajan ja/tai erityisopettajan kanssa. Lapsen edun sitä edellyttäessä, voidaan yhteistyössä huoltajan kanssa keskustella, että lapsi siirtyy päiväkotiin saadakseen tarvitsemaansa tukea.

Varhaiskasvatuksessa voi olla lapsi- tai ryhmäkohtaisia avustajia, joiden tehtävänä on tukea lasta tai lapsia ryhmässä sekä mahdollistaa heidän osallistumisensa toimintaan. Tämä voi myös tarkoittaa esimerkiksi sitä, että avustaja auttaa muita lapsia, kun varhaiskasvatuksen opettaja toimii tukea tarvitsevan lapsen kanssa ja tuo vuorovaikutustilanteeseen lapsen yksilöllisiin tavoitteisiin liittyviä pedagogisia sisältöjä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa päätetään ja kuvataan varhaiskasvatuksessa annettavan tuen järjestämisen käytännöt päiväkodissa ja perhepäivähoidossa.

Kuvaa lapsen tuen järjestämistä ohjaavat paikalliset periaatteet ja käytännöt

Tuen järjestämistä ohjaavat periaatteet ja vastuut Joroisten varhaiskasvatuksessa

Joroisten varhaiskasvatuksessa järjestetään lapsen tarvitsema tuki perusteiden mukaisesti yleisenä, tehostettuna tai erityisenä tukena inklusion periaatteiden mukaisesti. Lapsen tuki järjestetään siinä ryhmässä, jossa lapsi on tuen tarpeen ilmetessä. Tuen tarpeen arviointiin ja tuen järjestämisen suunnitteluun osallistuvat lapsen lisäksi huoltajat, ryhmän henkilöstö sekä varhaiskasvatuksen erityisopettaja. Tarvittaessa prosessiin osallistuu muita ammattilaisia. Ryhmän opettaja tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja vastaa, että oikea-aikainen ja riittävä tuki lapselle toteutuu. Jokainen lapsen kanssa työskentelevä osallistuu tuen toteuttamiseen, arviointiin sekä toimintakulttuurin ja toimintatapojen kehittämiseen. Tuen suunnittelu ja arviointi on jatkuvaa. Viikottaisissa tiimipalavereissa kirjaamme sovitut käytännöt muistiin ja arvioimme tuen toteutumista.

5.2. Yhteistyö tuen aikana

Varhaiskasvatus järjestetään yhteistyössä siten, että jokainen lapsi saa oman kehityksensä ja tarpeidensa mukaista kasvatusta, opetusta ja hoitoa sekä tarvitsemaansa tukea. Lapsen tuki edellyttää toimivia paikallisia yhteistyörakenteita ja yhteisöllisten toimintatapojen kehittämistä.

5.2.1. Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö

Huoltajan ja varhaiskasvatuksen henkilöstön jaettu tieto lapsesta ja hänen tarpeistaan on lähtökohta varhaisen ja riittävän tuen antamiseen. Huoltajan kanssa keskustellaan lapsen oikeudesta tukeen, tuen järjestämisen keskeisistä periaatteista sekä lapselle annettavasta tuesta ja tuen toteuttamisen muodoista. Lapsi osallistuu yhteistyöhön tarkoituksenmukaisella, ikäänsä ja kehitysvaiheeseensa sopivalla tavalla. Lasta kuullaan ja hänen mielipiteensä huomioidaan.

Huoltajaan ollaan yhteydessä heti, kun lapsella ilmenee kehityksen tai oppimisen haasteita tai henkilöstöllä herää huoli lapsen hyvinvoinnista. Huoltajalle annetaan tietoa lasta koskevien asioiden käsittelystä, tietojen saannista ja niiden luovuttamisesta sekä salassapidosta. Tarvittaessa keskusteluissa käytetään tulkkia. Lapsen tuen toteuttamisen tavoitteet voidaan saavuttaa parhaiten silloin, kun kaikki osapuolet osallistuvat yhteistyöhön.

Lapsi voi saada tukea myös muiden lapsia ja perheitä koskevien palvelujen kautta. On tärkeää, että paikalliset lasten ja perheiden palvelut muodostavat tarkoituksenmukaisen kokonaisuuden lapsen tuen järjestämisessä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa lasten ja huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön käytännöt tuen aikana.

Lapsen ja huoltajan kanssa tehtävä yhteistyö Joroisissa

Avoin keskustelu huoltajien ja henkilöstön välillä on avainasemassa jokaisen lapsen kohdalla, tuen tarpeesta riippumatta. Päivittäiset kuulumisten vaihtamiset pitävät molemmat osapuolet ajan tasalla lapsen sen hetkisistä tarpeista.

Lapsella voi olla käytössä yksilöllinen kalenteri, johon kirjataan päivän tapahtumia yhdessä lapsen kanssa keskustellen niin kotona kuin varhaiskasvatuksessa. Yksilöllinen kalenteri kulkee lapsen mukana kotiin ja varhaiskasvatustyksikköön. Kalenterin avulla lapsi muistaa päivän tapahtumat ja pystyy keskustelemaan niistä. Kalenteri on ensisijaisesti lapsen kommunikaation tukiväline, mutta toimii myös tiedon välittäjänä kodin ja varhaiskasvatuksessa välillä.

5.2.2. Monialainen yhteistyö

Monialaista yhteistyötä ohjaa lapsen edun ensisijaisuus. Yhteistyökäytännöt ja periaatteet tulee sopia lastenneuvolan, lastensuojelun, kasvatus- ja perheneuvolan ja muiden sosiaalitoimen palvelujen kanssa niitä tilanteita varten, joissa neuvotellaan lapsen asioista tai edellytetään viranomaisten puuttumista. Monialainen yhteistyö toteutetaan ensisijaisesti huoltajan suostumuksella. Yhteistyötä tehtäessä tulee noudattaa salassapitoa ja tietojen vaihtoa koskevia säännöksiä.

Varhaiskasvatusta järjestetään myös erikoissairaanhoidon piirissä. Varhaiskasvatuspalvelujen ja sairaalan tai muun vastaavan tahon keskinäisellä yhteistyöllä varmistetaan varhaiskasvatuksen jatkuvuus lapsen kunnon ja jaksamisen mukaisesti. Erityistä huomiota kiinnitetään lapsen turvallisten ihmissuhteiden säilymiseen.

Lapsi voi vaikean vammaisuuden tai sairauden vuoksi tarvita pidennettyä oppivelvollisuutta. Päätös pidennetyn oppivelvollisuuden aloittamisesta tehdään pääsääntöisesti ennen oppivelvollisuuden alkamista. Lapsen huoltajalle tulee antaa ajoissa tietoa pidennetyn oppivelvollisuuden toteuttamiseen liittyvistä seikoista. Pidennettyyn oppivelvollisuuteen liittyvistä päätöksistä ja toteuttamisen vaihtoehtoista määrätään Esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa monialainen yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa.

Monialaisen yhteistyön tavoitteena on turvata lapsen kasvu ja kehitys, löytää lapsen vahvuudet ja näin lisätä hänen hyvinvointiaan. Monialaista yhteistyötä tehdään tarpeen mukaan esimerkiksi neuvolan terveydenhoitajan, psykologin, puhe- ja toimintaterapeutin tai erikoissairaanhoidon kanssa. Tarjoamme huoltajille mahdollisuuden ottaa tukihenkilö mukaan monialaiseen yhteistyöhön.

5.3. Tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa

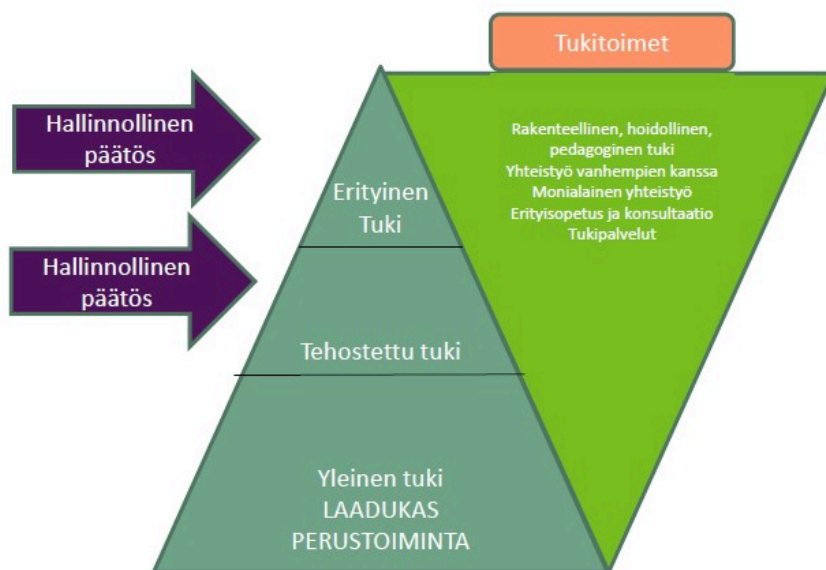
Varhaiskasvatukseen osallistuminen on hyvä perusta lapsen kehitykselle, oppimiselle ja hyvinvoinnille. Vaikeuksia ehkäistään ennalta pedagogisilla järjestelyillä ja erilaisilla työtavoilla. Näihin kuuluvat muun muassa suunnitelmallinen toiminnan eriyttäminen, ryhmien joustava muuntelu ja oppimisympäristöjen muokkaaminen. Selkeä päiväjärjestys ja päivittäisten toimintojen rytmittäminen tukevat kaikkia lapsia. Lapselle määritellään sopivin tuen taso ja tuen muodot tuen antamisen periaatteiden mukaisesti, mikäli laadukas pedagogiikka ei vastaa lapsen yksilöllisiin tarpeisiin. Varhaiskasvatuksen tuen muodot tarkoittavat lapsen tarvitsemia pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia tukitoimia. Aloite lapsen tuen vahvistamisesta voi tulla ryhmän henkilöstöltä, huoltajalta tai muilta asiantuntijoilta.

Lapsella on oikeus saada tukea sopivalla tuen tasolla heti, kun tuen tarve on havaittu. Lapsen tuen saanti ei edellytä lääketieteellistä diagnoosia tai muuta terveydenhuollon tai sosiaalihuollon lausuntoa. Lapsella on myös oikeus tuen palveluihin ja apuvälineisiin tuen tarpeen mukaan. Varhaiskasvatuksen järjestäjä vastaa niistä tukitoimista ja apuvälineistä, joita lapsi tarvitsee varhaiskasvatukseen osallistumiseensa. Tällaisia ovat esimerkiksi

- liikkumiseen ja muihin fyysisiin toimintoihin liittyvät järjestelyt, kuten pyörätuoliliuskat ja kaiteet tai*
- lapsen kommunikaatioon, näköön, kuuloon, liikkumiseen tai muuhun fyysiseen tarpeeseen liittyvät apuvälineet, kuten kommunikointia tukevat lelut, digitaaliset sovellukset, pelit tai äänikirjat.*

Varhaiskasvatuksessa käytettävät tuen tasot ovat yleinen tuki, tehostettu tuki ja erityinen tuki. Tuen tasojen välillä siirrytään joustavasti ja tuen taso arvioidaan aina tapauskohtaisesti. Tehostetun tai erityisen tuen edellytyksenä ei ole, että lapsi on ensin saanut muulle tasolle kuulunutta tukea. Tehostettua tai erityistä tukea saava lapsi on otettava huomioon päiväkodin ja perhepäivähoidon henkilöstön mitoituksessa.

Varhaiskasvatuksen tuen tasot

Opetus- ja kulttuuriministeriö
Undervisnings- och kulturministeriet

5.3.1. Yleinen tuki

Varhaiskasvatukseen osallistuvalla lapsella on oikeus saada hänen yksilöllisen kehityksensä, oppimisensa tai hyvinvointinsa edellyttämää yleistä tukea heti tuen tarpeen ilmettyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Yleistä tukea toteutetaan lapsen omassa ryhmässä.

Yleinen tuki on ensimmäinen keino vastata lapsen tuen tarpeeseen. Yleinen tuki muodostuu yksittäisistä tuen muodoista, esimerkiksi yksittäisistä pedagogisista ratkaisuista sekä tukitoimista, joilla tilanteeseen vaikutetaan mahdollisimman varhaisessa vaiheessa. Lapsen tuki on lyhytkestoista ja/tai intensiteetiltään matalampaa verrattuna tehostettuun ja erityiseen tukeen. Lapsen yksilöllisiin tuen tarpeisiin vastataan käyttämällä esimerkiksi soveltuvia materiaaleja, välineitä, opetusohjelmia tai osa-aikaista erityisopettajan antamaa tukea.

Yleinen tuki ei edellytä hallintopäätöksen antamista, vaan tukea annetaan aina tuen tarpeen ilmetessä. Yleinen tuki järjestetään varhaiskasvatuksen opettajan ja muun henkilöstön yhteistyössä. Mahdollisista tukipalveluista, kuten tulkitsemis- ja avustamispalveluista ja apuvälineistä, tehdään hallinnollinen päätös.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa

- yleisen tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken
- yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja yleisen tuen järjestämisessä.

Yleinen tuki Joroisten varhaiskasvatuksessa

Yleinen tuki on laadukasta pedagogiikkaa ja kuuluu kaikille lapsille. Varhaiskasvatuksen laadukas perusta rakentuu vahvaan perusosaamiseen ja lapsen kehityksen tuntemukseen. Tämä tarkoittaa fyysisen, psyykkisen ja kognitiivisen ympäristön järjestämistä yksittäisen lapsen ja lapsiryhmän tarpeita vastaavaksi. Yleinen tuki edellyttää tiivistä yhteistyötä huoltajien kanssa. Varhaisen tuen tulee olla tasavertaista, oikea-aikaista ja riittävää.

"Yleiseen tukeen kuuluu esimerkiksi seuraavia asioita:

- turvallisen ilmapiirin luominen ryhmään
- arjen struktuurien käyttöönotto
- tilanteiden ennakointi
- osallistamisen menetelmät

- leikin ohjaaminen
- rakentava vuorovaikutus
- jokaisen lapsen vahvuusperustainen huomioiminen
- rakentava ja ohjaava palautteen anto
- sensitiivisyys

- monikanavainen ohjaus ja opetus
- opetuksen ja tehtävien eriyttäminen
- joustavien ryhmien muodostaminen
- ympäristön räätälöinti"

Lähde: Sandberg, E. (2021). Pedagoginen tuki varhaiskasvatuksessa ja esiopetuksessa. PS-kustannus, s. 32.

Ryhmän varhaiskasvatuksen opettaja vastaa yleisestä tuesta. Yleisen tuen suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin osallistuvat huoltajat sekä kaikki tiimin jäsenet. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja, kuntouttavat tahot osallistuvat tarvittaessa tuen suunnitteluun, toteutukseen ja arviointiin.

5.3.2. Tehostettu tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti ja yhteisöllisesti suunniteltuna tehostettuna tukena, kun yleinen tuki ei riitä. Tuki on intensiteetiltään voimakkaampaa ja yksilöllisempää kuin yleinen tuki. Tukea annetaan lyhytkestoisesti tai pidempään jatkuvana lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaisesti ja se aloitetaan heti tuen tarpeen ilmettyä. Tehostettua tukea annetaan niin kauan kuin lapsi tarvitsee sitä.

Lapsen tukea tehostetaan tuen suunnittelulla ja toteuttamistapojen lisäämisellä tai niitä vahvistamalla. Tuki muodostuu säännöllisistä ja samanaikaisesti toteutettavista useista tuen muodoista. Oikea-aikaisesti annettu tehostettu tuki ennaltaehkäisee lapsen myöhempää tuen tarpeiden moninaistumista.

Lapsen mahdollista myöhempää diagnoosia tai kuntoutuksen aloittamista ei voida käyttää tuen saamisen ehtona. Tehostetun tuen antamisesta tehdään hallintopäätös.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa

- tehostetun tuen käytännön järjestäminen
- toimintatavat lapsen tehostetun tuen aloittamisessa, toteuttamisessa ja päättämisessä
- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan, arviointiin ja tarkistamiseen liittyvät käytänteet

- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, tehostetun tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja tehostetun tuen järjestämisessä.

Tehostettu tuki Joroisten varhaiskasvatuksessa

Jatkuva lapsen toiminnan havainnointi on tuen tarpeiden tunnistamisen ja tuen suunnittelun pohja. Mikäli huomaamme yleisen tuen olevan riittämätöntä lapsen kasvun ja kehityksen turvaamiseksi, keskustelemme asiasta ensin tiimissä ja sen jälkeen lapsen huoltajien kanssa. Tämän jälkeen kirjaamme lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan mahdollisten aiemmin toteutettujen tukitoimien ja niiden vaikuttavuuden arvioinnin. Apuna käytämme yleisen tuen tukitoimien -lomaketta. Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu tuen tason arviointiin ja lisäksi teemme tarvittaessa yhteistyötä kuntouttavan henkilöstön kanssa.

Päätös tuen tasosta tehdään huoltajien kuulemistilaisuudessa, jossa huoltajien lisäksi ovat läsnä ryhmän opettaja tai perhepäivähoidossa lastenhoitaja ja varhaiskasvatuksen erityisopettaja. Käsittelyssä päätetään ovatko yleisen tuen tukitoimet riittäviä vai siirretäänkö lapsi tehostettuun tukeen. Käsittelyn päätteeksi huoltajat varmistavat allekirjoituksellaan sen, että heitä on kuultu tuen tasoa määritettäessä. Varhaiskasvatuspäällikkö tekee hallintopäätöksen tehostettuun tukeen siirtymisestä kuukauden sisällä siitä, kun huoltajien kanssa on keskusteltu lapsen tuen tarpeesta.

Tehostetun tuen tavoitteena on vahvistaa lapsen kasvun, kehityksen ja oppimisen edellytyksiä ja varmistaa oppimisen ilo sekä onnistumisen elämykset. Tehostettu tuki on luonteeltaan vahvempaa ja pitkäjänteisempää, usein on käytössä useampi tukimuoto ja osa-aikainen erityisopetus. Tehostettua tukea annetaan niin pitkään ja siinä laajuudessa kuin lapsi tarvitsee. Mikäli havaitsemme, lapsen tuen tarpeen muuttuneen hallintopäätös muutetaan tai kumotaan vastaamaan lapsen tuen tarvetta, esimerkiksi tehostetun tuen päättäminen tai erityiseen tukeen siirtyminen.

Kirjaamme varhaiskasvatussuunnitelmaan ne pedagogiset ratkaisut ja menetelmät, joilla lapsen kasvua ja oppimista voidaan tukea tehostetusti. Huomioimme suunnitelmassa tarvittavat pedagogiset menetelmät, joilla tuemme lapsen kehitystä ja oppimista. Emme kirjaa varhaiskasvatussuunnitelmaan lääketieteellisiä luokitteluja. Huomioimme suunnitelmassa lapsen tukeen liittyvät pedagogiset ratkaisut, joustavat ryhmittelyt, monikanavaiset opetusmenetelmät ja työskentelytavat, sekä kommunikointitavat, esim. tehostettu kuvakommunikaation tarve. Kirjaamme varhaiskasvatussuunnitelmaan myös oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut, lapselle tarjottavan osa-aikaisen erityisopetuksen suunnitelman ja lapsen ohjaukseen liittyvät tavoitteet ja konkreettiset toimet. (Sandberg, E. (2021). Pedagoginen tuki varhaiskasvatuksessa ja esiopetuksessa. PS-kustannus, s.33-34.)

Ryhmän varhaiskasvatuksen opettaja ja varhaiskasvatuksen erityisopettaja vastaavat tehostetusta tuesta. Tehostetun tuen suunnittelemiseen, toteuttamiseen, vaikutusten seurantaan ja arviointiin osallistuvat huoltajat, jokainen tiimin jäsen ja tarvittaessa kuntouttavat tahot.

5.3.3. Erityinen tuki

Varhaiskasvatuksessa lapselle on annettava tukea yksilöllisesti suunniteltuna erityisenä tukena, kun yleinen tuki tai tehostettu tuki ei riitä. Erityistä tukea voidaan antaa vammasta, sairaudesta, kehityksen viivästyisestä tai muusta, merkittävästi toimintakykyä alentavasta lapsen oppimisen ja kehityksen tuen tarpeesta johtuen. Erityinen tuki on vahvin varhaiskasvatuksessa annettavan tuen taso. Lapsen tuen tarpeen vaatiessa tuki voidaan aloittaa suoraan erityisen tuen tasolla.

Lapsella on oikeus saada erityistä tukea heti tuen tarpeen ilmetessä. Erityinen tuki muodostuu useista tuen muodoista ja tukipalveluista, ja on jatkuvaa ja kokoaikaista. Erityisen tuen antamisesta tehdään hallintopäätös.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa

- erityisen tuen käytännön järjestäminen
- yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä
- menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevien lasten kohdalla lapsen ohjautuminen pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin ja monialainen yhteistyö prosessissa
- yhteistyö muun varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen kanssa sekä muu yhteistyö, eri toimijoiden vastuut ja työnjako
- yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa
- toimintatavat, kun erityinen tuki päätetään lopettaa ja tuki jatkuu tehostettuna tai yleisenä tukena.

Erityinen tuki Joroisten varhaiskasvatuksessa

TEHOSTETUSTA ERITYISEEN TUKEEN

Eryyisen tuen tehtävänä on antaa lapselle kokonaisvaltaista ja suunnitelmallista kasvun ja oppimisen tukea sekä edistää hänen kasvu- ja oppimisedellytyksiään.

Jos yleisen ja tehostetun tuen tukitoimet eivät ole riittäviä, keskustelemme asiasta ensin tiimissä ja sitten huoltajien kanssa. Varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan aiemmin toteutettujen tukitoimien ja niiden vaikuttavuuden arviointi. Arviointiin osallistuvat huoltajat, ryhmän henkilöstö, varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja mahdolliset kuntouttavat tahot. Päätös tuen tasosta tehdään huoltajien kuulemistilaisuudessa, jossa huoltajien lisäksi ovat läsnä ryhmän opettaja tai perhepäivähoidossa lastenhoitaja, varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja päiväkodin johtaja. Käsitteilyssä selvitetään ovatko tehostetun tuen tukitoimet olleet riittäviä vai siirretäänkö lapsi erityiseen tukeen. Käsitteilyn päätteeksi huoltajat varmistavat allekirjoituksellaan sen, että heitä on kuultu tuen tasoa määritettäessä. Varhaiskasvatuspäällikkö tekee hallintopäätöksen erityiseen tukeen siirtymisestä kuukauden sisällä siitä, kun huoltajien kanssa on keskusteltu lapsen tuen riittämättömyydestä. Päätöksen pidennetystä oppivelvollisuudesta tekee sivistysjohtaja. Mikäli havaitsemme lapsen tuen tarpeen muuttuneen, hallintopäätös muutetaan tai kumotaan vastaamaan lapsen tuen tarvetta.

Eryyisestä tuesta vastaavat varhaiskasvatuksen erityisopettaja ja varhaiskasvatuksen opettaja. Eryyinen tuen suunnittelu, toteutus, vaikutusten seuranta ja arviointi toteutetaan yhteistyössä lapsen, huoltajien, varhaiskasvatushenkilöstön, varhaiskasvatuksen erityisopettajan sekä mahdollisten kuntouttavien tahojen kuten puhe- ja toimintaterapeutin kanssa. Eryyinen tuki suunnitellaan tapauskohtaisesti ja sisältää yleisen ja tehostetun tuen piirissä käytettyjen menetelmien lisäksi sekä rakenteellisia tukitoimia kuten ryhmäkoon pienentämistä tai kasvattajien määrän lisäämistä että varhaiskasvatuksen erityisopettajan vahvan tuen.

Lapsella on oikeus erityiseen tukeen myös esiopetusta täydentävässä varhaiskasvatuksessa. Joroisissa esiopetusta täydentävä varhaiskasvatus pääasiassa toteutuu samassa ryhmässä ja samalla henkilöstöllä kuin esiopetus. Mikäli lapsi huoltajien toiveesta on täydentävässä varhaiskasvatuksessa jossain muussa ryhmässä, erityinen tuki suunnitellaan, toteutetaan ja arvioidaan yhdessä lapsen, huoltajien, esiopetuksen henkilöstön, varhaiskasvatuksen henkilöstön, varhaiskasvatuksen erityisopettajan sekä mahdollisten kuntouttavien tahojen kanssa.

Pidennetty oppivelvollisuus

Pidennettyyn (11-vuotiseen) oppivelvollisuuteen kuuluvat sellaiset lapset, joiden arvioidaan tarvitsevan vahvempia (erityis)opetuksellisia ja muita tukitoimia mahdollisesti koko kouluajan. Pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevan lapsen 6-vuotiaana alkava esiopetusvuosi kuuluu oppivelvollisuuteen.

Ennen varsinaisen oppivelvollisuuden alkamista, lapsella on oikeus vapaaehtoiseen (5-vuotiaana alkavaan) esiopetukseen päiväkodissa, jos huoltajat sitä haluavat. Mikäli lapsi osallistuu vapaaehtoiseen, oppivelvollisuutta edeltävään esiopetukseen, perusopetuksen ensimmäinen luokka alkaa pääsääntöisesti sen lukuvuoden alusta, kun lapsi täyttää seitsemän vuotta. Mikäli lapsi ei ole osallistunut vapaaehtoiseen, oppivelvollisuutta edeltävään esiopetukseen, voidaan perusopetuksen ensimmäisen vuosiluokan alkamista lykätä yhdellä vuodella. Tällöin lapsi aloittaa perusopetuksen ensimmäisen vuosiluokan sen lukuvuoden alusta, jolloin hän täyttää kahdeksan vuotta.

Käytännössä pidennetty oppivelvollisuus tarkoittaa sitä, että lapsi käy ennen varsinaista ensimmäistä luokkaa joko yksi- tai kaksivuotisen esiopetuksen (opetusta voivat antaa joko päiväkotiki tai koulu). Lapset siirtyvät perusopetusikäisinä päiväkodista kouluun sellaiseen opetusryhmään, jonka on yhdessä huoltajien ja asiantuntijatahojen kanssa katsottu parhaiten vastaavan lapsen tarpeita.

Päätös pidennetystä oppivelvollisuudesta on samalla erityisen tuen päätös. Lapsen huoltajat anovat päätöstä opetuksen järjestäjältä. Useimmiten lapsi ohjautuu pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin erityissairaanhoidon suosituksesta. Hakemuksen liitteeksi tarvitaan lääkärin tai psykologin lausunto.

5.3.4. Tuen muodot

*Tuen eri muotoja käytetään kaikilla tuen tasoilla lapsen tuen tarpeen mukaisesti. Tuen muotoja voi toteuttaa samanaikaisesti heti tuen tarpeen ilmettyä osana varhaiskasvatuksen perustoimintaa. Varhaiskasvatuksen työtapoja ja oppimisympäristöjä muunnellaan lapsen yksilöllisten tarpeiden mukaan. Tukitoimet suunnitellaan pedagogisesti niin, että lapsen osallisuus, oikeus oppia ja toimia osana vertaisryhmää toteutuvat lapsen edun mukaisesti. Lapsen tuki voi sisältää **pedagogisia, rakenteellisia ja hoidollisia** tuen muotoja.*

Lapsen tuki järjestetään osana varhaiskasvatuksen päivittäistä toimintaa. Lapsiryhmän kokoa muodostettaessa huomioidaan tukea tarvitsevien lasten etu, tuen tarve ja taso sekä se, että varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa.

Pedagogisiin tuen muotoihin lukeutuvat toistuvien toimintojen sekä lapselle selkeän ja ennakoitavan päivärutmin luominen. Lapsen tukeen kuuluvat muun muassa sensitiiviset ja saavutettavat vuorovaikutus- ja kommunikointitavat. Näitä voivat olla puhetta korvaavat kommunikaatiomenetelmät, kuten viittomat, kuvat tai erilaiset teknologiset ratkaisut. Lapsen tarpeisiin vastaaminen edellyttää varhaiskasvatuksen henkilöstöltä yhteisiä ja johdonmukaisia pedagogisten ja erityispedagogisten työtapojen ja menetelmien käyttöä. Pedagogisiin tuen muotoihin kuuluvat myös varhaiskasvatuksen toiminnan suunnittelu, havainnointi, dokumentointi ja arviointi.

Lapsen yksilöllisistä tarpeista nousevia, erityispedagogisia menetelmiä voidaan suunnitella, soveltaa ja toteuttaa joko yhden lapsen, pienen ryhmän tai koko lapsiryhmän yhteisenä toimintana. Varhaiskasvatuksen inklusiivisen arvoperustan mukaisesti pedagogisen tuen suunnittelussa ja toteutuksessa tulee ensisijaisesti käyttää toimintatapoja, joissa lapsen tarvitsema tuki toteutuu osana vertaisryhmää.

Rakenteellisiin tuen muotoihin kuuluu lapsen tuen tarpeen havaitsemiseen ja sen toteuttamiseen liittyvän henkilöstön osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen lisääminen. Rakenteellisia tuen muotoja ovat myös ryhmän lapsimäärän pienentäminen sekä henkilöstön mitoitukseen ja/tai rakenteeseen liittyvät ratkaisut sekä niiden muuttaminen lapsen tuen tarpeen mukaan. Ryhmän henkilöstörakennetta voidaan vahvistaa esimerkiksi varhaiskasvatuksen

erityisopettajalla. Lapsimäärän pienentämisellä muutetaan henkilöstön ja lasten suhdelukua siten, että lapsen tukea voidaan suunnitellusti toteuttaa ja varhaiskasvatukselle asetetut tavoitteet voidaan ryhmässä saavuttaa. Lisäksi varhaiskasvatukseen osallistumisen edellyttämät tulkitsemis- ja avustamispalvelut, apuvälineiden käyttäminen, esteettömyyden huomioiminen sekä pien- tai erityisryhmä voivat olla lapsen tarvitsemia rakenteellisia tuen muotoja.

Hoidollisen tuen muodot tarkoittavat menetelmiä ja toimintatapoja, joilla vastataan lapsen tarvitsemaan hoitoon, hoivaan ja avustamiseen. Lapsen terveydenhoidolliset tarpeet huomioidaan osana hoidollisen tuen muotoja. Näitä voivat olla esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvät avustamisen tarpeet ja apuvälineet. Sosiaali- ja terveydenhuollon asiantuntijoiden kanssa tehdään yhteistyötä esimerkiksi varhaiskasvatuksen henkilöstön ohjauksen ja konsultaation osalta.

Varhaiskasvatuksen toimipaikoissa arvioidaan aina tapauskohtaisesti, voidaanko lääke- tai sairaudenhoito toteuttaa osana lapsiryhmän perustoimintaa. Jokaisen lapsen kohdalla tehdään lapsen tilanteen kokonaisarviointi. Lapsen lääke- tai sairaudenhoito ei ole riippuvainen varhaiskasvatuslain mukaisesta tuen tasosta, vaan hoitoa annetaan tuen tasosta riippumatta lapsen tarpeen mukaan.

Tuen pedagogisten, rakenteellisten ja hoidollisten toimintatapojen tulee olla lapsen edun ja tuen tarpeen mukaisia, ja niissä käytetään paikallista ja tapauskohtaista harkintaa. Esimerkiksi lapsen apuvälineiden käyttöä tai avustamista suunniteltaessa tulee ensisijaisesti järjestää nämä tukitoimet niin, että lapsi on osa vertaisryhmää ja mukana samoissa tiloissa ja tilanteissa muun lapsiryhmän kanssa.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa: pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot.

Kuvaa tuen käytännön järjestäminen.

Kuvaa yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken.

Kuvaa huoltajalle ja lapselle tiedottamiseen ja huoltajan ja lapsen kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät toimintatavat.

Määrittele tulkitsemis- ja avustamispalveluihin sekä apuvälineisiin liittyvät hallinnolliset käytänteet varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla.

5.4. Lapsen tuen arviointi

Varhaiskasvatuksessa lapsen tukea arvioidaan kaikilla tuen tasoilla. Lapsen tuen tarvetta, sekä tuen riittävyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan, mutta kuitenkin vähintään kerran vuodessa esimerkiksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen yhteydessä tai tuen tarpeen tai oppimisympäristön muuttuessa. Lapsen tuen tarpeen arvioinnin prosessi voi alkaa varhaiskasvatuksen henkilöstön tekemien havaintojen pohjalta. Myös huoltaja, lastenneuvolan tai sosiaali- ja terveydenhuollon henkilöstö voi tehdä aloitteen.

Tuen antamisen kokonaisuutta tarkasteltaessa arvioidaan aina kunkin lapsen kohdalla, mitkä ratkaisut parhaiten toteuttavat lapsen etua. Lapsen mielipide ja toivomukset huomioidaan ja huoltajan kanssa toimitaan yhteistyössä arvioitaessa tuen tarvetta, tukitoimenpiteitä ja toteuttamista.

Varhaiskasvatuksen erityisopettaja osallistuu lapsen tuen arviointiin tarpeen mukaan. Sosiaali- ja terveystieteiden osastot osallistuvat arvioinnin tekemiseen varhaiskasvatuksen järjestäjän pyynnöstä, jos arviointi edellyttää myös muuta kuin varhaiskasvatushenkilöstön pedagogista asiantuntemusta tuen tarpeen arvioimiseksi ja tuen ratkaisujen perusteeksi.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa lapsen tuen tarpeen arviointiin liittyvät käytännöt ja vastuut.

5.5. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana

Lapsen tarvitsema tuki eli tuen taso, muodot ja niiden toteuttaminen sekä niihin liittyvät vastuut ja työnjako kirjataan lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Sen laadinnasta ja arvioinnista vastaa varhaiskasvatuksen opettajaksi kelpoinen henkilö ja/tai varhaiskasvatuksen erityisopettaja yhteistyössä muun henkilöstön ja lapsen huoltajan kanssa. Henkilöstön tehtävänä on tukea huoltajan ja lapsen osallisuutta suunnitelman laatimisessa ja arvioinnissa. Tavoitteena on toimia yhteisymmärryksessä lapsen ja huoltajan kanssa. Lapsen mielipide selvitetään ja huomioidaan suunnitelmaa laadittaessa ja sitä arvioitaessa (luku 1.3).

Tuen tarvetta ja toteutumista arvioidaan ja suunnitelma tarkistetaan tarpeen mukaan vähintään kerran vuodessa tai tuen tarpeen muuttuessa. Toiminnan tavoitteiden saavuttaminen kirjataan ja tavoitteita muutetaan lapsen muuttunutta tuen tarvetta vastaavaksi. Suunnitelmasta tulee ilmetä, jos tuen tarve ja toimenpiteet ovat päättyneet. Tuen tarve arvioidaan aina lapsen aloittaessa esiopetuksen. Esiopetukseen osallistuvan lapsen kasvun ja oppimisen tuesta määrätään esiopetuksen opetussuunnitelman perusteissa. Esiopetusta täydentävän varhaiskasvatuksen osalta mahdollinen tuki tulee yhteensovittaa esiopetuksessa annettavan tuen kanssa ja kirjata lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan.

Ennen tehostetun tai erityisen tuen aloittamista lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdollisten aiemmin toteutettujen tukitoimien ja niiden vaikuttavuuden arviointi. Arviointi pitää sisällään kuvauksen tukitoimista, niiden vaikuttavuuden arvioinnista ja kehittämisestä sekä perustelut siitä, millaisista tuen toimista lapsi hyötyy ja mitkä parhaiten toteuttavat yksilöllisesti lapsen etua.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaa hyödynnetään tehtäessä hallinnollista päätöstä annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista. Mikäli lapsen tuen tarvetta on arvioitu lapsen varhaiskasvatussuunnitelmassa, tulee arviointi huomioida annettaessa tehostetun tai erityisen tuen hallinnollista päätöstä tai päätöstä tukipalveluista. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma päivitetään hallinnollisen päätöksen sisällön mukaisesti.

Kun lapsi saa varhaiskasvatuksessa tukea, hänen varhaiskasvatussuunnitelmaansa kirjataan luvussa 1.3 kuvatun lisäksi seuraavat asiat:

Pedagogiset tuen muodot

- varhaiskasvatuspäivän rakenteeseen ja päivärytmiin liittyvät ratkaisut
- oppimisympäristöihin liittyvät ratkaisut
- tarvittavat erityispedagogiset menetelmät
- vuorovaikutus- ja kommunikointitavat, esimerkiksi viittomien ja kuvien käyttö
- käytännöt, miten lapsi pääsee osalliseksi vertaisryhmän toimintaa, esimerkiksi esteettömyyden huomiointi.

Rakenteelliset tuen muodot

- tuen toteuttamiseen liittyvän osaamisen ja erityispedagogisen osaamisen vahvistaminen
- henkilöstön mitoitukseen ja rakenteeseen liittyvät ratkaisut
- lapsiryhmän kokoon ja ryhmärakenteeseen liittyvät ratkaisut
- tulkittamis- ja avustamispalvelut sekä apuvälineiden käyttö
- pien- tai erityisryhmä tai muu tarvittava ryhmämuoto
- varhaiskasvatuksen erityisopettajan osa- tai kokoaikainen opetus tai konsultaatio.

Hoidolliset tuen muodot

- perushoittoon, hoivaan ja avustamiseen liittyvät menetelmät
- terveydenhoidolliset tarpeet, esimerkiksi lapsen pitkäaikaissairauksien hoitoon, lääkitykseen, ruokavalioon ja liikkumiseen liittyvä avustaminen ja apuvälineet.

Tuen edellyttämä yhteistyö ja palvelut

- yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa
- lapsen tuen toteuttamisen vastuut
- erityisasiantuntijoiden palvelujen käyttö
- sosiaali- ja terveydenhuollon sekä muiden asiantuntijoiden antama ohjaus ja konsultaatio
- mahdollisten kuljetusten järjestelyt ja vastuut.

Tuen vaikuttavuuden arviointi

- tuen tarpeen, riittävyyden ja toteutumisen seuranta
- tukitoimien vaikutusten arviointi, arvioinnin perusteella tehtävät johtopäätökset ja toimenpiteet sekä arviointiajankohdat.

Lisäksi lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjataan mahdolliset sosiaali- ja terveyspalvelut, kuten lapsen saama kuntoutus, jos se on olennaista lapsen varhaiskasvatuksen järjestämisen näkökulmasta.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman täydentäminen tuen näkökulmasta sekä suunnitelman laatimiseen ja arviointiin liittyvät paikalliset vastuut ja käytännöt.

Lapsen varhaiskasvatussuunnitelma tuen aikana Joroisissa

Kirjaamme lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan lapsen hyvinvointiin, kasvuun ja oppimiseen liittyvät tavoitteet. Tavoitteiden täytyy olla tarkasti määriteltäviä, mitattavia, lapsen saavutettavissa olevia, realistisia ja aikataulutettuja. Asettaessamme tavoitetta on hyödyksi pohtia "millaisia taitoja lapsi tarvitsee lisää, jotta havaitut haasteet voidaan ylittää ja samalla tukea lasta mahdollisimman hyvin (Sandberg, E. (2021). Pedagoginen tuki varhaiskasvatuksessa ja esiopetuksessa. PS-kustannus, s. 42.)". Kirjaamme varhaiskasvatussuunnitelmaan lapsen näkemyksen tavoitteistaan ja kiinnostuksen kohteistaan, lapsen kasvuun ja oppimiseen liittyvät vahvuudet, oppimisvalmiudet ja erityistarpeet. Kirjaamme varhaiskasvatussuunnitelmaan myös millaisilla pedagogisilla ratkaisuilla kirjatut tavoitteet saavutetaan. Kirjaamme täsmällisesti ja selkeästi aikuisen toimintaan perustuvat lapsen tukimuodot, ratkaisut, jossa lapsi on aktiivinen toimija harjoitellessaan taitoa sekä kuinka kasvu- ja oppimisympäristö rakennetaan mahdollistamaan lapsen taitojen harjoittamisen. Laadimme varhaiskasvatussuunnitelman yhteistyössä lapsen, huoltajien, ryhmän henkilöstön, varhaiskasvatuksen erityisopettajan sekä kuntouttavan henkilöstön kanssa. Arvioimme varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattujen tavoitteiden ja toimenpiteiden toteutumista vähintään kaksi kertaa toimintavuoden aikana.

5.6. Päätös tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista

Lapselle annettavasta tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on varhaiskasvatuksen järjestäjän tehtävä viipymättä hallintopäätös, joka perustuu tuen tarpeen arviointiin. Hallintopäätösmenettelyssä noudatetaan hallintolakia. Ennen päätöksen tekemistä varhaiskasvatuksen järjestäjän on kuultava lapsen huoltajaa tai muuta laillista edustajaa. Myös huoltaja voi hakea tehostettua tai erityistä tukea lapselle. Hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämismääräyksessä oleva kunta, ja päätös on toistaiseksi voimassa. Päätökseen on liitettävä valitusosoitus, koska huoltaja voi hakea siihen muutosta valittamalla. Päätös on aina perusteltava. Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu.

Tehostetun ja erityisen tuen päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tuen muodoista
- varhaiskasvatuksen toimipaikasta

- tukipalveluista.

Jos lapsen tuesta ei tehdä tehostetun tai erityisen tuen päätöstä, silloin tukipalveluista tehdään erillinen hallintopäätös. Päätöksessä mainitaan ja päätetään seuraavista asioista:

- tukipalvelut.

Varhaiskasvatustilain piiriin kuuluvassa yksityisessä varhaiskasvatuksessa olevan lapsen hallintopäätöksen tekee palveluntuottajan esityksestä varhaiskasvatuksen toimipaikan sijaintikunta. Lapsen saadessa varhaiskasvatusta ostopalveluna hankitussa varhaiskasvatuksessa hallintopäätöksen tekee varhaiskasvatuksen järjestämistä vastaava kunta. Myös palvelusetelin myöntänyt kunta tekee tukea koskevan hallintopäätöksen.

Lapsen varhaiskasvatusta voi järjestää useampi kuin yksi varhaiskasvatuksen järjestäjä. Mikäli lapsi osallistuu kahden eri kunnan järjestämään varhaiskasvatukseen esimerkiksi vuoroasumistilanteessa, hallintopäätöksen tekevät erikseen molemmat kunnat. Tällöin varhaiskasvatuksen järjestäjillä on velvollisuus toimia tuen suunnittelussa, toteutuksessa ja arvioinnissa yhteistyössä lapsen edun mukaisesti. Kukin toimija tekee hallintopäätöksen itse.

Hallintopäätös tehostetusta tai erityisestä tuesta tai tukipalveluista on pantava täytäntöön heti. Päätös voidaan panna täytäntöön lainvoimaa vailla olevana. Täytäntöönpanolla ennen päätöksen lainvoimaa on keskeinen merkitys oikeusturvan kannalta. Päätöksellä ei voida päättää lapsen sosiaali- ja terveyspalveluista, kuten lääkinnällisen kuntoutuksen apuvälineistä tai vammaispuolustajain mukaisista palveluista ja tukitoimista.

Lapsen tuen tarvetta, riittävyyttä ja toteutumista arvioidaan tarpeen mukaan (ks. luku 5.4). Hallintopäätös muutetaan tai kumotaan, mikäli tuen tarve muuttuu lapsen varhaiskasvatussuunnitelman tarkistamisen tai muun arvioinnin yhteydessä.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Kuvaa tehostetun ja erityisen tuen sekä tukipalveluiden hallintopäätösmenettelyt (huoltajan ja lapsen kuuleminen sekä päätöksen laatiminen, muuttaminen ja kumoaminen).

Hallintopäätösmenettelyt Joroisissa

Päätöksen tehostetusta ja erityisestä tuesta sekä tukipalveluista tekee varhaiskasvatuspäällikkö. Varhaiskasvatuspäällikkö myös kumoaa tai muuttaa aiemmin tehdyt hallintopäätökset.

Päätöksen pidennettystä oppivelvollisuudesta tekee sivistysjohtaja.

5.7. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa päätetään ja kuvataan varhaiskasvatuksessa annettavan tuen järjestämisen käytännöt päiväkodissa ja perhepäivähoidossa.

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa kuvataan

- lapsen tuen järjestämistä ohjaavat paikalliset periaatteet ja käytännöt
- lapsen tuen tarpeen arviointiin liittyvät käytännöt ja vastuut
- tuen toteuttaminen varhaiskasvatuksessa: pedagogiset, rakenteelliset ja hoidolliset tuen muodot
- lapsen varhaiskasvatussuunnitelman täydentäminen tuen näkökulmasta luvun 5.5 mukaisesti, suunnitelman laatimiseen ja arviointiin liittyvät paikalliset vastuut ja käytännöt
- lasten ja huoltajien kanssa tehtävän yhteistyön käytännöt tuen aikana
- monialainen yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa
- toiminta siirtymävaiheissa ja tiedonsiirtoon liittyvät käytännöt varhaiskasvatuksen aikana ja siirryttäessä esiopetukseen

- *tehostetun ja erityisen tuen sekä tukipalveluiden hallintopäätösmenettelyt (huoltajan ja lapsen kuuleminen sekä päätöksen laatiminen, muuttaminen ja kumoaminen).*

Yleinen tuki

- *yleisen tuen käytännön järjestäminen*
- *yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken*
- *yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa*
- *menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja yleisen tuen järjestämisessä.*

Tehostettu tuki

- *tehostetun tuen käytännön järjestäminen*
- *toimintatavat lapsen tehostetun tuen aloittamisessa, toteuttamisessa ja päättämisessä*
- *lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadintaan, arviointiin ja tarkistamiseen liittyvät käytänteet*
- *yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, tehostetun tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa*
- *menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä*
- *menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa ja tehostetun tuen järjestämisessä.*

Erityinen tuki

- *erityisen tuen käytännön järjestäminen*
- *yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa*
- *menettelytavat mahdollisten asiantuntijalausuntojen käytössä*
- *menettelytavat ja yhteistyö lapsen ja huoltajan kanssa lapsen varhaiskasvatussuunnitelman laadinnassa, erityisen tuen järjestämisessä sekä tuen vaikutusten seurannassa ja arvioinnissa*
- *pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä olevien lasten kohdalla lapsen ohjautuminen pidennetyn oppivelvollisuuden piiriin ja monialainen yhteistyö prosessissa*
- *yhteistyö muun varhaiskasvatuksen ja esiopetuksen kanssa sekä muu yhteistyö, eri toimijoiden vastuut ja työnjako*
- *yhteistyö huoltajan ja lapsen kanssa*
- *toimintatavat, kun erityinen tuki päätetään lopettaa ja tuki jatkuu tehostettuna tai yleisenä tukena.*

Varhaiskasvatuslaissa säädetyt tuen muodot

- *tuen käytännön järjestäminen*
- *yhteistyö, vastuut ja työnjako eri toimijoiden kesken*
- *huoltajalle ja lapselle tiedottamiseen ja huoltajan ja lapsen kanssa tehtävään yhteistyöhön liittyvät toimintatavat.*

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa määritellään tulkitsemis- ja avustamispalveluihin sekä apuvälineisiin liittyvät hallinnolliset käytänteet varhaiskasvatuksen järjestäjän päättämällä tavalla.

6. Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva varhaiskasvatus

Kaikessa varhaiskasvatuksessa noudatetaan laissa, sopimuksissa ja näissä perusteissa varhaiskasvatukselle asetettuja yleisiä tavoitteita ja toimintaperiaatteita. Nämä tavoitteet ja toimintaperiaatteet koskevat myös vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvaa varhaiskasvatusta.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä voi tarjota varhaiskasvatuspalvelua, joka perustuu vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen. Tällaisia ovat esimerkiksi Steiner-, Montessori-, Freinet- ja Reggio Emilia -pedagogiikat tai tiettyyn katsomukseen perustuva varhaiskasvatuspalvelu.

Huoltajan valitessa lapselleen vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuvan varhaiskasvatuspalvelun, tulee huolehtia siitä, että huoltaja saa riittävästi tietoa toiminnan erityistavoitteista ja arvoista.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voi olla omaleimainen, mutta se ei voi olla ristiriidassa varhaiskasvatusta koskevan lainsäädännön tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden kanssa.

Kuvaa mitkä ovat vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen liittyvät varhaiskasvatuksen arvoperustaa, pedagogisia periaatteita ja ratkaisuja täydentävät näkökulmat.

Kuvaa miten nämä näkökulmat tulevat esille varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, työtavoissa ja pedagogisessa toiminnassa.

6.1. Paikallisesti päätettävät asiat

Vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen perustuva paikallinen varhaiskasvatussuunnitelma voi olla omaleimainen, mutta se ei voi olla ristiriidassa varhaiskasvatusta koskevan lainsäädännön tai varhaiskasvatussuunnitelman perusteiden kanssa.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää ja kuvaa suunnitelmassa sen lisäksi, mitä perusteasiakirjassa aiemmin määrätään,

- mitkä ovat vaihtoehtoiseen pedagogiikkaan tai erityiseen katsomukseen liittyvät varhaiskasvatuksen arvoperustaa, pedagogisia periaatteita ja ratkaisuja täydentävät näkökulmat*
- miten nämä näkökulmat tulevat esille varhaiskasvatuksen toimintakulttuurissa, työtavoissa ja pedagogisessa toiminnassa.*

7. Toiminnan arviointi ja kehittäminen varhaiskasvatuksessa

Toiminnan arvioinnin tarkoituksena on tukea varhaiskasvatustilain ja varhaiskasvatussuunnitelmien toteuttamista sekä varhaiskasvatuksen kehittämistä. Varhaiskasvatustilain mukaan varhaiskasvatuksen järjestäjän tulee arvioida antamaansa varhaiskasvatusta sekä osallistua ulkopuoliseen toimintansa arviointiin. Varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin tulee olla suunnitelmallista ja säännöllistä. Systemaattinen arviointi edellyttää järjestäjältä toimivaa arviointijärjestelmää. Arvioinnin avulla edistetään varhaiskasvatuksen laatua, tunnistetaan toiminnan vahvuuksia ja nostetaan esiin kehittämistarpeita ja kehitetään toimintaa.

7.1. Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen

Pedagogisen toiminnan arvioinnin tarkoitus on varhaiskasvatuksen kehittäminen sekä lasten kehityksen ja oppimisen edellytysten parantaminen. Paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman ja lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumisen seuranta, säännöllinen arviointi ja kehittäminen ovat osa tätä tehtävää. Varhaiskasvatuksen toimintaa arvioidaan ja kehitetään kansallisen tason sekä järjestäjä-, yksikkö- ja yksilötason näkökulmista.

Kansallisen tason arvioinnin tehtävänä on tukea varhaiskasvatuksen järjestäjiä arviointia ja laadunhallintaa koskeissa asioissa. Kansallisen tason arvioinnit palvelevat varhaiskasvatuksen kehittämistä paikallisesti, alueellisesti ja valtakunnallisesti. Arviointitietoja voidaan hyödyntää myös kansainvälisissä vertailuissa.

Varhaiskasvatuksen järjestäjä seuraa ja arvioi säännöllisesti varhaiskasvatussuunnitelmia ja niiden toteutumista eri toimintamuodoissa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä päättää järjestäjä- ja yksikötason arvioinnissa käytettävistä menettelytavoista. On tärkeää, että paikallisilla päättäjillä, huoltajilla sekä varhaiskasvatuksen henkilöstöllä on ajantasaista tietoa varhaiskasvatuksen toteutumisesta ja sen laadusta. Keskeiset arviointitulokset tulee julkistaa. Järjestäjä- ja yksikötason arviointi on keskeinen osa varhaiskasvatuksen johtamista ja kehittämistä paikallisesti. Lapsille ja heidän huoltajilleen on järjestettävä mahdollisuus säännöllisesti osallistua varhaiskasvatuksen arviointiin.

Henkilöstön tavoitteellinen ja suunnitelmallinen itsearviointi on keskeisessä asemassa varhaiskasvatuksen laadun ylläpitämisessä ja kehittämisessä. Arvioinnin kohteena voi olla muun muassa henkilöstön vuorovaikutus lasten kanssa, ryhmässä vallitseva ilmapiiri, pedagogiset työtavat, toiminnan sisältö tai oppimisympäristöt. Lapsen tuen (luku 5) toteutuminen on keskeinen arvioinnin kohde.

Yksilötason arviointi tarkoittaa lasten varhaiskasvatussuunnitelmien toteutumisen arviointia. Lapsen varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista on tärkeää arvioida aina ennen sen päivittämistä tai uuden laatimista. Arvioinnin yhteydessä lapsi, huoltaja ja henkilöstö pohtivat omalta osaltaan, miten yhdessä kirjatut toiminnan tavoitteet ja sopimukset on huomioitu ja miten ne ovat toteutuneet varhaiskasvatuksen toiminnassa. Lapsen tuen arviointi sisältyy lapsen varhaiskasvatussuunnitelmaan. Tätä arviointitehtävää kuvataan tarkemmin luvussa 5.

Varhaiskasvatussuunnitelman perusteissa, kunkin luvun lopussa, ovat paikallisesti päätettävät asiat ohjaavat paikallisen varhaiskasvatussuunnitelman laatimisessa sekä sen arvioinnin suunnittelussa ja toteuttamisessa. Varhaiskasvatuksen järjestäjä tarkistaa varhaiskasvatussuunnitelmaansa ja parantaa sen laatua ja toimivuutta. Lisäksi paikalliset tarpeet ja kehittämistyön tulokset ohjaavat arviointia.

Ohjeistus paikallisesti päätettävistä asioista

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa tarkennetaan perusteissa kuvattuja varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin periaatteita ja käytäntöjä.

Kuvaa paikallisen päätöksen mukaisesti, miten

- *varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa*
- *lapsen tuen toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti päiväkodeissa ja perhepäivähoidossa*
- *lapsilta, huoltajilta ja muilta yhteistyötahoilta saatua palautetta kerätään ja hyödynnetään laadun ylläpitämisessä ja parantamisessa*
- *arvioinnissa saatuja tietoja hyödynnetään varhaiskasvatuspalvelujen johtamisessa ja kehittämisessä*
- *arvioinnin keskeiset tulokset julkistetaan.*

Pedagogisen toiminnan arviointi ja kehittäminen Joroisissa

Varhaiskasvatuksen arviointi on lakisääteistä (varhaiskasvatuslaki 36/1973, 9 b §). Eri toimijat monilla eri tasoilla tuottavat yhdessä arviointitietoa varhaiskasvatuksen kehittämistyön tueksi.

Arviointimme painopiste Joroisissa on yhteisön positiivisten voimavarojen esiin saamisessa niin, että arviointi lisää jaksamista ja tukee toiminnan kehittämistä. Yksikötason arvioinnissa on tärkeää, että kasvattajayhteisöllä on riittävästi aikaa pedagogisiin keskusteluihin. Toimintamme pohjautuu varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjattuihin arvoihin ja toimintatapoihin. Lähtökohtana arvioinnille on se, että hyödynnämme varhaiskasvatussuunnitelmaa arjen työkaluna. Yksiköissä toiminnan arviointi on jatkuvaa ja se koostuu monipuolisista vasupohjaisista arviointimenetelmistä, jotka olemme kirjanneet pedagogisen johtamisen suunnitelmaan.

Yksilötason arviointi

Yksilötason arviointiin osallistuvat henkilöstö, huoltajat ja lapset. Lähtökohtana huoltajien ja lasten suorittamalle arvioinnille on, että varhaiskasvatussuunnitelma on aktiivisessa käytössä ja sen sisältö on huoltajien tiedossa. Huoltajat voivat arvioida vain sitä, minkä ovat itse nähneet ja kokeneet. Huoltajien ja lasten suorittama arviointi on osa jatkuvaa kehittämistä. Huoltajat seuraavat ja arvioivat varhaiskasvatussuunnitelman tavoitteiden toteutumista.

Huoltajat arvioijina

Joroisissa huoltajat arvioivat toimintaa päivittäin suullisesti, ilmein ja elein esim. hoitopäivän kulkuun, toimintaperiaatteisiin, henkilöstön rooliin, ilmapiiriin tai lapsen käyttäytymiseen liittyen. Tämä arviointi on arvokasta tietoa ja se on saatettava koko kasvattajayhteisön tietoon.

Pyydämme huoltajilta palautetta erilaisten kyselyiden, kuten lomakyselyt, yhteydessä. Järjestämme varhaiskasvatusyksiköissä huoltajille kohdennetun arvioinnin vähintään neljä kertaa toimintavuoden aikana. Joka toinen kevät teemme huoltajille asiakaskyselyn, jossa he arvioivat varhaiskasvatuksen laatua, pedagogista toimintaa, kasvatusyhteistyötä ja oppimisympäristöä.

Julkaisemme kuntatason arviointien tulokset kunnan internet-sivuilla ja yksikötason arvioinnin tuloksista tiedotamme asianosaisia. Kehitämme toimintaa saatujen arviointien pohjalta.

Olemme kuvanneet arvioinnin käytännöt tarkemmin pedagogisen johtamisen suunnitelmaan.

Lapsi arvioijana

Laadukkaan varhaiskasvatuksen perusta on lapsen äänen kuuluminen toiminnan suunnittelussa, totetutuksessa ja arvioinnissa.

Kasvunkansio on tärkeä arvioinnin väline. Lapsi arvioi toiminnan tai tehtävän mielekkyyttä värittämällä: vihreä väri pidin, keltainen menettelee ja punainen en pitänyt. Kirjaamme lapsen ajatuksia arvioinnista väriympyrän alapuolelle ikä- ja kehitystaso huomioiden. Lapsi arvioi toimintaa mahdollisimman pian sen päätyttyä, tehtävää lapsi arvioi sen tekemisen päätteeksi. Voimme hyödyntää kasvunkansioita myös tuumaustauoilla; sen avulla arvioidaan mennyttä ja suunnitellaan tulevaa.

Tuumaustauot ovat menetelmä, jolla varmistamme lasten osallisuuden toiminnan suunnittelussa ja arvioinnissa. Kuukausittain toistuvissa tuumaustauoissa mahdollistamme lapselle hetken

aikuisen kanssa, jolloin lapsi kertoo ajatuksiaan ja toiveitaan. Hyödynnämme näitä ryhmän toiminnan suunnittelussa. Tuumaustauoilla nostamme esiin onnistumiset ja oppimisen; miten oppimis- ja toimintasuunnitelmaan kirjatut tavoitteet ovat toteutuneet. Tuumaustauko voi toteutua esimerkiksi leikin lomassa, pienryhmässä tai erillisessä kahdenkeskisessä hetkessä. Tiedostamme, että jokaisella lapsella on oikeus olla aikuisen huomion keskipisteenä, minkä säännölliset tuumaustauot mahdollistavat. Huomioimme jokaisen lapsen yksilölliset valmiudet ja tarpeet ja käytämme tarvittaessa kuvia tai muita apuvälineitä tuumaustauoilla.

Toimintaa, josta ei tehdä kasvunkansioon sivua, lapset arvioivat toiminnan päätteeksi liikennevaloilla, hymynaamoilla tms.

Lapset arvioivat oppimisympäristöä mm. kuvaamalla, liikennevaloilla ja haastatteluilla.

Keräämme lapsen ajatuksia varhaiskasvatuksesta "Minun päiväni" –kotitehtävällä, jonka perheet tekevät ennen kevään vasu-keskustelua.

Henkilöstö arvioijina

Itsearviointimme lähtökohta on varhaiskasvatussuunnitelmaan pohjautuva perustehtävä. Päivitämme syksyisin jokaisen työntekijän tehtävänkuvauksen, johon kirjaamme muutaman kehitystavoitteen ja mahdollisen täydennyskoulutustarpeen. Arvioimme tavoitteiden toteutumista ja tarvittaessa asetamme uusia oppimistavoitteita keväisin käytävissä kehityskeskusteluissa. Esimies auttaa ja tukee työntekijöitä heidän itsearviointinsa ja kasvunsa.

Arvioimme eri tavoin mm. omaa toimintaa, tiimin toimintaa, ympäristöä, lasten varhaiskasvatussuunnitelmiin kirjattujen tavoitteiden toteutumista ja työtyytyväisyyttä. Arvioinnin keskiössä on varhaiskasvatussuunnitelmaan kirjatun pedagogiikan toteutuminen.

Varhaiskasvatuksen arjessa annamme positiivista palautetta lapsille ja työkavereille. Hymy ja peukku ylöspäin välittävät tietoa onnistumisesta.

Olemme kirjanneet arviointikäytännöt sekä arvioinnissa käytettävät työkalut Joroisten kunnan varhaiskasvatuksen pedagogisen johtamisen suunnitelmaan.

Karvi-arviointi

Kansallinen koulutuksen arviointikeskus (Karvi) toimii varhaiskasvatuksen arvioinnin riippumattomana asiantuntijaorganisaationa. Karvi laatii pitkän aikavälin arviointisuunnitelman osana kansallista varhaiskasvatuksen ohjausjärjestelmää sekä toteuttaa sen mukaiset arvioinnit. Kansallisten arviointien lisäksi Karvin tehtävä on tukea varhaiskasvatuksen järjestäjiä laadunhallintaa koskeissa asioissa ja kehittää varhaiskasvatuksen arviointia yhdessä järjestäjien kanssa.

Arviointia toteutetaan varhaiskasvatustyksiköissä, järjestäjien tasolla, kansallisesti ja kansainvälisesti.

Arvioinnin tarkoitus on lapsen hyvinvoinnin, kehityksen ja oppimisen edellytysten edistäminen, lain tarkoituksen toteuttamisen turvaaminen sekä tiedon tuottaminen varhaiskasvatuksen kehittämiseksi paikallisesti ja poliittisen päätöksenteon pohjaksi.

7.2. Paikallisesti päätettävät asiat

Paikallisessa varhaiskasvatussuunnitelmassa tarkennetaan perusteissa kuvattuja varhaiskasvatuksen toiminnan arvioinnin periaatteita ja käytäntöjä. Lisäksi paikallisissa varhaiskasvatussuunnitelmissa päätetään ja kuvataan, miten

- *varhaiskasvatussuunnitelman toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti varhaiskasvatuksen eri toimintamuodoissa*
- *lapsen tuen toteutumista seurataan, arvioidaan ja kehitetään systemaattisesti päiväkodeissa ja perhepäivähoidossa*
- *lapsilta, huoltajilta ja muilta yhteistyötahoilta saatua palautetta kerätään ja hyödynnetään laadun ylläpitämisessä ja parantamisessa*

- *arvioinnissa saatuja tietoja hyödynnetään varhaiskasvatuspalvelujen johtamisessa ja kehittämisessä*
- *arvioinnin keskeiset tulokset julkistetaan.*